

Giới thiệu Tiểu Thur Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá

Truyện Tiểu Thur Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá nói về câu chuyện tình yêu của tiểu thur lạnh lùng với công tử kiêu ngạo khó gần. Tuy 2 người khác nhau về nhiều mặt nhưng lại có chung nhịp đập, tình yêu đúng thật là một phép màu đúng không các bạn.

Nó không nói gì. Chỉ đi về chỗ ngồi thì thấy hai nhò bạn cô đã yên vị ở bàn trên và bàn bên cạnh. Hết cách, cô đành ngồi kế bên hần. Thấy hần đeo tai nghe có vẻ bất cần đời. Cô bỗng nhớ ra...hần là người mà cô đâm phải khi cô đi lòng vòng trong trường.

Cô định ngủ thì mấy thứ âm thanh hỗn tạp vang lên. Cô biết mình ngồi kế hot boy trong lớp đó và của trường đó luôn. Nhưng cô thấy kì cục là ngồi kế hot boy thì sao...cậu ta cũng là người mà. Cô thấy hần nằm xuống bàn ngủ. Trông hần ngủ thật bình yên và đẹp để biết bao.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thur Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Giới Thiệu

Nữ

Hàn Băng Băng: 17t. Lạnh lùng như cái tên. Có 2 đứa bạn là My và Nhi. Bang chủ của Black Eyes. Giỏi võ và dùng vũ khí. IQ 199/200. Ren là tên ở Bang cũng như là biệt danh của cô.

Trương Diễm My: 17t. Không lạnh lùng như nó, rất thân thiện, hòa đồng. Nhưng mà chọc giận cô nương đây thì không bảo toàn mạng được đâu. Giỏi võ và vũ khí. Nhị Bang Black Eyes. IQ 197/200. Biệt danh Rin.

Nguyễn Hoàng Ân Nhi: 17t. Hơi lạnh lùng thôi nhưng vẫn khó gần. Tam Bang Black Eyes. Bạn chí cốt của hai đứa kia. Cũng giỏi võ không thua hai đứa kia, chuyên dùng độc được. IQ 198/200. Biệt danh Ran.

Nam

Hoàng Tuấn Khải: 17t. "Hót Boi" của toàn trường. Lạnh lùng giống "ai kia". Bang chủ Devil. Giỏi võ lắm. IQ 200/200. Biệt danh Ken.

Trịnh Từ Phong: 17t. Là "Họt Boi" luôn. Hacker nổi tiếng. Trông "Nạnh Nùng" thể thôi chứ tán gái là số dzách. IQ 199/200. Nhị Bang Devil. Võ không thua ai đâu à. Biệt danh Kin.

Lê Hoàng Thái: 17t. Lại "Họt Boi" nữa. "Đập Chối" lắm. Lạnh lùng không kém anh Khải à. Tam Bang Devil. Võ là không thua ai đâu. IQ 199/200. Biệt danh Kan.

Xong phần giới thiệu nhân vật.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thur Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chạm Mặt

7 giờ sáng. "Em" đồng hồ vừa cất tiếng kêu oanh vàng của mình thì 0,1s sau "em" đã về với đất mẹ "thung ều".

Bây giờ, giọng hét oanh tạc long trời lở đất của nhò My, nó mới chịu lết cái xác của nó xuống giường. Làm VSCN nhanh bằng tốc độ ánh sáng. Nó và 2 đứa kia mới tới trường kịp giờ. Vừa bước vô cổng trường, hàng loạt ánh mắt dòm nó như muốn xuyên thủng đầu ba đứa nó. Nó không quan tâm mấy đứa đó. Bước thẳng vô phòng thầy HTrưởng.

- Lớp. - Âm thanh trầm mà lạnh lùng vang lên khiến cho cả căn phòng có cảm giác rùng rợn. Nếu bạn nghĩ là nó - Hàn Băng Băng thì chúc mừng bạn...bạn đã trả lời đúng rồi đó.

- À. Lớp 11A10. Cô Hoàng dẫn tụi nó về lớp đi. - Ông thầy HTrưởng nói lớn nhằm phá vỡ không khí ảm đạm trong phòng đi. Chưa nói xong đã thấy bà cô dất tụi nó đi từ bao giờ rồi. Bởi vì bà cô vừa nghe lớp mình thì đi một mạch. Lí do ư ? Vì bà cô đó ghen với tụi nó. (Lí do ghen thì Tuki nói .n biết sau.)

Về tới lớp, đập vô mặt tụi nó là cái lớp như cái chợ Bến Thành. Bà cô vô lớp trước. Tụi nó đứng ở ngoài lớp đợi. Bà cô nói như Robot. Vào...vào...bla...bla, đó chính xác là thứ âm thanh tụi nó nghe được từ trong lớp. Cuối cùng bà cũng chịu giới thiệu tụi nó.

Hôm nay, lớp chúng ta có học sinh mới. - Mới vừa nghe bà cô nói xong câu. Tụi con trai liền tiếp hỏi.

- Nam hay nữ vậy cô. - HS 1.

- Đẹp không cô. - HS 2.

- Nữ hả cô ? - HS 3.

Vô vàn ăm thanh hồn rộn vang lên. Cô đành phải nói cho tụi trong lớp biết.

- Là nữ. Ba em vào lớp đi. - Bà cô lên tiếng. (Tụi mèm sắc vì cười. Muốn biết thì đọc thật kĩ câu nói thứ hai của bà cô.)

Tụi nó được vô. Đối với mấy đứa con trai thì đây là Thiên Đường. Thiên Đường toàn những cô gái xinh đẹp và đồ ăn thơm ngon, bỏ dưỡ.....khụ khụ...lạc đề rồi.

.....Quay về vấn đề chính thôi.....

Tụi con trai, ai cũng muốn làm bạn trai tụi nó hay thậm chí là bạn cùng bàn tụi đó cũng chịu. Còn tụi con gái thì ghen ăn tức ở với tụi nó. Tụi hần nghe tiếng ồn thì ngẩng đầu lên. Nhìn thấy nó, hần liền nhếch mép cười. " Lại gặp nhau rồi bé, thú vị đấy. " hần nghĩ thầm trong lòng.

(Au: Ai đưa chú đến gặp con bé trong khi ta chưa viết vậy.

Hần: Định mệnh. Anh tin sẽ có ngày chúng ta sẽ đến với nhau.

Au: Chú mau biến đề con Au này viết tiếp truyện coi.

Hần: .....Vâng.)

.....Ta là dòng thời gian của con tác giả viết.....

"Ui...da". Nó đang đi lòng vòng trong trường thì bỗng nhiên nó đụng vào ai đó cao to. Nó ngược đầu lên nhìn thì thấy hần đang nhìn nó chăm chăm. Nó hơi giật mình lùi về mấy bước. Còn hần đang đi thì đụng vào cái gì đó làm hần bức mình. Hần nhớ rõ ràng là giờ này có ai ở đây đâu chứ. (Au: Người yêu anh đó.)

Nhìn nó như vậy khiến hần có chút gì đó vui vẻ. Không biết làm sao mà mình lại cảm thấy như vậy khi gặp cô. Nhìn nó khiến hần phải có trách nhiệm bảo vệ nó. (Au: Bỏ anh...anh không bảo vệ thì anh bảo vệ ai. -))))....)

.....Lại là Ta.....

Vâng đó là lí do tại sao hần nhìn nó như vậy. Còn nó nhìn thấy hần thì có chút vui vẻ và phấn khởi. Thăng Phong thấy hần như vậy thì nghi ngờ.

- Đang trưng tư cô nào à. - Phong cười trêu chọc hần. Nhưng đáp lại Phong là câu trả úp mớ khiến Phong bối rối. Thường là sau khi nghe xong là chửi Phong vài câu rồi đi luôn.

- Chắc vậy. - Vâng...đây là câu trả lời của hần. Tụi nó đang giới thiệu tên mình.

- Xin chào, mình là Trương Diễm My. Các bạn giúp đỡ tớ nhé. - Nhỏ My giới thiệu nhanh nhất có thể vì nhỏ còn phải chơi game.

- Chào. Mình là Nguyễn Hoàng Ân Nhi. Gọi là Ân Nhi là được rồi.- Nhỏ Nhi cũng giới thiệu một lèo. Tớ nó giới thiệu.

- Chào. Hàn Băng Băng. Giúp đỡ. - Êy...nó giới thiệu nhanh như chớp. Biết mấy bạn ở dưới ngơ ngác như con nai vàng thì nhỏ My đành nói.

- Băng Băng rất lạnh. Đừng để ý tới cậu ấy. - Nhỏ Nhi cũng gật đầu phụ họa. Nghe vậy có nhỏ ở dưới lớp đứng lên phản bác.

- Lạnh cái Sh*t gì. Bày đặt làm này nọ để người ta để ý. - Nhỏ đó nói xong mấy đứa kia lấy làm đắc ý. Tiếng xì xầm ngày càng to. Còn tụi hần đợi kịch hay để xem.

Chưa để nhỏ nói gì thêm. Nó lòi ra trong cặp cái bánh răng toàn răng cưa nhọn hoắt. Không chậm trễ 3s sau, cái bánh răng đó nằm yên vị trên cái cổ của nhỏ đó. Cả lớp thấy cảnh đó thì không khỏi rùng mình. Tụi hần có vẻ bất ngờ trước cô gái gan dạ đó.

Muốn giống nó thì cứ việc. Tớ còn nhiều lắm. - Nói xong nó lòi ra 2,3 cái bánh răng nữa. Cả lớp cứ như theo tự nhiên lùi lại (Trừ tụi hần)

Nó không nói gì...lời điện thoại ra gọi cho ai đó đến thì phải. Cuộc ọi kết thúc trong vòng 5s.

- 11A10. Hốt xác. - Nó nói làm cả lớp hết hồn. Chưa đầy 10s sau một thằng con trai đứng trước cửa. Nhìn thì đẹp trai thật.

.....Sì-tốp.....

Nhân vật mới.....

Hàn Thiên Khôi: 16t. Em Băng Băng. Đẹp trai, học giỏi. Mắc bệnh tự sướng. Quản lý của bang Black Eyes. IQ 195/200.

.....Quay lại truyện nào.....

Không đi vào lớp nhìn dưới đất, thấy một cô gái xinh đẹp. Tiếc quá, kiếp này không gặp được cô. (À: Bệnh tự sướng tái phát)

Nó không nói gì. Chỉ đi về chỗ ngồi thì thấy hai nhỏ bạn cô đã yên vị ở bàn trên và bàn bên cạnh. Hết cách, cô đành ngồi kế bên hần. Thấy hần đeo tai nghe có vẻ bất cần đời. Cô bỗng nhớ ra...hần là người mà cô đâm phải khi cô đi lòng vòng trong trường.

Cô định ngủ thì mấy thứ âm thanh hỗn tạp vang lên. Cô biết mình ngồi kế hot boy trong lớp đó và của trường đó luôn. Nhưng cô thấy kì cục là ngồi kế hot boy thì sao...cậu ta cũng là người mà. Cô thấy hần nằm xuống bàn ngủ. Trông hần ngủ thật bình yên và đẹp để biết bao.

- Cho tôi nghe với. - Giọng nói của nó lúc trầm lúc bổng. Hần ngồi dậy nhìn nó một lúc lâu. Nó thấy hần có vẻ tức giận vì bị đánh thức dậy.

- Đây. Đeo vào. - Hần vừa nói vừa đưa một bên tai nghe cho nó. Nó thấy vậy liền cười nhẹ một cái coi như cảm ơn. Hần thấy nó cười ? Nó cười sao ?

Nhỏ My và Nhi thấy nó cười bèn ngạc nhiên. " Chắc chắn có chuyện gì đó giữa hai người này. " nhỏ Nhi nghĩ. Vậy là hai nhỏ bắt đầu điều tra xem coi hai người này quan hệ như thế nào ?

Theo đó sơ đồ bạn của tụi nó và tụi hần là như thế này.

Băng - Khải

My - Phong

Nhi - Thái

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 3: Tình Định Xuất Hiện

Nó với hần chỉ ngủ hết tiết này sang tiết kia. Còn nhỏ My với Phong ngồi buồn dựa, nói hết thứ này sang thứ khác. Nhi và Thái ngồi chơi game chung.

Chuông ra chơi vang lên. Đó là biểu tượng may mắn cho cái lớp này. Tụi trong lớp chạy ra căn-tin.

- Băng, xuống căn-tin với bố. - Nhỏ My kêu nó dậy. Nó chỉ ậm ừ rồi đứng lên. Nhỏ My kéo tay nó với nhỏ Nhi. Tụi hần thấy tụi nó kéo đi hết thì đi theo. Tụi nó mua đồ ăn xong thì tụi hần cũng đến đó ngồi.

Tụi hần ngồi xuống, lập tức tụi nó trở thành tâm điểm chú ý của toàn căn-tin. Hàng loạt lời bàn tán, xì xào to nhỏ bay hết vào tai tụi nó và tụi hần. Có đứa chụp hình lại rồi đăng lên mạng. Tụi hần thì không sao chỉ lo tụi nó. Tụi hần ngược đầu lên nhìn thì thấy tụi nó vẫn bình thản như chơi. Tụi nó đã quá quen với chuyện này nên cứ ngồi ăn mà chẳng thêm quan tâm tới bọn kia.

Nó ngồi một lúc rồi đi về lớp. Nhỏ My với nhỏ Nhi có một cái biểu cảm " méo quan tâm ". Nó đi về lớp, ngồi xuống thì có tờ giấy

màu vàng có ghi " Ra sân sau gặp tao ". Nó nhìn rồi nhếch mép cười. Lập tức nó quăng thẳng tờ giấy xuống đất rồi cất bước đi ra sân sau trường. Giờ này là tiết nhạc của bà cô Phương " Phấp phới ". Cup 1 tiết thì đã sao, nó mà sợ bà cô thì sắp có động đất.

Nó đi ra sân sau. Thấy có một con nhỏ điệu điệu nào đó. Nó đi lại gần để thấy rõ hơn. Trước mặt nó là con nhỏ ẹo ẹo nào đó. Nhỏ đó là Trần Ánh Như.

***** NV Mới *****

Trần Ánh Như: 17t. Cũng xinh, cũng giàu.....mối tội quá nham hiểm. Tự xưng là Hotgirl (Dog chứ girl). Mê trai. Gái bao chính hiệu. Mối tình năm lớp 8 của Khải. Yêu Khải vì tiền. Dùng mọi thủ đoạn để có được Khải.

***** Xong *****

Đứng đằng sau là khoảng 15 tên đô con. Nó liếc nhìn nhỏ Như. Nó có đai đen Taekwondo và Karate đó chứ đâu phải dạng vừa.

- Tao khuyên mày, mày còn đeo bám anh Khải nữa thì không xong với tao đâu. - Nhỏ Như ồng ẹo lên tiếng. Nó tưởng nhỏ này ngoan hiền lắm chứ, ai ngờ.....BAD GIRL chính hiệu.

- Tại sao. Lý do. - Nó hỏi ngược lại nhỏ Như. Nhỏ Như nghe nó hỏi thì nói.

- Tất nhiên là mày phải tránh xa tao và anh Khải ra. Bởi vì anh ấy yêu tao và tao cũng vậy. Tao cảnh cáo mày trước...còn lần tao chưa chắc. Tụi bây.....đánh.

- Nhỏ Như hô đàn em lên đánh. 15 tên này không ăn thua gì với nó hết. Đánh một hồi.....đám đàn em của con Như nằm lăn đùng ở đó.

Nó không ngờ rằng có người đâm lên nó. Nó bị đâm một nhát ngay tay, kéo dài gần ngón tay. Nó cầm máu lại rồi vào lớp như chẳng có chuyện gì xảy ra. Cả hai nhỏ bạn thân của nó cũng không nghi ngờ gì. Ra về.....hắn muốn đưa nó về, nó cũng không từ chối. Nó thừa biết với cái tay của nó bây giờ lái xe về còn gây ra tai nạn. Chờ nó về nhà, hắn vào nhà nó luôn. Nó cũng muốn từ chối nhưng hắn không cho nó nói gì hết. Vào nhà, hắn ngó nghiêng xung quanh. Đột nhiên, hắn nghe tiếng la của nó. Nó quỳ xuống, hắn thấy vậy chạy lại coi. Kéo tay áo nó lên...nguyên một đường rạch dài nằm ngay ngắn trên tay nó...kèm theo chút máu. Hắn không nói không rằng bế nó lên luôn, đặt nó trên sô-pha.

- Sao lại chảy máu còn bị dao rạch nữa. - Trong giọng hắn có gì đó trách móc nhưng cung dịu dàng. Nó chỉ nói là bị té nên trầy xước tí xíu thôi. Hắn vẫn nghi ngờ nó bị gì đó chứ không phải là té.

***** Ngày hôm sau *****

Nó đi học như bình thường. Chỉ là lạnh lùng hơn trước, thậm chí với hai đứa bạn thân. Chuông reng vào lớp. Bà cô lại báo có học sinh mới vào lớp. Cả lớp ngóng trông xem ai vào. Thiên Thần.... Câu đầu tiên nó nghe được từ cả lớp. Nó ngước mặt lên nhìn.....thì ra là con nhỏ đó.

- Chào các bạn. Mình là Trần Ánh Như. Mong các bạn giúp đỡ nha. - Nhỏ Như ổng ẹo nói. Đứng còn ẹo ẹo qua một bên. Còn hắn nghe tới cái tên đó lập tức ngẩng đầu lên...chạm ngay ánh mắt nó đang nhìn mình. Chưa để cô nói, nhỏ chen ngang vô luôn.

- Em ngồi kế bạn Khải nha cô. - Nhỏ nói xong đi xuống luôn. Cả lớp 29 cặp mắt nhìn nhỏ (trừ nó ra). Vừa bước xuống chỗ, nhỏ nói luôn.

- Chào anh, lâu quá mới gặp. Người ta nhớ anh gần chết. - Nhỏ lại giờ cái giọng ướn hơn cả nước ra. Nhỏ My và Nhi thì ngo người. Nó thì đơ luôn. Hai thằng bạn của hắn cũng đơ tuốt. Nói chung là cả lớp đơ toàn bộ. Nhỏ không nói không rằng đặt cái cặp của nhỏ xuống. Lúc này bà cô mới lên tiếng.

- Rồi được rồi, các em tập trung nào. - Bà cô nói nhỏ nhẹ nhưng có vẻ chẳng ai quan tâm.

- CÁC EM. TẬP TRUNG DZÔ BÀI HỌC DÙM. - Bà cô hét lên trong phạm vi cả lớp. Chứ bà mà hét lớn là mất việc như chơi. Cuối cùng các em học sinh thân yêu của chúng ta cũng tỉnh dậy khỏi giấc mơ lãng xẹt này.

Suốt giờ nhỏ Như cứ " Anh oiiiiiii.....Anh à.....". Nó thấy không ưa loại con gái này rồi đó. Cả buổi học, nó chỉ đeo tai nghe và úp mặt xuống bàn ngủ. Hắn thì lâu lâu quay qua nhìn nó.

Cả lớp được giải thoát bởi tiếng chuông thương yêu. Lớp như ong vỡ tổ. Nó vẫn cứ ngủ bởi vì không nghe thấy tiếng ổng à ổng ẹo của nhỏ Như nên nó rất tự nhiên mà ngủ. Nhỏ My với nhỏ Nhi lại gần kêu nó dậy chứ hai nhỏ đó không bao giờ chịu được cái giọng nói nôi da gà của nhỏ Như. Nó cũng dậy rồi đi theo hai đứa ra căn-tin. Nhỏ Như thấy vậy liền đi theo để trả thù. Hắn thì không quan tâm.

Vào căn-tin hai đứa kia kéo nó hết chỗ này sang chỗ kia. Nó thì cứ lèo đèo theo sau hai nhỏ bạn. Cuối cùng hai nhỏ kia cũng cho nó nghỉ. Ngồi chưa được bao lâu, nhỏ Như đã kéo tới gây sự. Nó đang ngồi thì bị nước tạt vào áo. Nó ngước mặt lên nhìn.....lại là nhỏ Như.

- Á. Như xin lỗi...Băng có sao không. - Nhỏ Như giả vờ như thật. Làm mọi người xung quanh không biết là cố tình hay là vô tình. Nó đứng dậy nhìn nhỏ Như. Nhỏ Như đang hả hê vì trả thù được.

- Không có gì. Cởi áo ra cho tôi mặc là được rồi. - Nó nói, mặt vẫn không biểu cảm. Nhỏ Như tức lộn ruột. Hai nhỏ bạn của nó đang cố nín cười.

- Mày.... - Nhỏ Như tức đến nổi hai nắm tay nắm chặt lại. Miệng không nói ra chữ. Nhỏ My và Nhi cười ha hả. Còn nó đã đi vào lớp từ lúc nào rồi.

Tao không trả thù không phải là Trần Ánh Như.

chương 4: Trả Thù

Sáng hôm sau, nhỏ Như quyết định trả thù nó. Tụi nó và tụi hắn vẫn đi học như bình thường. Nó vừa vào lớp thì thấy nhỏ Như dính lấy hắn như keo dính chuột. Nhỏ cứ sấp lại gần hắn, còn hắn cứ ngồi im cho nhỏ muốn làm gì thì làm.

Nó thấy cảnh " thân mật " của nhỏ với hắn thì trong lòng có cảm giác khó chịu.

" Không được...mày không được thích hắn " nó nghĩ như vậy nhưng vẫn cảm thấy khó chịu trong người. Nhỏ My và nhỏ Nhi thấy vậy thì bực mình lắm.

- Cô đứng lên được chưa. Đây là chỗ tôi. - Cuối cùng nó cũng lên tiếng. Nhỏ Như nghe nó nói thì tức trào máu lên não. Nhưng nhỏ vẫn tỏ ra giả tạo.

- Vậy hả. Mình KHÔNG BIẾT. - Nhỏ cố tình nhấn mạnh chữ không biết. Nhưng nhỏ có ngờ rằng, nó lấy cái đó để đối lại với nhỏ.

- Giờ thì biết rồi đó. TRÁNH RA. - Câu cuối nó có ý nhấn mạnh. Hai nhỏ bạn của nó đứng đằng sau, vai run lên vì cố nín cười. Nhỏ Nhi cũng lên tiếng.

- Đứng là đồ dơ bẩn. Hôm qua thì chàng này, sang hôm nay lại chàng khác à. - Nhỏ Nhi nhếch mép cười. Nhỏ My đứng kế bên cũng chả kém.

- Đứng là CAVE có khác. - Nhỏ My nói còn nhấn mạnh nữa. Nhỏ Như dậm chân rầm rầm. Nhỏ quyết định phải trả thù dù là giết người đi chăng nữa. Nó thì thân nhiên ngồi xuống đeo tai nghe vào rồi ngủ luôn. Lúc nó tỉnh dậy thì đã ra chơi rồi. Còn nhỏ My với Nhi nữa. Sao không kêu nó dậy. Nó lò dò đi xuống căn-tin. Vừa xuống đã thấy.....OMG...nhỏ Như đang đánh nhỏ My với Nhi sao.

Nó tức tốc chạy tới. Nhỏ Như đang định tát nhỏ My thì đột nhiên có ai đó nắm tay nó vặn ngược ra đằng sau. Nhỏ đau quá la lên.

" Thôi ngủ..không nhấc nữa. "

Đây chỉ như vậy thôi là hạnh phúc rồi. Còn nàng Nhi của ta thì sao. Trần trọc không ngủ . Phải chăng là nàng ấy thích anh ấy rồi. Còn " Tăng Bổng Di Động " thì sao. Nó đang nằm lăn qua lăn lại vì khó chịu. Phải chăng.....là GHEN. •~•

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Bổng Già* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Trả Thù

Sáng hôm sau, nhỏ Như quyết định trả thù nó. Tụi nó và tụi hần vẫn đi học như bình thường. Nó vừa vào lớp thì thấy nhỏ Như dính lấy hần như keo dính chuột. Nhỏ cứ sáp lại gần hần, còn hần cứ ngồi im cho nhỏ muốn làm gì thì làm.

Nó thấy cảnh " thân mật " của nhỏ với hần thì trong lòng có cảm giác khó chịu.

" Không được...mày không được thích hần " nó nghĩ như vậy nhưng vẫn cảm thấy khó chịu trong người. Nhỏ My và nhỏ Nhi thấy vậy thì bực mình lắm.

- Cô đứng lên được chưa. Đây là chỗ tôi. - Cuối cùng nó cũng lên tiếng. Nhỏ Như nghe nó nói thì tức trào máu lên não. Nhưng nhỏ vẫn tỏ ra giả tạo.

- Vậy hả. Mình KHÔNG BIẾT. - Nhỏ cố tình nhấn mạnh chữ không biết. Nhưng nhỏ có ngờ rằng, nó lấy cái đó để đối lại với nhỏ.

- Giờ thì biết rồi đó. TRÁNH RA. - Câu cuối nó cố ý nhấn mạnh. Hai nhỏ bạn của nó đứng đằng sau, vai run lên vì cố nín cười. Nhỏ Nhi cũng lên tiếng.

- Đúng là đồ dơ bẩn. Hôm qua thì chàng này, sang hôm nay lại chàng khác à. - Nhỏ Nhi nhếch mép cười. Nhỏ My đứng kế bên cũng chả kém.

- Đúng là CAVE có khác. - Nhỏ My nói còn nhấn mạnh nữa. Nhỏ Như dậm chân rầm rầm. Nhỏ quyết định phải trả thù dù là giết người đi chăng nữa. Nó thì thân nhiên ngồi xuống đeo tai nghe vào rồi ngủ luôn. Lúc nó tỉnh dậy thì đã ra chơi rồi. Còn nhỏ My với Nhi nữa. Sao không kêu nó dậy. Nó lò dò đi xuống căn-tin. Vừa xuống đã thấy.....OMG...nhỏ Như đang đánh nhỏ My với Nhi sao.

Nó tức tốc chạy tới. Nhỏ Như đang định tát nhỏ My thì đột nhiên có ai đó nắm tay nó vặn ngược ra đằng sau. Nhỏ đau quá la lên.

- Tao cầm mày đừng vào bạn tao mà. Mày không hiểu tiếng người hả. - Nó càng nói càng vặn tay nhỏ ra sau. Nhỏ liếc qua thấy Phong đang đi tới liền giả bộ.

- Không phải đâu. Bể à, bạn hiểu lầm mình rồi. Nhỏ vừa nói vừa lấy tay nó cầm lấy tay mình. Nhỏ quỳ xuống khóc sụt sướt. Hần thấy nó cầm tay nhỏ còn nhỏ quỳ xuống khóc lóc. Hần chạy lại xem có chuyện gì xảy ra. Còn hai đứa bạn thân của nó thấy nhỏ quỳ xuống khóc lóc năn nỉ ỉ ỏi thì nhìn xung quanh. Thấy hần...hai nhỏ mới hiểu ra mọi chuyện. Nhỏ My thấy khinh thường loại con gái này. Thật ghê tởm..vì một đứa con trai mà giả tạo kính người. (Tuki : Con nhỏ Như này lấy đầu ra nước mắt thế)

Hần chạy lại giật tay nó ra khỏi nhỏ Như. Đỡ nhỏ Như dậy xem xét xung quanh coi nhỏ có bị gì không. Nó nhìn thấy cảnh đó mà đau lòng. Tại sao hần không hiểu cho nó. Nó đứng đơ ra nhìn phim Hàn Quốc HD trực tiếp ngay trước mắt mà muốn hét lên cho hần biết không phải là nó làm. Muốn giải thích cho hần biết là nó mới là người bị hại chứ không phải là nhỏ. Nhưng mà nó đâu có quyền. Hần đâu phải là người của nó.

- Em có sao không. Có chuyện gì vậy, nói cho anh nghe đi. - Hần lo lắng nhìn nhỏ hỏi. Nhỏ nín khóc nhưng vẫn còn thút thít. Hần đau lòng lắm.

- Em lờ...lờ té ngã vào bạn My..ai ngờ bạn Bổng đánh em...hức- Nhỏ Như giả bộ khóc rồi kể lể này nọ. Nghe vậy, hần nhìn nó có thất vọng lẫn ghét bỏ.

- Sao em làm như vậy. Như làm gì sai sao. - Hần hét lên. Nhìn thẳng vào mắt hần nó có thể thấy hần thật sự rất tức giận. Nó phải làm sao đây. Hai nhỏ bạn của nó cũng bất ngờ. Cuối cùng Phong đành lên tiếng.

- Chưa chắc được là Bổng sai. Sao không kiểm tra camera xem. - Thái gật đầu phụ họa. Nó không nói gì...quay qua nói gì đó với hai chàng kia. Rồi bỗng nhiên hai nàng nhà ta bị vác lên vai. Chính là ai...vâng hai chàng không phải nhà ta vác hai nàng lên rồi đi luôn. Phong thì vác My lên sân thượng giải tỏa nỗi buồn còn Thái thì vác Nhi ra se hơi chờ nhỏ đi lòng vòng cho đỡ buồn.

- Được thôi. Anh muốn tin con nhỏ đó thì cứ tin. Tôi không có ý kiến. - Nói xong nó quay lưng đi luôn. Để cho hần đứng với ngàn dấu chấm hỏi trên đầu. Nhỏ Như đắc ý cười thầm trong lòng. Hần không biết làm sao đành đỡ nhỏ Như lên phòng y tế.

-----Phía My và Phong-----

- Nè, My không sao chứ. - Phong lên tiếng hỏi để phá vỡ bầu không khí im lặng đến đáng sợ. Còn quay đầu qua nhìn My nữa.

- Ừm..My không sao. Nhưng rõ ràng là nhỏ Như đánh My trước nên Bổng mới chạy lại mà. - Càng nói nhỏ My càng khóc. Phong không còn cách nào khác bèn đỡ đầu nhỏ đặt lên vai mình. Lau nước mắt cho nhỏ.

- My này. Hãy để Phong trở thành người để My có thể dựa vào khi khóc, có thể trách mắng Phong lúc buồn còn có thể trút giận với Phong khi My bị ai ăn

hiếp. - Phong nói bằng cả tấm lòng. Phong biết chứ dễ gì mà My chịu thành bạn gái của Phong. Nhưng câu trả lời của My làm Phong bất ngờ.

- Thật sao. Phong có thể làm bạn trai của My không. Trở thành người đàn ông luôn ở bên My dù chuyện xảy ra sao? - My nói. Nhỏ đã ngừng khóc nhưng vẫn còn thút thít, thỉnh thoảng còn nấc. Phong thì bất ngờ trước câu trả lời của nhỏ. Phong mừng thầm trong lòng.

- Thật, Phong hứa với My. Nào còn giờ thì quay về lớp thôi. - Phong cảm thấy mình đã yêu My từ bao giờ rồi. Phong đỡ My dậy đi về lớp. Nói về lớp vậy thôi chứ quay về lấy cặp rồi về nhà chứ học hành gì ở đây.

==,==,==,==,==,==,==,==,==Nhi và Thái thì sao nào==,==,==,==,==,==,==,==,==

Thái chờ nhỏ đi lòng vòng để tâm trạng nhỏ vui vẻ hơn. Cuối cùng hai đứa quyết định đi xem phim và bộ phim đó có tên " Lò Đào Tạo Quái Vật ". Nhi ngồi xem một lúc thì cười ha hả. Thái thấy Nhi vui tự nhiên mình cũng vui.

" Minh mà thích con nhỏ hung dữ này sao...không thể được. " Thái nghĩ vậy chứ ngoài mặt thì quan tâm lo lắng này nọ làm nhỏ nghĩ Thái thích mình.

- Cảm ơn Thái, mình vui lắm. - Nhỏ Nhi nói với Thái trong lúc đi về. Thái nghe nhỏ cảm ơn thì mặt đỏ ửng, ngại ngùng. Thái nghĩ mình đã thích nhỏ thật rồi.
°~°

•°•°•°•°•°•°•°•° Quay lại cặp nhân vật chính •°•°•°•°•°•°•°•°

Nó sau khi bỏ đi liền quay về lớp lấy cặp rồi thẳng tiến về nhà. Nhỏ My và nhỏ Nhi về nhà thấy nó ngồi như tượng trên ghế sofa thì lại an ủi nó. Nó chẳng nói gì đi vào phòng luôn. Hai đứa kia thì quyết định mai vô lớp cho cha kia một trận.

Vào phòng nhỏ My nằm nhắn tin cho " anh ấy " mà ai cũng biết. Nội dung tin nhắn là đây:

" Anh đang làm gì đó. "

" Anh đang nằm nhớ em nè. "

" Hừ. Thấy ghê quá, nằm với em nào thì nói đại đi. "

" Có đâu..oan uổng cho anh quá. "

" Thôi biết rồi. Ngủ đi. Ngủ ngon mơ đẹp. "

" Ừm. Ngủ ngon em YÊU. "

" Thôi ngủ..không nhắn nữa. "

Đấy chỉ như vậy thôi là hạnh phúc rồi. Còn nàng Nhi của ta thì sao. Trần trọc không ngủ . Phải chăng là nàng ấy thích anh ấy rồi. Còn " Tăng

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Giải Oan Cho Băng Băng

Sáng hôm sau, tụi nó cùng tụi hần tới trường kèm theo nhỏ Như. Nhỏ My thì vui vẻ tay trong tay cùng với Phong tung tăng tới lớp. Nhỏ Nhi thì vừa đi vừa tám với Thái lâu lâu còn quay qua chọc lét làm chàng ta quần quai vì.....nhột. Nó thì tự thân một mình. Hần đi chung với nhỏ Như nhưng trong lòng thì đang nghĩ tới nó. Nhỏ Như đắc ý vì được đi chung với anh Khải nhà ta.

Nó vừa đi vừa nghe ngóng xung quanh. Đột nhiên nó nghe được giọng nói ai đó choe chõe như chanh. Nó dừng lại nhìn xung quanh. À thì ra là.....Hạ gia, Kim gia và Mai gia. Ba nhỏ đó là tiểu thư của ba nhà đó. Là Hạ Thiên Anh, Kim Ngọc Thư và Mai Tinh Tuyền. (Tuki: Định đặt là Mai Tinh Tiên rồi nhưng mà nghe mắc cười và hơi nhầm nên sửa xiu.)

Nó móc điện thoại ra gọi cho ba mẹ của ba nhỏ đó còn nhỏ My thì gọi cho thư kí của nó.

- Ông về dạy lại con mình đi. - Nó nói xong cúp máy cái rụp. Nó quay qua nhìn nhỏ My, nhỏ My biết ý nó nên gật đầu. Nó cười nhếch mép.

- Chuẩn bị đi. - Nó nói giọng trêu cười ba nhỏ đó. Rồi giơ ba ngón tay gấp xuống từng ngón một. Đến ngón cuối cùng gấp xuống nó chỉ tay sang tòa nhà cao tầng đối diện. Mọi người theo hướng đó nhìn lên. Bảnh tin thông báo làm cả trường sững sờ. Tin mới nhất là " Hạ gia, Kim gia và Mai gia đang trên bờ vực phá sản. Cả trường bất động nhìn nó và ba thiên kim tiểu thư kia.

- Làm tốt hơn trước rồi đây. - Nó quay qua nhìn nhỏ My gật đầu. Khóe môi hơi nhếch lên khiến mọi người ai cũng rùng mình. Nói xong nó quay lưng đi thẳng sẵn tiện đeo tai nghe lên luôn. Nhỏ My và Nhi thì thăm than thở cho số phận của ba vị tiểu thư này. Nói vậy chứ My vẫn nắm tay Phong lôi vào lớp. Còn Nhi với Thái thì vừa đi vừa tám đủ thứ chuyện. Lâu lâu còn quay qua trừng mắt nhìn cậu. Cậu thấy vậy liền xoa đầu nhỏ làm nhỏ đỏ mặt gần chết. Cả hai cứ trêu

Ra chơi, nó tỉnh dậy thì thấy có một mẩu giấy dán trên sách mà nó lót đầu nằm. " Không phải lại là nhỏ đó nữa chứ..." nó nghĩ ngợi nhưng vẫn quyết định lên sân thượng trong tờ giấy. Lên tới nơi người mà nó thấy không phải là nhỏ Như mà là hân. Nó thắc mắc không biết hân kêu mình lên đây làm gì.

- Tui xin lỗi vì hiểu lầm bà. - Cuối cùng hân cũng mở lời. Nó nghe hân nói thì bất ngờ lắm, nhưng vẫn giữ vẻ mặt không quan tâm.

- Thì sao. Hết rồi thì tui đi xuống. - Nó nói như vậy chứ trong lòng nó vui lắm vì hân hiểu cho nó. Hân biết mình sai nên chỉ đứng im nghe nó nói chứ không nói gì nữa. Nó thấy hân đứng im thì quay lưng định đi xuống thì một lực kéo khá mạnh kéo nó lại. Nó quay qua thì thấy hân quỳ xuống tay còn nắm tay nó.

- Tui xin lỗi. Bà tha lỗi cho tui nha. - Hân cúi đầu xuống nói lí nhí. Lần đầu hân phải đi xin lỗi một đứa con gái thế này. Nhưng không hiểu sao cơ thể hân không làm theo lí trí của hân nữa mà tự hành động. Nó còn đang bất ngờ không biết phải làm sao.

- Ôm...đứng lên đi. Tại lúc đó hiện trường như vậy nên nếu nhìn vào nghĩ là tui làm cũng đúng. - Nó nói vì quá bất ngờ nhưng nói thật nhìn vào lúc đó như vậy thì nghĩ là nó làm cũng có khả năng cao lắm à. Chỉ cần hân hiểu nó không làm là được rồi. Nó đầu nghĩ là hân quỳ xuống xin lỗi nó như vậy.

Trong góc khuất của sân thượng có 4 con người nhoi nhoi coi phim tình cảm của Hàn Quốc. 4 con người đó đứng cười ha hả vì kế hoạch vun đắp tình cảm của nó và hân.

Ngày hôm đó, tình cảm của hân dành cho nó to thêm và nó cũng vậy. Nó tha lỗi cho hân và cả hai trở lại như xưa. Nhỏ Như vẫn nghĩ hân chưa biết chuyện đó. Hân bây giờ mới nhớ ra chuyện nhỏ Như, hân muốn nhỏ Như chuyển trường nhưng nó lại bảo là để nhỏ ở lại xem nhỏ còn giờ trò gì nữa. Hân nghe vậy cũng đồng ý.

Nhỏ Như thấy hân cùng nó trở về lại còn vui vẻ nữa. Nhỏ tức điên lên còn 4 con người kia thì cười ha hả. Thấy nó và hân vào lớp. Nhỏ lập tức dính vô ông à ông ọ. Nó thì chỉ đứng một bên coi nhỏ sẽ làm gì nữa. Hân thì cứ đứng đó chẳng làm gì cả. Nhỏ My và Nhi đứng đó nhếch mép cười. Phong với Thái thì chẳng nói gì đứng kể bên hai nàng.

Sau khi dính đủ nhỏ Như mới buông tha cho hân. Nó chỉ đứng nhếch mép. Tụi kia cũng đứng coi kịch thôi. Hân vẫn đứng im, lâu lâu khẽ liếc qua nó. Nó cũng biết mà liếc lại. Đám đảng sau đứng coi kịch. Nhỏ Như thì dính vô người hân còn hắc lại liếc mắt đưa tình với nó. Một vở kịch quá tuyệt vời.

Cuối cùng nó hết chịu nổi liền đi xuống bàn ngồi. Khi đi qua nhỏ còn cố tình đẩy mạnh một cái làm nhỏ té rồi mới về bàn. Tụi đảng sau hết nhin cười được nên cười ha hả. Nhỏ Như nghe vậy tức tối giả bộ nặn ra nước mắt.

- Sao bạn làm vậy? Mình có làm gì bạn đâu. - Nhỏ cố nặn ra nước mắt nhiều nhất có thể. Giờ này ra về hết không ai nhìn thấy cái cảnh buồn nôn này. Nó nghe nhỏ nói thì quay lại nhìn nhỏ. Liếc từ trên xuống dưới, không có chỗ nào bị thương hết.

- Vậy hả. Mình không CỐ Ý. - Nó quay lại nhìn rồi nói còn nhấn mạnh nữa. Nhỏ giận run người. Nhỏ quyết định rồi, ở đây chẳng còn ai nữa ngoài đám tụi nó nữa. Thế là nhỏ đứng lên, liếc nhìn xung quanh.

- À, không có ý hả. Vậy thì thôi. - Nhỏ phui bụi trên người rồi đứng khoanh tay nhìn nó. Khóe miệng còn nhếch lên. Cuối cùng cũng lộ mặt hồ ly.

- Chịu lộ mặt rồi hả hồ ly. Phải kèm chế lại chứ. - Nó nói không chút sợ hãi, môi nhếch lên thành vòng cung. Nhỏ My và Nhi đứng đằng sau cũng cười. Chỉ có 3 người đàn ông đứng xem chuyện xảy ra. Nhỏ Như cũng chẳng sợ nữa. Nó vẫn bình thản như chơi, về mặt hiện rõ chữ " MEO QUAN TÂM ". Nhỏ Nhi thì đứng khoanh tay nhìn nhỏ xem nhỏ có hành động gì.

- Đồ đ* như mày mà cũng được anh Khải quan tâm sao. Mày cho anh ấy uống gì vậy. - Nhỏ nói, trong giọng nói còn có ý khinh bỉ. Nhỏ My đứng đằng sau nghe nhỏ nói giận quá nên định đâm cho vài phát nhưng nó ngăn lại.

- Thế còn mày thì sao. Nằm dưới bao nhiêu người rồi. - Nó nói lại trong giọng nói có chút cười nhạo. Nhỏ nghe nó nói thì thẹn quá hóa giận, định tát cho vào phát. Ai ngờ nhỏ chưa kịp tát nó đã giữ tay nhỏ lại, tát ấy cái. Tát xong nó quay lưng bỏ về. Đám kia cũng về luôn.

Tụi nó quyết định Khải về ở chung nhà luôn. Tối đó, Khải dọn đồ qua nhà nó ở chung. Tụi kia cũng chẳng có ý kiến. Sau khi ăn tối do 3 nàng nhà ta nấu xong ai về phòng nấy. Nhưng nó lên ý kiến là 2 người một phòng. Cụ thể là:

- Nó và Nhi

- Khả và Thái

- My và Phong

Nhưng nhỏ My không chịu. Thế là 1 nam 1 nữ cùng phòng. Ai ở cùng với ai thì quá rõ rồi còn gì phải nói nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Oan Gia

Lúc nó mang giày vào, thấy chân cũng đau nhưng nó tưởng là có cát hay mấy thứ lắt vặt rơi vào nên cũng không để ý. Nhỏ thấy nó mang giày vào thì cười

đặc ý.

- Ê, ông chờ tui đi bằng xe riêng được không. Chân tui tự nhiên đau quá. - Nó kéo hẳn ra một chỗ riêng nói. Hẳn thấy nó cứ nhấn mặt lại vì đau nên cũng đồng ý. Ba chiếc xe chạy thẳng về nhà nó. Hẳn và nó là người đầu tiên về nhà. Lúc về nhà cởi giày ra mới thấy chân nó toàn máu không.

- Bị gì vậy. Chảy máu sao không nói. - Hấn nói với giọng trách mắng nhưng vẫn mang chút lo lắng trong đó. Nó không nói gì chỉ kêu hấn bế lên lầu để mọi người không biết.

Trong phòng nó, nó ngồi trên giường còn hắt ngồi dưới đất sát trùng chân cho nó.

- Cảm ơn, hèn gì từ lúc về tới giờ chân tui nó cứ đau hoài. - Nó nói, miệng còn cười. Hắc thấy nó cười thì cũng cười theo. Tụi kia cũng về tới nhà. Hắc và nó cùng xuống ăn cơm.

Bữa cơm tối hôm đó gặp tràn niềm vui

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Tổ tình

Tuki xin lỗi vì rachap trễ. Như đã nói, 2-3 ngày mới ra 1 chap thôi. Tuki đang trong thời kỳ lười, và tất nhiên ai cũng như vậy. Hôm nay, ta sẽ cho Nhi và Thái thành đôi. * Tung Bông *

Thôi không dài dòng, dzô chap nuôn.

~~~~~

~Hôm nay, tụi nó và tụi hấn vẫn đi học bình thường. Đến lớp đã thấy cô nành Như đồng đánh ngồi ở đó chờ hấn vào lớp.

Bà cô làm mặt nghiêm trọng đi vào lớp. Bà cô đứng liếc bọn học trò của mình. Cả lớp nín thở chuẩn bị nghe chửi. Điều bất ngờ xảy ra.

- Các em, chúng ta có 2 học sinh mới. Hai em vào lớp đi.- Bà cô nhìn cả lớp nói, mắt liếc ra ngoài lớp. Hai em kia nghe bà cô nói liền đi vào lớp. Cả lớp nhìn theo hướng đó. Chỉ có tụi nó và tụi hăn vẫn ngồi đó. Nó và hăn thì ngủ. My và Phong thì ngồi buồn đũa. Thái với Nhi thì ngồi vờ vờ gì đó.

Nó thấy nghi nghi bèn liếc qua bàn nhỏ Như, thấy nhỏ ngồi cười nhếch mép. Nó cũng hiểu được hai em kia là ai rồi. Nó kéo hai nhĩ bạn thân với hai chàng kia qua bàn nó và hẳn.

- Tao biết hai em kia là ai rồi. Tụi mày nhớ vụ hôm đi khu vui chơi không. - Nó thì thầm to nhỏ với cả đám. Hẩn nghe nó nói cũng bất ngờ. Nhỏ My thì ra về hiểu biết, gật đầu lia lịa.

- Hai nhỏ lần trước theo dõi mình phải không. - Thái nói với vẻ mặt nghiêm trọng. Hân thì ngồi nghe tụi nó nói. Phong thì nghe tụi nó nói mắt còn liếc về phía cửa.

Thấy bà cô vội, tụi kia kéo nhau về chỗ. Bà cô thấy tụi nó ổn định lớp rồi mới dẫn hai "em kia" vô lớp. Tụi nó và tụi hấn nhìn ra cửa lớp. Quả nhiên.....nó nói không hề sai.

- Hi các bạn, mình là Kim Bảo Trân. Mong các bạn giúp đỡ. - Nhỏ kia nói mắt hơi liếc phía dãy bàn cuối. (Xem lại chap 6)

- Chào mọi người, mình là Kim Bảo Anh. Em của Bảo Trân. Mọi người giúp đỡ nha. - Nhỏ đứng kế bên nói. Phía dãy cuối bàn, tụi nó và tụi hần biết rồi nên không quan tâm. Nhỏ Như nhìn thấy đồng đội của mình thì cười nhếch mép. Bà cô chưa kịp mở miệng hai nhỏ đó đã chạy về phương nào rồi.

- Anh Phong, còn nhớ em không. - Nhỏ Trần nói, mắt còn chớp chớp ra vẻ đáng yêu. Phong thì ngẩng đầu lên thấy nhỏ đang đútg chớp chớp mà muốn nôn ra, may là nhỏ My bịt miệng lại.

- Anh Thái, còn nhớ em không nèèèè. - Chữ cuối còn cố tình kéo dài ra. Lần này không chỉ Thái mà nhỏ Nhi, nó, hần, My và Phong muốn nôn ra hết. Hần thì bình tĩnh hơn, vỗ lưng nó cho hết muốn nôn. Nhỏ My thì xém nôn thật nhưng may mà có Phong ngồi kế bên vỗ vỗ nên mới hết. Nhỏ Nhi thì đơ mặt, hết nhìn nhỏ Anh rồi quay qua nhìn Thái.

- Chúng tôi có quen các cô. - Thái và Phong đồng thanh tập 1

- Có chứ, anh quên em rồi à. - Hai nhỏ kia đồng thanh.

- Ồ. Ai vậy, tui không nhớ. - Đồng thanh tập 2.

Hai nhỏ khóc không ra nước mắt. Hai chàng nhà ta thì đứng cười nhếch mép. Dám bảo quen các anh à. Tụi nó (My, Nhi và nó) thì ngồi cười nắc nẻ. Hẳn

cũng không nói gì, miệng cười mỉm. Nhỏ Như thấy vậy thì gật đầu người.

- À. Hai người lần trước theo dõi chúng tôi đến khu vui chơi à. - Thái giả vờ nói, mắt còn nheo nheo lại như đang đánh giá gì đó. Nhỏ Như nghe vậy thì muối mặt, cúi mặt xuống gầm bàn. Nhưng không may mắn, hành động đó đã lọt vào mắt tụi nó và hần. Nó chỉ nhếch mép cười. Hần cũng chẳng nói gì.

Cuối cùng, hai nhò bị chuyển qua bàn nhò Như. Tụi kia quyết định trả thù nhò My và nhò Nhi.

----- Bàn của Nhi và Thái -----

- Nhi nè, nếu Thái có bạn gái thì Nhi có buồn không. - Thái hỏi Nhi. Tất nhiên câu trả lời mà Thái muốn nghe là có, vì Thái thích.....à không yêu Nhi mất rồi. Nhi nghe Thái nói có bạn gái, đột nhiên Nhi thấy tim đau đến như vậy. Phải chăng...mình yêu Thái rồi. Nhưng Nhi vẫn giấu nỗi buồn vào trong, tạo ra một gương mặt rạng rỡ hết sức có thể.

- Tất nhiên là không rồi, Thái có bạn gái là điều vui chứ sao phải buồn. - Nhi nói, miệng còn rất tươi. Nhi không biết rằng, câu trả lời của mình khiến trái tim của Thái đau đến cỡ nào. Thái cũng đâu biết rằng Nhi phải cố gắng không khóc khi nói ra câu nói đó.

- Lên sân thượng với tó đi. - Thái nói xong kéo tay Nhi lên sân thượng luôn, không đợi nhò trả lời. Cả lớp thấy vậy rất ngạc nhiên. Nhưng đâu đó phía dãy bàn cuối có một con người đang nghiêng răng thâm chửi rủa Nhi.

..... Sân Thượng .....

- Nhi nói câu nói đó của Nhi làm Thái đau lắm. tại sao Nhi không hiểu tình cảm của Thái dành cho Nhi nhiều cỡ nào sao. - Thái nói, trong giọng nói như muốn khóc lên. Nhi bị đưa từ bất ngờ này sang bất ngờ khác. Nghe Thái nói Nhi muốn hét lên rằng Nhi thích Thái đến cỡ nào nhưng Nhi cần phải kìm chế lại.

- Nhi xin lỗi vì Nhi không hiểu. Sau khi bị phản bội một lần Nhi không còn đủ dũng cảm để mở trái tim mình ra để yêu một ai nữa. Nhi rất sợ, rất sợ một ngày nào đó người mà Nhi yêu nhất lại đi bên cô gái khác. Nhi sợ nhưng tới ngày...hức...Nhi chuyển học tới đây...hức...Nhi phải cố gắng tránh xa Thái vì Nhi sợ...hức...Nhi sẽ yêu Thái...hức...nhưng Thái lại chối bỏ tình cảm đó của Nhi. Vì vậy Nhi tạo một vỏ bọc để tránh xa Thái ra. Bây giờ, Nhi muốn quay đầu...hức...cũng không được...hức...vì Nhi đã...hức...Nhi đã yêu Thái mất rồi. - Nhi càng nói càng khóc. Thái nghe lúc đầu rất ngạc nhiên, sau khi Nhi nói ra hết tất cả Thái lại còn ngạc nhiên hơn nữa. Về phần Nhi, sau khi nói ra tất cả liền khuyu xuống khóc nức nở. Nhi chưa từng nói cho ai biết tất cả về mình nhiều đến như vậy. Cả Băng và My cũng không biết chuyện này.

- Vậy là Nhi yêu Thái phào không, vậy tại sao Nhi lại né tránh tình cảm của Thái. - Thái nói, mắt nhìn thẳng vào Nhi. Nhi cũng không né tránh.

- Vì Nhi sợ. Thái không nghe à. - Nhi đã nín khóc, nhìn thẳng mắt Thái nói. Thái biết vì sao Nhi lại né tránh tình cảm của mình nhưng vẫn hỏi.

- Tại sao Nhi không thử mở lòng mình ra mà đón nhận Thái. - Thái nói, tay giữ vai Nhi. Nhi rất sợ, vì Nhi biết Thái là một tay chơi sát gái. Nhi không dám mở lòng mình ra mà tiếp nhận Thái.

- Được rồi, Nhi sẽ thử.....mở lòng ra để đón nhận Thái. - Nhi nói ngập ngừng. Thái nghe thấy vậy thì mừng rỡ, ôm lấy Nhi.

Trong góc sân thượng cũng có 4 con người đang cười hí hửng cười nói. Bốn con người đó không ai khác là cặp My-Phong, nó và hần.

Thế là, sau ngày hôm đó đã có thêm một cặp đôi xuất hiện. Chỉ ở nhà Nhi và Thái mới dám thể hiện tình cảm. Ở trường, thì vẫn như bình thường thôi. Lâu lâu mới liếc mắt đưa tình thôi.

Tối hôm đó, tụi nó ai cũng tắt bếp nấu ăn trừ nhò Nhi thôi. Lẽ ra tụi nó và tụi hần định đi nhà hàng ăn nhưng nó không chịu nên đành ở nhà. Nó và My nấu ăn, Phong và hần đứng cắt cắt gì đó kế bên. Chỉ trừ Thái và My vẫn ngồi đó chơi. Nhi định giúp tụi nó thì bị nó và My cản lại.

Thế là, tối hôm đó cả nhà ăn được bữa cơm tối toàn hải sản.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: First Kiss

Vâng.....và hôm nay xon Au siu lười đã ngoi lên. Như đúng với tiêu đề, hôm nay bạn nhò My và bạn không còn nhò Phong sẽ kiss. Mới đầu định viết sớm hơn nhưng mà cái thói quen nó bỏ không dc thành ra là tung chap trễ như vậy.

Nhưng không sao.....chúng ta sẽ dc chiêm ngưỡng những màn kích thích những bạn.....F.A

Tui sẽ gợi ý trc là có màn kiss của My Phong và back hug của Nhi Thái. Hấp diê.....í nhằm dẫn chưa.....

Tui là tui xuong mấy nàng lắm đó nhea. * Hun *

Vâng.....vài dòng làm nhảm đã xong. Chúng ta vào truyện hoy. * Tung bông * * Hú hú *

- Hàn Băng Băng (Nó)
- Tuổi: 17t
- Biệt danh: Ren
- Đặc điểm: Mắt màu xanh biển. Tóc màu tím. Có một hình vẽ ở tay. Đeo dây chuyền đầu lâu. (Hình vẽ ở tay là đôi cánh)
- Trương Diễm My (Nhỏ)
- Tuổi: 17t
- Biệt danh: Rin
- Đặc điểm: Mắt màu tím. Tóc màu xanh biển đậm. Hình vẽ đôi cánh ở tay. Dây chuyền mặt trăng.
- Nguyễn Hoàng Ân Nhi (Nhỏ Nhi)
- Tuổi: 17t
- Biệt danh: Ran
- Đặc điểm: Mắt màu xanh đen. Tóc nâu vàng. Hình đôi cánh ở tay. Dây chuyền nốt nhạc.
- Hoàng Tuấn Khải (Hấn)
- Tuổi: 17t
- Biệt danh: Ken
- Đặc điểm: Mắt màu xanh biển. Tóc nâu đen. Trên cổ tay có dòng chữ Love You Anyway.
- Trịnh Từ Phong (Anh)
- Tuổi: 17t
- Biệt danh: Kin
- Đặc điểm: Mắt màu nâu. Tóc tím hồng. Tay đeo vòng Love You. Dây chuyền trái tim.
- Lê Hoàng Thái (Anh)
- Tuổi: 17t
- Biệt danh: Kan
- Đặc điểm: Mắt màu đen chính hiệu. Tóc màu hạt dẻ. Tay có vòng T ♥ N. Dây chuyền chữ Nhi. (Dây chuyền này là sau khi quen Nhi nhea. Và con Au cũng tự thêm vào cho nó vui.)
- Hàn Thiên Khôi (Nhóc)
- Tuổi: 16t
- Biệt danh: Jin
- Biệt điểm: Mắt nâu. Tóc hồng. Vòng tay đủ kiểu. Dây chuyền đôi cánh.
- Trần Ánh Như (Ắ ta)
- Tuổi: 17t
- Biệt danh: Lyly
- Đặc điểm: Mặt dày không tả nổi. Trên mặt lúc nào cũng tô son chét phẩn. Cave chính hiệu. Thử ả cần là Money.
- Kim Bảo Trân (Cô ta)
- Tuổi: 17t
- Biệt danh: Jelly

- Đặc điểm: Mặt dày cả thước. Mặt thì phẩn son. Cave, nằm dưới bao nhiêu người rồi. Thứ à cần . (Tiền đó.)

- Kim Bảo Anh

- Tuổi: 17t

- Biệt danh: Delly

- Đặc điểm: Mặt dày còn hơn đường đánh máy lớp phần. Lại cave.

Thứ cave cần thì ai cũng rõ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chuyện Lớn Rồi !!!!!

Từ sau sự cố nộ hôn đó. Lúc nào Phong cũng canh thời gian mà hôn trộm hết. (￣O￣)

Thái và Nhi đã thân thiết hơn. Lâu lâu còn quay qua " thom " một cái cơ mà. Nó và hấn thì.....ôi thôi.....như tảng băng di động vậy. Nó vốn đã là người ít nói còn hấn thì coi như hấn bị câm luôn đi cũng được.

Sau khi công khai là người yêu của nhau thì nhỏ My bị fan-gơ của bạn Phong công kích quá trời. Anh thì ra sức bảo vệ bạn gái. Nhi và Thái chưa công khai nhưng có 1 số người tinh mắt đã phát hiện ra rồi.

Nó vẫn hằng ngày chăm chỉ.....NGỦ.Hấn cũng chả nói gì, lâu lâu quay qua để chắc chắn là nó chưa chết thôi. (Au: Ấy-gù...con rề TỐT GHÊ luôn ha trời.)

Tụi nó và tụi hấn vẫn vô tư nhưng đâu ai trong tụi nó và tụi hấn ngờ rằng đối thủ của tụi nó đang bày kế hoạch hại tụi nó.

+--+--+--+--+--+--+--+--+--+--+ Ra Về +--+--+--+--+--+--+--+--+--+--+

- My ơi, thầy Toán bảo bạn vào phòng thể dục gặp thầy kia. - Giọng nói chanh chua vang lên. Nghe kĩ chắc chắn sẽ nghe được tiếng trêu ghẹo trong đó. Nhỏ cũng đâu quan tâm. Chỉ cần là học thì nhỏ sẵn sàng từ bỏ tất cả.

- Ủ. Mình biết rồi. Cảm ơn. - Nhỏ biết chắc chắn ả có ý đồ gì đó nhưng nhỏ muốn biết ý đồ đó là gì. Nó nghi ngờ lắm. Chắc chắn sẽ có chuyện xảy ra. Anh cũng lo lắng cho nhỏ.

Nhỏ vẫn xuống phòng thể dục như lời nói của nhỏ Trân. Nó đi theo nhỏ xuống nhưng bị hấn ngăn lại. Nhỏ là đứa con gái mạnh mẽ nên nhỏ Nhi không lo lắng nhiều về nó. Nhỏ bảo cả bọn về nhà trước đi. Nó cũng chẳng nói gì, lời tụi kia kéo về nhà. Vì sao nó để nhỏ ở lại ư ?

Vì đơn giản thôi, nó đã lắp Camera sẵn trong đó rồi. Về nhà tụi nó cùng tụi hấn tắm rửa sạch sẽ. Rồi ngồi trước bàn để Laptop trên đó. Nhỏ làm gì đều bị tụi nó và tụi hấn nhìn thấy hết. Có chuyện gì tụi nó và tụi hấn sẽ chạy đến trường.

Về mặt nhỏ, nhỏ đi xuống sân trường cặp thì để lại lớp. Lần theo lối đi tắt, nhỏ đã đến trước cửa phòng thể dục. Mở cửa ra, trong phòng tối om. Nhỏ bắt đầu lo sợ. Đột nhiên.....đèn được bật sáng. Trước mặt nhỏ là 20 tên con trai đứng đằng sau ông thầy Toán. Ông thầy Toán rất biến thái. Chuyện đó, cả trường ai cũng biết. Ông thầy khi nhìn thấy nhỏ thì mặt cười gian tà. Nhỏ và cả ông thầy đều không biết là tất cả đều bị tụi kia ở nhà nhìn thấy hết.

- Eo ơi. Nhìn mặt ông thầy đó kia, nó có sao không mày. - Giọng nhí nhảnh của nhỏ Nhi biến thành giọng ghê tởm một thứ gì đó. Mặt anh cũng bắt đầu lại. Thái thì ngồi ôm nhỏ Nhi từ đằng sau. Nó vẫn im lặng xem. Nó chắc chắn rằng nhỏ sẽ xử lý xong cái đồng đảng sau. Còn về ông thầy nó không chắc chắn được.

- Muốn gì. Nói nhanh cho tôi về. - Nhỏ bắt đầu lên tiếng. Nhìn tụi đằng sau thì nhỏ nhắm là 3 phút thôi. Còn ông thầy thì nhỏ chưa biết làm sao.

- Tụi bây lên.- Giọng ồm ồm của thằng nào đó vang lên. Nhỏ cũng biết trước thế này nên không lo lắng. 3 phút sau, như dự đoán nhỏ đã xử lý sạch sẽ. Còn ông thầy vẫn đứng cười cười như chẳng có gì. Nhỏ bắt đầu sợ rồi.

(Tuki: Yên tâm. Em sẽ không để ông cướp sự trong sạch của chị đâu. Bởi vì có người dành nó trước rồi chị ạ. -))))))

Phong: Ê. Cho tui nghe chưa.

Tuki: Mơ êê. Không yêu thương là ta cho đứa khác à. -)))

Phong: Ấy ấy, không được. Tui thương em mà.

My: CÁI ĐÓ CỦA TUI KHÔNG PHẢI VẬT PHẨM ĐÁU GIÁ NHA.

Tuki & Phong: Vâng.)

- Chẳng có gì phải sợ cả. Tôi có làm gì em đâu. - Ông thầy nói, miệng còn nhếch lên. Nhỏ không ngu tới nỗi không nghe ra hàm ý trong câu nói đó.

- Có gì nói nhanh lên. - Giọng nhỏ bắt đầu khó nghe. Một phần vì tức giận một phần sợ hãi. Ông thầy nghe thấy vậy liền cười ra tiếng. Nhỏ thì đang khó hiểu. Tui kia coi trên Laptop mà bức mình vì tại sao không nói cái gì lẹ lên chút xù. Anh thì đang nắm chặt tay như muốn đâm vào Laptop luôn. Nó nhủ mày suy nghĩ. Hắn thì lo lắng nhưng vẫn chú tâm coi. Nhỏ Nhi thì rúc đầu vào

người Thái, anh cũng không can cang ôm chặt nhỏ vào lòng.

- Bình tĩnh. Xem ta có gì nào. Một cô gái xinh đẹp. Không " ả " thì uống quá. - Ông thầy bắt đầu tiến lại gần nhỏ. Nhỏ chỉ biết lùi lại. Đến khi hết đường lùi nữa, nhỏ buộc phải đứng yên.

- Sao vậy, không chạy nữa à. - Giọng ông thầy giễu cợt. Nhỏ sợ tới mức không dám hó hé tiếng nào. Chỉ biết đứng nhìn ông thầy đang bước lại gần mình. Nhỏ chỉ thấy ông thầy làm gì đó sau lưng.

Đột nhiên, ông thầy lấy sau lưng ra một chai rượu màu đỏ óng ánh. Cùng lúc đó tại nhà, nó, hắn, Thái, Phong và Nhi đang bất ngờ vì chai rượu đó. Phong sau khi chắc chắn rằng mình không nhìn nhầm tên chai rượu thì cô bắt đầu nổi gân xanh. Vì anh đang ngồi ngoài cùng nên không ai thấy. Nó và hắn trợn mắt lên nhìn chai rượu. Thái và Nhi thì bất ngờ đến nỗi không dám thở. Thái kéo nhỏ quay đầu vào ngực mình để nhỏ dựa vào. Anh cũng đủ can đảm để cho nhỏ Nhi coi những gì xảy ra tiếp theo.

Nhỏ thì bất ngờ và sợ hãi vì thấy tên chai rượu. Ông thầy chỉ ha hả. Chai rượu khiến mọi người sợ hãi là chai " S*x In Beach ". Chai rượu này có nồng độ cồn rất nặng và đáng sợ hơn thế là trong đó có được. Được gây ra tác dụng rất lớn. Nếu không giải được thì được sẽ phát tán quanh cơ thể khiến cho cơ thể bắt đầu là nóng bức sau đó là ngứa ngáy và nếu không giải được thì có thể sẽ chết. Chỉ cần uống một ít thôi được cũng hiệu nghiệm. (Au: Không phải là Tuki uống rồi mà biết đâu. Thật ra Tuki còn non dại lắm. Cuối chap Tuki sẽ nói .n biết tui.)

Nhỏ thì sợ hãi vì nhỏ biết chắc chắn sau khi uống ông thầy đó làm gì với mình. Nhỏ muốn chạy lắm nhưng hình như đôi chân không nghe lời nhỏ. Toàn thân nhỏ cứng đờ. Hình như các dây thần kinh của nhỏ cũng nhưng hoạt động luôn rồi. Ông thầy vẫn đứng đó, chỉ là nhỏ đã thấy được tác dụng của nó rồi. Bởi vì trong khi nhỏ suy nghĩ thì ông thầy đó đã nốc sạch rượu ở bên trong. Nhỏ vẫn đang hoảng sợ.

Ở nhà, cả bọn đang lo lắng vì ông thầy nốc sạch rượu. Nhỏ Nhi sau khi thấy ông thầy uống sạch rượu thì quay vào ngực Thái mà khóc, hai tay còn ôm chặt Thái. Thái chỉ vỗ lưng cho nhỏ bớt sợ hơn thôi chứ chẳng làm được gì. Nó và hắn gì há miệng to ra vì ngạc nhiên. Hắn đã có lần nhấp môi một chút thôi đã không kim chế được còn đằng này ông uống hết thì lớn chuyện. Vì ai cũng hiểu rõ tác dụng của nó nên càng sợ hơn. Bây giờ trong đầu Phong chỉ nghĩ " Em ấy mà có chuyện gì thì mày sẽ không còn mặt mũi nào đã gặp em ấy nữa."

Lúc này, ông thầy càng lúc càng tới gần. Bây giờ điều mà nhỏ cần chính là sự tỉnh táo. Sau khi chắc chắn rằng mình đã tỉnh táo thì nhỏ bắt đầu ngược nhìn ông thầy. Ông thầy thấy vậy còn hứng thú hơn nữa.

- Còn chờ gì nữa. Bắt đầu thôi. - Ông thầy tiến lại chỗ nhỏ. Nhỏ phải chống cự nhưng có vẻ nhỏ bị liệt rồi. Ông thầy lại gần rồi vác nhỏ lên vai. Lúc này, nhỏ mới kháng cự nhưng có vẻ nó không ăn thua với ông. Đá mấy tên khi này bị nhỏ đánh qua một bên, ông thầy đặt nhỏ nằm xuống. Nhỏ bắt đầu kháng cự.

Nhỏ đâm đá với ông thầy nhưng nó như vô hiệu. Khi ông thầy định cời áo nhỏ thì nhỏ cắn vào tay ông thầy. Ông thầy tát nhỏ một cái thật mạnh vì đau. Năm ngón tay in thẳng lên mặt nó. Nhỏ đau lắm nhưng vẫn đánh lại ông. Ông bức quá vác nhỏ lên quăng thẳng xuống đất. Nhỏ đau lắm, nhưng bây giờ nhỏ không cho phép mình khóc. Kim nước mắt lại, nhỏ khập khiễng đứng lên chiến đấu với ông thầy.

Tui kia coi tới đây cũng bắt đầu thấy sự kiên cường và mạnh mẽ của nhỏ. Dù đau cỡ nào cũng không nói ra tiếng. Cả bọn bất ngờ vì ông thầy quăng nhỏ từ trên cao xuống. Nó đã suy tính rằng nhỏ chẳng thể nào đứng lên được nữa vì chấn động xương sống nên chắc chắn sẽ rất khó đứng lên. Sau khi thấy nhỏ đứng lên cả bọn hết sức bất ngờ vì nhỏ có thể chịu đau đến như vậy.

Ông thầy thấy nhỏ đứng lên thì khá bất ngờ. Dù vậy vẫn đánh nhau với nhỏ. Ông thầy tập trung chủ yếu vào lưng nhỏ vì lưng nhỏ đang bị thương. Nhỏ cũng toàn đòn tấn công mạnh. Nhỏ chỉ tập trung chủ yếu là chân, mặt, tay, bụng và nơi khá hiểm nguy của đàn ông. Sua khi đâm đá một hồi, nhỏ cũng mất sức vì đau và ông thấy đó quá mạnh. Chắc chắn rằng mình không thể đánh được nữa. Nhỏ ngã xuống, nằm đó mà nhỏ vẫn thấy lưng đau kinh khủng. Còn về ông thầy thấy nhỏ nằm xuống thì nhếch mép tỏ vẻ chiến thắng. Nhỏ bắt đầu khóc. Khóc nức nở, khóc vì đau vì nhục nhã hay vì hối hận ?

Bọn kia vẫn ngồi đó coi. Khi thấy nhỏ khóc thì cả bọn sững sờ. Cả nó và Nhi còn chưa thấy nhỏ khóc lần nào nữa sau khi chia tay với bạn trai của nhỏ thôi. Phong thì lần đầu thấy nhỏ khóc. Thái cũng rất bất ngờ. Cô gái mạnh mẽ không chịu khuất phục của cả bọn đây sao ?

Ông thầy thì bắt đầu sờ mó khắp người nhỏ. Nhỏ cũng chẳng kháng cự nữa, để cho ông thầy muốn làm gì thì làm. Vào thời khắc quan trọng của ông thầy thì....

" Râm...."

Âm thanh vang dội khắp cả căn phòng. Ông thầy thì bức mình bị phá đúng lúc quan trọng. Nhỏ thì lơ mơ thấy hình bóng ai đó rất quen đang ôm mình khóc nức nở và liên tục gọi tên mình.

Sau khi thấy nhỏ khóc. Cả bọn chạy thẳng tới trường, nhưng bị mấy ông bảo vệ cản lại. Bức quá, nó và hắn vung cho vài phẩy thì nằm luôn.

- Mày ra coi mấy thằng bà đầu đứng trước Bar làm gì nè. - Giọng nó như đang cười nhạo tụi kia. Bên trong, thằng Minh vừa nghe đã thấy tụi ấy thằng đó. Gặp chị nào khó chơi rồi. Dù vậy thằng Minh vẫn đi ra xem tình hình thế nào rồi.

- Đại ti, chào. Tụi bây tránh đường chị ti vô. - Nhóc Minh đi ra, mắt lấp lánh như thấy vàng. Tụi kia cũng không đại mà đứng chắn đường nó nữa. (Nó được xưng là Đại Ti vì nó là người đứng đầu trong Bar)

Sau khi vào trong, tụi nó chọn 1 bàn trong góc khuất. Tụi hấn thì ngồi bàn kế bên tụi nó nhưng nhỏ với Nhi không chịu nên ghép bàn ngồi chung.

- Đại tí uống gì ? Hai tí uống gì ? Ba anh uống gì ? - Nhóc Minh chạy lại hỏi. Nó chỉ gật đầu là nhóc cũng hiểu vì nó thường xuyên uống 1 loại nên nhóc biết rất rõ.

- Khỏi, lấy nước ngọt cho chị. - Nhỏ nói làm cả bọn bất ngờ. Ai lại đi vào Bar mà uống nước ngọt. Nhóc Minh không hề ngạc nhiên ngược lại còn hí hửng dạ một cái rồi quay qua nhìn Nhi.

- Cho chị giống nó. - Nhi nói mắt nhìn về phía nó. Rượu nó uống rất mạnh. Không phải ai cũng uống được. Nhóc Minh hơi ngắc nhiên rồi cũng gật đầu. Nó chỉ quay qua nhìn rồi cười cười cho qua chuyện. Nhỏ thì phải nói là quá sức bất ngờ, vì nhỏ Nhi chưa bao giờ uống loại rượu đó nhưng sau đó cũng vui vẻ vì Nhi là người biết vừa phải. Cái gì uống được sẽ uống còn không được thì bỏ thùng rác dù cho nó đắt tiền cỡ nào.

Cả bọn ngồi bà tám với nhau vui vẻ. Chỉ có nó là im lặng. Thấy nó im lặng, hấn kéo nó qua ngồi chung với hấn. Nó chỉ bắt ngờ lúc đầu rồi cũng vui vẻ ngồi chơi chung với hấn. Trong góc khuất của Bar có một người đàn ông nhìn nó và hấn.

- Em ở đây sao? Thật trùng hợp. - Giọng nói của ai đó vang lên làm cả bọn im lặng. Nó rất quen với giọng nói này, vì chủ nhân giọng nói này là mối tình đầu của nó. Nhỏ và Nhi thì bất ngờ. Tụi hần không biết đó là ai nên im lặng theo dõi.

- Tôi ở đây không liên quan tới anh. Đi chỗ khác chơi. - Nó bực bội lên tiếng. Làm tổn thương nó mà bây giờ quay lại chào hỏi nó sao ? Lúc trước gặp nhau còn đi qua luôn cơ mà. Với nó, chia tay là chấm dứt.

- Sao vậy ? Dù sao cũng là mối tình đầu của em mà. Có cần phải tức giận vậy không. - Giọng người đàn ông đó như cười nạo nó. Còn nhấn mạnh **MỐI TÌNH ĐẦU**. Tui hẳn ngồi nghe đến đây cũng hiểu chuyện đang xảy ra. Nhỏ với Nhi ngồi kế bên thì nghiêng răng chửi rủa.

- Thôi đi, tôi đã sai lần khi yêu anh. Ngưng diễn trò đi, bây giờ tôi với anh không biết nhau, Thiên Hoàng à. - Nó cũng nói lại. Trong giọng nói còn cười nhạo. Anh chàng tên Phong đó nghe xong thì tức giận.

" " " " " " " " " " " " Tam Nguong " " " " " " " " " " " "

NV Mới

Hứa Thiên Hoàng: 18t. Mỗi tình đầu của nó. Đào hoa, ăn chơi. Mỗi tuần một cô. IQ 175/200. Biết võ chút xíu. Hiện tại đang nghỉ học ở nhà ăn chơi. Đẹp trai, giàu có. (Gọi là cậu ta và anh ta)

"-"-"-"-"-"-"-"-"-"-" Quay Lại Truyền "-"-"-"-"-"-"-"-"-"-"

Tại hẳn nghe vậy là biết người không đáng hoảng rồi. Còn hẳn sau khi nghe cậu ta nói vậy thì hẳn thấy tim mình đau như bị xé rách ra. Nó kêu nhóc Minh đuổi cậu ta ra ngoài. Nhỏ với Nhi thì kể toàn bộ việc xảy ra cho cả ba tại hẳn biết. Hẳn nghe xong thì tức giận. Thái với Phong nghe xong thì sững sờ. Tại hẳn biết lý do vì sao mà nó lại lạnh lùng như vậy rồi.

(Tuki: Tuki cũng biết lý do mà. ㄣ ㄣ ㄣ)

Cả bọn: Kê má chứ. Lo mà kể mấy rds nghe kìa. ← ←

Tuki: Də.)

Nó lạnh lùng như vậy là vì chia tay với cậu ta. Sau khi chia tay với cậu ta, hôm sau đi học còn nắm tay một bạn nữ khác. Từ đó, nó khép mình. Không cười đùa, không trò chuyện cùng ai nữa đến khi Nhi và My xuất hiện. Cậu ta để cho nó tổn thương quá lớn nên nó mới hằn cậu ta tới như vậy.

Anh ta xuất hiện trong Bar của nó khiến tui nó khó hiểu. Tui nó biết anh ta giàu có nhưng không thể nào có mặt tại đây trừ khi có người nào đưa anh ta vào. Dù anh ta xuất hiện cũng không cản trở tui nó và tui hẳn quây hết mình trong phòng riêng. Tui hẳn cũng hòa theo tui nó nhảy nhót tung bừng trong phòng.

Chơi đã đời rồi mới về nhà. Bây giờ cả bọn mới phát hiện bây giờ là 10 giờ tối. Tụi nó đi tắm trước rồi mới tới tụi hần. Trong lúc tụi hần tắm, nó và Nhi chuẩn bị mì gói. Vì lâu quá không ăn nên cả bọn nhất quyết đều ăn mì gói. Tụi hần tắm xong vừa ra nghe mùi của mì thơm nức mũi.

Ăn xong, theo cặp mà về phòng. Phòng Nhi và Thái thì đang nằm tám chuyện. Chẳng biết nói cái gì mà lúc cười lúc khóc. Phòng nhỏ và Phong thì nghịch nhau, rượt chạy vòng vòng trong phòng. Cả hai chơi trò "Bị bắt là HÔN ". Trò này do Phong đề nghị. Ai bị bắt sẽ phải hôn người rượt. Nên cho dù Phong là người rượt hay chạy cũng được LỢI. Trong phòng nó và hấn thì chơi đập gối. Lông vũ bay tứ tung khắp sàn nhà và giường. Người hầu nhà nó nãy giờ chạy đi chạy lại đưa gối cho nó và hấn chơi.

Chơi đã đòi, một quả nằm xuống ngủ luôn. Nhỏ với Phong cũng vậy, kết thúc trò chơi bằng nụ hôn kiêu Pháp rồi nhảy lên giường ngủ luôn. My với Thái thì chỉ hôn phớt qua rồi đi ngủ luôn vì ngại.

- Ê, đi ăn đi. Tui đói bụng quá á. - Hân không nhề đòi nó dẫn đi ăn. Phản ứng đầu tiên của nó là bất ngờ sau đó thì bật cười. Nó cười ha hả rồi kéo tay hân đi. Hân thấy nó kéo hân đi thì vui vẻ đi. Điểm đến của nó là tiệm Coffee. Hân chưa bao giờ uống Coffee cả. Hân cũng chẳng từ chối. Nó để hân ngồi đó còn

mình thì chạy đi kêu đồ ăn và coffe

Nó kêu một đồng bánh và 2 ly Cappuchino. Hấn nháp thử một tí.....ôm ngon đấy. Nó chỉ ăn, ăn và ăn. Hấn nhìn nó ăn mà bật cười trước cách ăn vô cùng trẻ con ấy. Nhưng cả hai đều không biết, có 1 cặp mắt đang dõi theo từng hành động của nó và hấn. Đó là ai thì chắc độc giả cũng biết.

My và Phong

- Đi dạo phố đi. - Anh nói với nhp3 bằng giọng nhẹ nhàng nhất có thể. Nhỏ gật đầu rồi đi theo anh dọc các con đường. Anh nắm tay nhỏ kéo đi hết nơi này qua nơi kia. Dọc các con đường có bán những vật phẩm nhỏ nhỏ đáng yêu.

Sau khi nhỏ và anh đã lượn lờ đủ. Cả hai kéo nhau đi về nhà. Vì đi về mệt quá nên nhỏ đã bay về phòng ngủ luôn. Còn anh thì ăn mì gói và xem tivi một lúc rồi mới về phòng ngủ.

Nó và hấn là cặp thứ 2 về tới nhà. Do là ăn quá no nên cả hai đi bộ cho tiêu hóa bớt. Nhi và Thái là cặp về cuối do đi xem phim. Nhỏ và Thái xem phim kinh dị. Nhỏ thì la hét um sùm còn anh ngồi kế bên thì cười ha hả vì tiếng hét của nhỏ. Khi 2 người về thì mọi người cũng về phòng ngủ hết rồi. Nên khi mà 2 người về cũng chẳng ai biết. _(._.)_

Cả bọn đều không biết, tất cả đã bị một người thấy hết toàn bộ. Đó là ai ? Chính là.....HỨATHIÊNHOÀNG.

Và ở một nơi nào đó

- Ngủ ngon các bé. Để rồi sau này không còn thấy được ánh sáng thêm lần nào nữa. - Giọng nói ghê rợn vang lên trong căn phòng tối đen, kèm theo tiếng cười kinh dị. Đó là Hoàng, người mà tất cả độc giả lầm tưởng là nhân vật chính diện.

(Tuki: Muaaha, độc giả đã bị ta lừa một cú kinh điển. ●___●

Hoàng: Chị à, sao cho em làm phản diện vậy.

Tuki: Ai nói cho em làm phản diện, chị chỉ nói là em không phải là chính diện hoy mà. ←_←

Hoàng: Thế không phải phản diện thì là cái gì diện ???

Tuki: Chị đâu nói là em làm phản diện vì em sắp PHẢN DIỆN rồi còn gì. Muaaha, chị sẽ biến em thành nhân vật độc ác nhất trong fic này, hahahaha.)

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Lâu Rồi Không Gặp, Hàn Băng Băng

Sáng hôm sau~~~

Cũng mọi ngày, cả bọn sau khi khuấy tung bùng ở Bar đêm qua thì hôm nay đầu óc trên mây hết rồi. Chỉ có nó và hấn là tỉnh táo được chút xíu. Vì hôm qua khuấy nhiệt tình quá nên ai cũng buồn ngủ.

- Nghe gì chưa, có Hot Boy chuyển về lớp chúng ta đó. Không biết là ai nữa ? - Cả bọn đang định ngủ thì mấy cái âm thanh đó cứ léo nhéo bên tai mãi. Nó cũng chả quan tâm, Hot Boy thì sao, ăn được chắc.

- Ủ. Nghe nói là đẹp trai lắm - Thêm một giọng nói nữa chen vô. Tụi nó đang bức mình gần chết đây. Vì sao ? Vì cái bọn léo nhéo ngoài kia. Nhỏ bức mình quá đập đầu xuống bàn ngủ quên trời mây luôn. (Tuki: Nhỏ ở đây là My nhea còn anh là Phong.)

Anh quay qua thấy nhỏ đập đầu xuống bàn ngủ thì bật cười. Anh đỡ đầu nhỏ lên vai mình rồi cầm tai nghe vào một bên tai của mình và một bên của nhỏ. Nó cũng gác đầu xuống bàn mà ngủ. Hấn thấy vậy chỉ cười nhẹ, nhưng nụ cười đó ấm áp hơn cả mùa xuân. (Tuki: So sánh hơi bị.....lãng xẹt.) Nhỏ Nhi cũng bức mình nên cách giải quyết là ngủ cho thật đã. Tụi hấn thì không hiểu tại sao mấy cô nàng này lại ham ngủ đến như vậy.

Bà cô bước vào lớp với vẻ mặt vui vẻ. Trên người mặc bộ đồ bó sát màu đen. Bà cô chỉ nói gì đó về hoạt động phong trào gì đó rồi mới vô vấn đề chính. Tụi nó lẩn tụi hấn chả lọt vào tai chữ nào hết vì ngủ rồi.

- Các em, trật tự. Chúng ta có học sinh mới. - Giọng the thé của bà cô vang lên. Cả lớp im lặng ngay lập tức, chỉ có những tiếng xì xầm của bọn con gái. Bọn con trai thì ghen ăn tức ở với những đứa đẹp trai hơn mình.

- Chào các bạn, mình là Hứa Thiên Hoàng. Các bạn giúp đỡ mình nhé. - Giọng trầm ấm của Hoàng vang lên. Bọn con gái thì la hét đủ thứ. Bọn con trai chỉ lườm cậu. Nhỏ với Nhi nghe cái tên thì bất ngờ, nó chẳng nói gì. Hấn thì tức giận, Phong và Thái cũng ngạc nhiên nhưng không thể hiện ra mặt.

- Cô cho em ngồi kế bạn Băng nhé. - Cậu nói xong tặng kèm một cái nháy mắt làm bạn con gái bắn loạn hết cả lên. Nó nghe thấy thì chỉ ngược lên nhìn cậu rồi nằm xuống ngủ tiếp. Bà cô nghe thấy vậy chỉ gật đầu thôi chứ làm được gì. Cậu đi xuống bàn nó và hấn luôn.

- Lâu rồi không gặp. Hàn Băng Băng. - Giọng cậu nhẹ tênh truyền vào tai nó. Hấn ngồi kế bên cũng nghe thấy, nhưng cũng chẳng nói gì. Nó chỉ gật đầu cho có thôi. À Như thấy nó lúc nào cũng được mấy người đẹp trai bên cạnh thì tức. Cậu thấy vậy chỉ ngồi xuống cùng.

Giờ ra chơi ~~~

- Xuống căn-tin với anh đi. - Vừa reng chuông thì cậu đề quay nó. Nó còn chưa kịp phản ứng thì cậu đã kéo. Nó bị kéo thì tức giận hất tay cậu ra nhưng cậu nhất quyết nắm. Nó biết hất không được nữa nên nắm tay hấn. Hấn thấy cậu nắm tay nó thì tức giận kéo lại. Nó đứng giữa hai chàng trai. Cậu thấy nó bị kéo lại thì bực mình.

- Buông tay. - Âm thanh lãnh khốc của hấn vang lên. Nó thì bắt ngờ. Cậu cũng bắt ngờ nhưng sau đó lại tỏ vẻ không có gì.

- Cậu là mới là người buông tay. Cậu là gì vừa em ấy. - Cậu đối đáp lại ngay sau khi hấn hỏi. Nó cũng bắt ngờ. Hấn lại thấy câu hỏi của cậu rất vô lý.

- Tôi là người yêu của cô ấy. Sao hả ? Buông tay ra. - Hấn vẫn không biểu cảm, khi nói khỏe mỗi còn nhếch lên cười. Nó thì bắt ngờ vì hấn nói là người yêu, nhưng sau đó cũng vui vẻ phối hợp. Cậu nghe hấn là người yêu thì bắt ngờ. Từ khi nào mà cô có người yêu vậy ?

- Cậu.....Đội đó. Tôi nhất định sẽ giành lại em ấy. - Cậu nghiêng răng nói với hấn rồi quay lưng bỏ đi, để nó với hấn ở lại. Nó thì thở phào nhẹ nhõm còn hấn chỉ cười.

- Cảm ơn nha. - Nó trở lại vẻ lạnh lùng ban đầu. Nó chỉ cảm ơn rồi quay lưng đi luôn. Hấn thì đứng cười một mình như kẻ điên. Nhỏ với Nhi đứng coi kịch từ đầu đến giờ thì đứng trong góc cười ha hả. Thái với Phong thì đứng từ xa cười.

" Cậu đội đó đi.....sẽ có ngày cậu sẽ hối hận khi nói là người yêu của em ấy. " Cậu nhủ thầm khi đứng từ xa quan sát nó và hấn.

'~~~~~'

Giờ ra về ~~~

- Đi dạo phố đi. Lâu rồi không đi ha. - Lại cái giọng nhí nhảnh của nhỏ Nhi vang lên khắp nhà. Nó cũng đồng ý. Tụi hấn thì có hấn không đi còn hai chàng kia đi với bạn gái. Bởi vì nó đi nên bắt buộc hấn phải đi chung với nó. Nhi đi với Thái, nó đi với hấn, còn 2 người là ai thì độc giả biết rồi phải không ?

- Ê, đi ăn đi. Tụi đói bụng quá à. - Hấn nhong nhong đòi nó dẫn đi ăn. Phản ứng đầu tiên của nó là bắt ngờ sau đó thì bật cười. Nó cười ha hả rồi kéo tay hấn đi. Hấn thấy nó kéo hấn đi thì vui vẻ đi. Điểm đến của nó là tiệm Coffee. Hấn chưa bao giờ uống Coffee cả. Hấn cũng chẳng từ chối. Nó để hấn ngồi đó còn mình thì chạy đi kêu đồ ăn và coffee

Nó kêu một đồng bánh và 2 ly Cappuchino. Hấn nhấp thử một tí.....ôm ngon đấy. Nó chỉ ăn, ăn và ăn. Hấn nhìn nó ăn mà bật cười trước cách ăn vô cùng trẻ con ấy. Nhưng cả hai đều không biết, có 1 cặp mắt đang dõi theo từng hành động của nó và hấn. Đó là ai thì chắc độc giả cũng biết.

Mỹ và Phong ~~~

- Đi dạo phố đi. - Anh nói với nhp3 bằng giọng nhẹ nhàng nhất có thể. Nhỏ gật đầu rồi đi theo anh dọc các con đường. Anh nắm tay nhỏ kéo đi hết nơi này qua nơi kia. Dọc các con đường có bán những vật phẩm nhỏ nhỏ đáng yêu.

Sau khi nhỏ và anh đã lượn lờ đủ. Cả hai kéo nhau đi về nhà. Vì đi về mệt quá nên nhỏ đã bay về phòng ngủ luôn. Còn anh thì ăn mì gói và xem tivi một lúc rồi mới về phòng ngủ.

Nó và hấn là cặp thứ 2 về tới nhà. Do là ăn quá no nên cả hai đi bộ cho tiêu hóa bớt. Nhi và Thái là cặp về cuối do đi xem phim. Nhỏ và Thái xem phim kinh dị. Nhỏ thì la hét um sùm còn anh ngồi kế bên thì cười ha hả vì tiếng hét của nhỏ. Khi 2 người về thì mọi người cũng về phòng ngủ hết rồi. Nên khi mà 2 người về cũng chẳng ai biết. _(._.)_

Cả bọn đều không biết, tất cả đã bị một người thấy hết toàn bộ. Đó là ai ? Chính là.....HỨA THIÊN HOÀNG.

Và ở một nơi nào đó ~~~

- Ngủ ngon các bé. Để rồi sau này không còn thấy được ánh sáng thêm lần nào nữa. - Giọng nói ghê rợn vang lên trong căn phòng tối đen, kèm theo tiếng cười kinh dị. Đó là Hoàng, người mà tất cả độc giả lầm tưởng là nhân vật chính diện.

(Tuki: Muahaha, độc giả đã bị ta lừa một cú kinh điển. ●__●

Hoàng: Chị à, sao cho em làm phản diện vậy.

Tuki: Ai nói cho em làm phản diện, chị chỉ nói là em không phải là chính diện hoy mà. ←_←

Hoàng: Thế không phải phản diện thì là cái gì diện ???

Tuki: Chị đâu nói là em làm phản diện vì em sắp PHẢN DIỆN rồi còn gì. Muahaha, chị sẽ biến em thành nhân vật độc ác nhất trong fic này, hahahaha.)

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Từ Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14: Trò Chơi Bắt Đầu

6:00 AM

- Con kia, dậy ngay. Hôm nay đi học sớm một bữa coi. - Nhỏ Nhi vừa chạy vừa la hét khắp nhà làm cho cả bọn dậy luôn. Nó lồm cồm bò dậy, chuẩn bị đặt chân xuống giường thì

" Bịch... "

Nó bị té xuống giường. Ê ẳm. Hắn tắm xong đi ra thấy nó ngã thì chạy đỡ dậy. Nó cảm ơn một tiếng rồi lết cái mông của mình xuống giường. Hắn thấy nó tội quá thì chạy lại bế nó vào nhà vệ sinh luôn.

Sau khi vệ sinh cá nhân xong nó thay đồ rồi xách mông chạy xuống chỗ lũ bạn đang đợi. Hắn thấy nó chạy xuống thì miệng nở nụ cười thật tươi. Thái và Phong thấy nụ cười đó của hắn thì lắc đầu thờ dài. Yêu người ta sao không nói ra đại đi mà còn giả vờ nữa. Sau khi tập hợp đủ. Cả bọn, mỗi người một em摩托 chạy lên trường.

- Woa, đúng là tội mình tới sớm thiệt. Hồng có ai hết tron hết tội. - Nhỏ nhảy tung tung quanh trường la hét đủ thứ. May là không ai thấy, thấy là bị chửi rồi. Phong chỉ lắc đầu ngao ngán trước cô bạn gái trẻ con của mình thôi. oOo.oOo

- Thôi đi, mày điên vừa thôi. Dừng lại coi. - Nó đang kiểm chế cơn giận của mình lại đó. Nhỏ cũng biết điều mà đứng lại không thôi là xuống ăn bánh uống trà với Diêm Vương từ lâu. Thái với Nhi thì đánh lè, kéo nhau đi ăn. Nó kéo hắn ra sân trường.

Sân sau trường

- Ê, bà có bạn trai chưa. - Hắn hỏi, mặt ngổ ngổ. Nó đơ người, hắn điên sao ? Ai mà thêm yêu người như nó. (Tuki: Nhiều lắm)

- Làm gì có. Xã hội đen thì ai mà yêu. - Nó trả lời tỉnh bơ. Hắn nghe nó nói là không có thì mừng còn không hết.

- Sao biết được ? - Hắn nói, quay qua nhìn nó. Nó nhún vai cho qua thôi chứ sao.

" Ngốc ạ.....đó chính là anh đó... "

Đó chỉ là tiếng lòng của hắn mà thôi chứ làm sao dám nói ra cho nó nghe. Hắn đã yêu nó từ lâu rồi mà không nói.

Thái và Nhi

- Nhi à, ăn từ từ thôi. - Thái nói với nhỏ nhẹ nhàng nâng trứng. Nhi suất nghẹn đồ ăn vì câu nói này của Thái. Nhi không nói gì, cười thật tươi như trả lời câu nói của Thái. Sự thật là Thái vẫn không hiểu vì sao Nhi lại có thể ăn được nhiều như vậy.

Thái dẫn Nhi đến nhà hàng của mình để cho nhỏ ăn thỏa thích. Nhi biết ơn Thái lắm luôn. Lần đầu tiên có người cho nhỏ ăn nhiều như vậy mà không lấy tiền. Nhỏ vẫn đang thắc mắc vì sao anh lại tốt với mình như vậy nhỉ ?

- Vì anh yêu em, và anh cũng biết em rất thích ăn. - Anh đột ngột lên tiếng làm nhỏ hết hồn. Nhỏ đang trên mây mà anh có cần phải kéo nhỏ xuống bằng cách này không. Nhỏ bấu môi nhìn anh. Dù sao cũng cảm ơn anh. Sau này mời lại anh là được.

Anh thấy nhỏ bấu môi thì bật cười ha ha. Nhỏ thấy anh cười tưởng là anh cười nhạo mình bực mình đứng lên đi vào trường. Anh nhìn nhỏ đi mà thầm than thân trách phận trong lòng. Chọc ai không chọc lại đi chọc nhỏ chứ. Anh thờ dài rồi lết xác đi sau nhỏ.

- Huhuhu, em giận à. - Anh giả đồ khóc lóc, nhìn mà động lòng. Nhưng nhỏ thì KHÔNG. Nhỏ vẫn im lặng mà đi. Anh suy đi tính lại cuối cùng cũng có một kế sách. Anh kéo tay nhỏ chạy vào một ngõ hẹp ở cạnh trường.

- Đau. Buông tay ra mau. - Nhỏ hét lên nhưng không ai nghe vì nơi này không ai qua lại cả. Nhỏ bắt đầu sợ. Anh sẽ làm gì nhỏ đây. Ăn thịt, mổ xẻ, móc gan.....hàng đồng thứ ghê rợn được nhỏ nghĩ ra. Nhỏ lùi lại thì lưng dựa vào tường. Càng có lợi thế anh.

- Anh muốn ăn. Cho anh ăn. - Anh nói bằng giọng gian tà. Khóe miệng khẽ nhếch lên. Liếm liếm môi như bắt được con mồi lớn.

- Hồi nãy trong nhà hàng anh không ăn hả ? - Chúng tôi rất tiếc vì nhỏ không nghĩ là anh có ý đồ không dành cho thiếu nhi.

- Trời ạ, nh muốn ăn em cơ. - Nếu cứ kiểu này thì chắc anh tức chết mất. Giờ thì nhỏ mới hiểu thứ anh muốn ăn là gì. Theo phản xạ, nhỏ lập tức lùi lại.

Anh thấy nhỏ lùi lại chắc chắn là biết anh muốn gì rồi đây. Anh nhếch mép tiến lại gần. Anh càng lại gần nhỏ càng lùi ra sau. Tâm trí nhỏ thật sự là rối lăm rồi nha. Đến khi nhỏ hết đường lùi anh mới đứng lại.

- Anh...m...muốn...gì...h...hà. - Giọng nhỏ run run. Anh thấy nhỏ sợ cũng không nở trêu nhưng nhỏ đáng yêu quá, phải lần nào đây ta ?

Anh chẳng nói gì. Áp sát mặt mình vào mặt nhỏ. Nhi cứ rụt đầu ra sau. Anh lấy hai tay, một tay giữ cổ nhỏ tay còn lại giữ eo nhỏ. Ngày càng gần lại hơn. Bỗng.....

" Qua....qua.... " (Tuki: Àygù, thật là phác vẽ phong cảnh mà.)

Đàn quạ từ đâu bay qua chỗ nhỏ và anh.

Anh không để ý đàn quạ đó. Nhỏ thì mừng vì đàn quạ đó cứu nguy anh. Nhưng khi cúi đầu nhìn anh thì có vật đó mềm mềm áp lên môi nhỏ. Nhỏ mới định thần lại, anh đang HỒN nhỏ. Nhỏ vùng vẫy như con cá chết đuối nhưng anh nhất quyết không buông. Sau khi hút hết không khí của nhỏ, anh mới buông thả ôi nhỏ. Trước khi rời đi còn liếm lên môi nhỏ nữa.

Anh vừa buông ra, nhỏ liền chạy vào nhỏ. Nhỏ mặt đỏ bừng bừng. Anh bật cười vì chưa bao giờ anh thấy vui như vậy. Nhỏ chạy vào trường, phi thẳng vào chỗ nó và nhỏ My đang đứng. Nhỏ cúi đầu xuống đất. Mục đích là để không ai thấy khuôn mặt đỏ bừng của mình.

Nó thấy nhỏ cứ cúi đầu mãi thì khó chịu. Nắm cằm nhỏ đưa lên. Nhỏ My cũng nhiều chuyện, quay qua nhìn nhỏ. Nó có thể thấy rõ ràng là gương mặt của nhỏ đang rất nóng và đỏ. Môi còn sưng lên. Miệng thì cứ mở ra hít lấy không khí.

Kiểu này, 100% là nhỏ vừa hôn xong.

- Mày vừa bị ai hôn thế ? - Nó vẫn giữ giọng lạnh lùng nhưng trong lòng đang hết sức vui vẻ vì có thể trêu chọc nhỏ. Nhỏ My cũng gật đầu phụ họa. Nhỏ đang định nói không phải thì đã bị một lực mạnh ở tay kéo lùi về sau. Nó bất ngờ và tất nhiên nhỏ My cũng vậy.

- Là tôi đấy. Anh còn chưa ăn xong mà chạy đi mất tiêu. - Trên đỉnh đầu nó vang lên một giọng nói. Chắc độc giả cũng biết là ai. Anh nói với nó xong quay qua nhìn nhỏ từ đầu đến chân. Ánh mắt tha thiết nhìn nhỏ. Nhỏ nhìn thấy mà rùng mình.

- À...tui xin lỗi. Cậu cứ việc đem về mà THỊT ha. 2 ngày sau mình sẽ qua nhà cậu ĐỒ cậu ấy về. Vậy nha. - Nó thấy rợn người với cặp này rồi đó. Chúng ta chỉ mới 17 tuổi thôi mà. Nó nhìn nhỏ bằng ánh mắt " Thảm Cho Mày Rồi ". Nhỏ Nhi cũng làm bộ khóc nhìn nhỏ.

Nhỏ hiểu chỉ ý của nó là gì. Nó nói rõ ràng là THỊT và ĐỒ. Tất nhiên nhỏ hiểu là nó đang nói là nhỏ sau khi bị anh THỊT thì sẽ không đi được nên nó sẽ ĐỒ. Có thể nói tất là anh sẽ THỊT nhỏ, mà anh sẽ THỊT một cách tàn bạo cho nhỏ khỏi xuống giường và đến lúc đó nó sẽ qua mà ĐỒ cho nhỏ tập đi.

Chưa đợi nhỏ nói gì, anh đã vác nhỏ đi ra góc khuất của trường. Nhỏ vẫn đang trên mây không biết là mình bị vác đi đâu mà chính mình cũng không biết nữa. Nó và nhỏ My nhìn theo mà cảm thấy tội lỗi với nhỏ quá đi. Hấn và Phong đi tới thì thấy nó và nhỏ đứng như trời trồng trong khi mọi người vào lớp hết rồi. Cũng đúng thôi, bây giờ là 8 giờ.

- Nè, có chuyện gì vậy. Sao đơ hết rồi. - Hấn và anh kéo nó ra sân sau trường hỏi chuyện. Thấy nó và nhỏ bị kéo đi cũng không biết thì hấn và anh mới hoảng hồn. Nó và nhỏ nghe Phong hỏi thì quay qua nhìn nhau thờ dài.

- Nhỏ Nhi bị Thái làm THỊT rồi kìa. Em phải làm sao để giúp nó đi bây giờ hả anh ? - Nhỏ quay qua nhìn anh kể lể, khóc thương tâm. Hấn và anh nghe xong thì cũng trầm cầu nguyện. Bởi vì hai chàng hiểu rõ sau khi bị Thái làm THỊT như thế nào. Nếu mà bị Thái THỊT thì ít lắm là 2 ngày sau sẽ đi được.

Kể lể xong xuôi thì hai đứa nó với hai chàng kia đi về luôn.

Về nhà, nó với nhỏ nấu đồ ăn cho hấn và Phong ăn trưa luôn.

Giờ này chắc nhỏ Nhi và Thái đang bị bà cô Hóa hành hình quá. Tụi nó ở nhà ăn xong coi phim kinh dị rồi đi ngủ. Chính xác chỉ có tụi nó ngủ thôi còn hai chàng kia ăn xong thì đi về công ty xử lý công việc rồi. Hai đứa nó quyết định ngủ chung vì sợ ma, chính xác hơn là nhỏ My sau khi coi xong sợ quá lủi nó qua phòng mình ngủ.

Hai chàng sau khi xử lý công việc cũng về nhà ngủ luôn. Chỉ là, hấn sau khi không thấy nó ở phòng liền hoảng. Phong về phòng thì thấy hai con cá nằm dính chặt vào nhau, mà 2 nhai con cá đó không ai khác là nó và nhỏ. Anh bèn gọi hấn qua phòng mình bế con cá của mình về. Hấn thấy nó bị nhỏ ôm dính cứng ngắt thì tội nghiệp nó.

Sau khi ai về phòng nấy thì nhỏ Nhi và Thái cũng về. Sau khi bị quật bởi bà cô Hóa thì cả hai đứa không còn hơi sức đâu nữa mà cãi lộn nữa. Vừa đặt chân vào phòng thì phi lên giường ngủ. Bốn người kia cũng ngủ.

Tụi nó và tụi hấn, ai cũng vào giấc ngủ. Đầu hay rằng có 4 con khác đang lên kế hoạch hãm hại mình đâu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Âm Mưu Bất Thành

Hôm nay, tụi nó và tụi hấn đã đi học lại. Hoàng vui mừng vì nó đi học lại. Ba á kia cũng vui mừng vì ba chàng đi học. Nhưng điều đáng buồn là từ lúc đi vào

đến giờ, bọn họ không quan tâm người khác có thấy không mà cứ vừa đi vừa tình tình tứ tứ.

Nó vẫn đi đầu tiên, theo sau là bọn kia. Hấn đi một mình chứ không đi chung với nhỏ Như. (Tuki: Tũhsẽgọilạilànhỏ nhea.)

Lời bàn tán đầy rẫy quanh bọn nó. Ba nhỏ kia thấy tụi nó với tụi hấn cứ thân mật thì ghen tức cả lên.

" Tại sao anh ấy lại thân thiết với tụi nó cơ chứ.....

Nhưng không sao...tũitaođãchuẩnbiệhotũimàymột thứ

Tổinayhãyvuivẻnhé...đềròixem...bọnmaycònmặtmũidếntừongữakhông... " Tụi nhỏ đứng cạnh nhau nở một nụ cười khó hiểu. Không ai thấy cả, nhưng không may...tụi nó thấy hết.

- Nè, giữ cái này nghe chưa. Nếu em có gặp chuyện thì nó sẽ cho anh biết địa điểm của tụi em. - Cả nó, nhỏ và Nhi đưa cho ba chàng. Tụi nhỏ chỉ thấy tụi nó đưa cái gì đó cho tụi hấn thôi chứ không biết thứ đó là gì hết. Tụi hấn thì khó hiểu. Không biết vì sao mấy nhỏ lại đưa ỉnh.

Thật ra, tụi nhỏ có thể tự đánh nhau được. Chỉ là, để cho tụi hấn thấy bộ mặt của người bày đầu là ai. Tụi nhỏ thì đang thấp tha thấp thỏm lo sợ kế hoạch sẽ thất bại. Ngược lại, tụi nó thì rất thanh thản, tụi hấn thì vẫn đang trên mây.

Chiều đến

Cả nó, nhỏ và Nhi nhận được một tờ giấy trong ngăn bàn. Nó liếc xung quanh lớp. Nhỏ và Nhi thì nhếch mép cười thầm trong bụng. Tụi hấn thấy biểu cảm khó hiểu của tụi nó thì đầu óc lại bận lên mây suy nghĩ tiếp.

Tụi nó đến địa điểm ghi trong giấy thì nhìn thấy xung quanh rất vắng. Có nỗ hay cháy nhà cũng chẳng ai biết cả. Xem ra tụi nhỏ rất biết chọn địa điểm đấy. Tụi nó đứng đợi một hồi thấy có người tới.

- Tụi tao đã cảnh cáo tụi mày là tránh xa các anh ấy ra mà. Xem ra tụi mày không nghe lời tụi tao rồi. - Nhỏ Như từ đâu bước lên. Sau lưng nhỏ là nhỏ Trần và nhỏ Anh. Tụi nó không nói gì, chỉ nhếch mép cười nhạo. Đứng đối diện với tụi nhỏ, có thể thấy rõ ràng là tụi nhỏ rất hờ hạng. Đàm bố sát gần. Chắc đêm nay có ai thuê rồi.

- A, hôm nay mặc đồ như vậy chắc có ai thuê rồi phải không ta. Ừm...nhìn đẹp. Phục vụ người ta cho tốt nha. - Nó nói bằng giọng trêu ghẹo. Đúng là miệng làm theo suy nghĩ. Nhỏ và Nhi đứng kế bên đang cổ nhin cười. Tụi nhỏ nghe thấy thì tức đến đỏ cả mặt. Cả đời này, tụi nhỏ chưa bị ai xem thường đến như vậy.

Ở nhà, tụi hấn đang lo lắng là không biết tụi nó có bị sao không. Hấn thì trầm tư suy nghĩ, anh và Thái thì đi lại vòng vòng trong nhà. Cuối cùng, tụi hấn quyết định mở cái thứ mà tụi nó đưa cho coi. Tụi hấn vừa nhìn địa điểm thì hết cả hồn. Nơi đó rất vắng vẻ lại còn nguy hiểm nữa. Không chần chừ, tụi hấn phóng xe đi thẳng tới địa điểm.

Thật không may, đoạn đối thoại của nó và nhỏ Như đã bị tụi hấn nghe thấy hết. Tay hấn nắm lại thành quyền.

Thật ra, nó đã biết là tụi hấn tới rồi. Tai nó rất thính. Nó đã biết tụi hấn đến vì nghe được tiếng xe. Vì nó biết là tụi hấn tới nên cố tình nói vậy cho tụi hấn biết được bộ mặt của tụi nhỏ thế nào.

- Đúng vậy, hôm nay tụi tao có khách lớn bao đó. Sao, không được bao thì ghen tỵ à ? - Nhỏ Như ngênh mặt nói lớn. Nó nhếch mép cười nhạo.

" Hoàng Tuấn Khải...anh nghe thấy chứ. Người anh luôn tin tưởng đang đâm lén sau lưng sau anh đấy. " nó nhếch mép nghĩ thầm. Nhỏ và Nhi cũng chưa biết là tụi hấn tới.

Nó không nói gì chỉ ngênh mặt lên nhìn nhỏ. Nhỏ thấy nó cứ nhìn mình thì tức giận bảo đàn em đánh tụi nó. Tụi nó đã có lúc này nên chỉ đứng xem kịch hay của bọn này. Tụi hấn thấy bọn con trai kia đánh nhau với tụi nó thì hoảng sợ.

Tụi nó cũng đi lên đánh nhau với bọn tép riu đó. Tụi nhỏ chỉ đứng đằng sau coi đánh nhau. Tụi nhỏ chắc chắn ba tụi nó không thể nào đánh lại nhiều đó đàn ông. (Tuki: Emđầilàmtỏ.). Hấn chỉ đứng đó xem phim đánh nhau. Hấn biết rất rõ, nhiều đó người không đủ để hạ gục mình nó đâu.

Sau 5 phút, đám con trai nằm la liệt trên đường. Tụi nhỏ hoảng hốt, người run cầm cập. Tụi nó lại gần tụi nhỏ. Tụi nhỏ thì sợ quá nên cứ đi lùi lại. Tụi nó nhanh hơn nhỏ, giữ tay tụi nhỏ lại. Nó nhếch mép cười tươi. Chắc này giờ tụi hấn thấy được đằng sau gương mặt xinh đẹp tinh xảo của tụi nhỏ là gì rồi ha. Nó búng tay.

- Đi ra đi. Tụi biết mấy ông ở đây này giờ rồi. - Giọng nó trầm thấp nói, mắt nhìn xung quanh. Tụi nhỏ nghe nó nói thì hoảng sợ. Tụi hấn nghe nó nói thì bắt ngờ. Làm sao nó biết tụi hấn ở đây.

[Khải: Anhlàem sẽkhônglàmanhthấtvọngmà...

Tuki: Ônggđầuráđấy. Tuidangviếtmà. Biếnnghaylấptức.

Băng: Embiếtlàanh sẽđếnmà.

Tuki: Haingười kiadĩrangay. * NổĩDiễn * * SắpBùngPhát *

Khải: Đithôiem, conkiasápnổđiênrồikia. * BéLên *

Băng: Vâng, mìnhdithôianh. * NépVàoKhải *

Tuki: * XịtMáuMũi * * ChâmGiấy * * ĐầuBa Trám *... Hehe]

Tụi hấn bước ra trước mặt tụi nhỏ. Tụi nhỏ hoảng sợ muốn hất tay chạy đi nhưng tụi nó nhanh hơn giữ lại trước mặt tụi hấn. Nó nhếch mép cười nhìn nhỏ Như. Tụi hấn không nói gì, chỉ hơi cười. Hấn liếc nhìn nhỏ Như, rồi nhìn quay qua nó. Nhỏ Như thấy hấn nhìn nó thì tức giận nhưng vẫn im lặng nhìn hấn. Hấn lấy điện thoại ra bấm bấm gì đó, ngay lập tức đầu dây bên kia bắt máy.

- Chuẩn bị đi, tôi đem người cho các người nè. - Hấn bằng trêu chọc. Tụi nhỏ nghe thấy thì trợn mắt nhìn hấn. Hấn chẳng buồn nhìn lại, lập tức kéo tụi nhỏ lên xe của mình. Tụi nó cũng đi ra xe chạy theo tụi hấn. Tụi nhỏ thì vui vẻ vì được ngồi xe của tụi hấn mà không nghĩ tới hình phạt của mình. [Tuki: Đòicòndài lắmenà. Cồlên, chặccóviếthoemmộttronglaituorisáng.]

Nơi mà xe tụi hấn dừng lại là một nhà kho cũ kĩ và hôi. Đến bây giờ, tụi nhỏ mới bắt đầu sợ hãi. Tụi nó dừng xe lại theo tụi hấn, đi vào. Nó hơi bất ngờ rồi cũng nở nụ cười tinh quái đi theo tụi hấn.

Bên trong là 3 đứa con trai rất cao to. Thấy tụi nhỏ mắt liền sáng rỡ. Một tên tinh mắt thấy đằng sau còn 3 người con gái khác nữa. Nó không hề sợ hãi mà nhìn thẳng vào mắt tên đó. Nhỏ và Nhi thì nắm chặt tay anh và Thái. Hấn vẫn đứng im nhìn tụi nhỏ.

- Đại ca, còn 3 nàng kia nữa. Cho tụi em được không ạ ? - Tên khi nãy mở miệng nói lên. Nhỏ và Nhi thì sợ hãi nấp sau lưng anh với Thái. Anh và Thái vỗ lưng an ủi nhỏ và Nhi. Hấn nghe thấy thì trùng mắt. Định đi lên đám cho tên đó vào phát thì bị nó cản lại. Hấn cũng đứng lại nhìn nó lo lắng. Nó kĩ nhìn tên đó.

- Tôi không phải đồ ăn của anh. Tôi có thể gọi vài em có anh ta nhờ anh ta gửi lại cho anh ném thử. - Nó nói bằng giọng lạnh lùng. Hấn thì bất ngờ trước nó. Tên kia nghe vậy thì chắc chắn cô nàng này có quan hệ đặc biệt với đại ca nên gật đầu coi như câu trả lời. [Tuki: Cònnàngđó sẽ là ĐạiTi của chú em đây.]

Nó nhận được câu trả lời đúng ý thì lùi lại, xuống bên cạnh hấn. Anh và Thái thì cười thâm trong bụng. Nhỏ và Nhi thì đỡ sợ hơn nên đứng bằng anh và Thái. Hấn gật đầu rồi đi ra ngoài, mắt hút sau cánh cửa. Dù đứng ở ngoài thì hấn vẫn nghe thấy tiếng hét động trời của tụi nhỏ. Nó vẫn im lặng, chẳng nói gì. Cả bọn phóng xe về nhà. Vừa về nhà nhỏ đã than thở.

- Aiz.....một gần chết. Có cần phải như vậy không hả trời ? - Nhi gào thét trong uất ức. Nhỏ cũng gật đầu rồi tu luôn một chai nước. Nó thì thở dài rồi nằm dài lên bàn.

- Ủ...mà tao đói quá. Chiều giờ chưa ăn gì. - Nó than thở với hai nhỏ, quên mất luôn sự có mặt của tụi hấn.

- Đi tắm rửa đi. Tụi tui nấu đồ ăn cho. - Hấn lên tiếng đề nhắc nhở tụi nó...tụi hấn cũng ở đây nữa nè. Anh và Thái cũng gật đầu rồi bế nhỏ và Nhi lên lầu. Chỉ còn nó và hấn ở đây.

- Ông biết nấu không...hay tui phụ cho ? - Nó nhăn mặt nhìn hấn. Hấn gật đầu một cái thì nó mới yên tâm lên lầu. Nó vừa quay đi thì đầu óc choáng váng lên. Hấn thấy nó cứ lắc lắc cái đầu thì lo lắng chạy tới, vừa đúng lúc nó ngã xuống sàn. Hấn đỡ nó lên phòng. Nó bị sốt do đứng dưới nắng quá lâu thêm đánh nhau làm mất sức. Hấn chăm sóc cho nó xong thì xuống nấu đồ ăn và nấu cháo cho nó. Hấn kêu hai nhỏ bạn thay đồ cho nó. [Khải: Gato]

Ăn xong thì ai về phòng người đó. Hấn không dám ngủ trên giường sợ đánh thức nó nên ngủ ở sô pha. [Tuki: Giườngrộnglắm, chứadược 5 người nằmnênhấn và nó chungtrên giường hoy. Cẩmghibậy. * ĐòMặt Ing~]

Đêm đó, tụi nó và tụi hấn ngủ ngon lành. Và ở nơi nào đó, có ba cô nàng bị hành hạ suốt đêm. Ngủ ngon nha.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(châm)Net**.

Chương 16: Không Biết Đặt Là Gì Hết

~Kể từ ngày hôm đó, tụi hấn cách mặt tụi nhỏ kia luôn. Tụi nó thì vẫn như bình thường. Ba nhỏ thì tức giận, định tiến hành kế hoạch hại tụi nó. Nhưng nó lại ra tay trước nên tụi nhỏ không làm gì được tụi nó.

Trong Căn-tin

- Ngồi đây đợi, tụi anh đi lấy đồ ăn. - Anh quay qua nói với tụi nó. Tụi nó như Robot, gật đầu cái rụp. Tụi hấn thấy vậy cũng không nói gì nữa mà đi vào trong đám đông. Tụi nó nghe thấy mấy lời xì xầm quanh mình cũng biết được là ai.

- Ai nha, sao ngồi đây nữa rồi. Thật là tội nghiệp à. - Giọng nói chanh chua của " ai đó " vang lên. Ngay lập tức, cả căn-tin im phăng phắc. Nó nghe thấy thì nhếch mép cười thâm ba nhỏ. Nhỏ và Nhi cũng lơ luôn tụi nhỏ. Tụi nhỏ thấy tụi nhỏ lơ mình thì tức điên người. (Tuki: Ấyấy, bìnhtĩnh nàkk.)

Nhỏ Trần đột nhiên cảm ly sữa cực nóng trên tay một đứa học sinh khác đi qua hất thẳng lên người nó. Nhỏ và Nhi thì hét hồn. Cả bọn tưởng nhỏ sẽ hất vào Nhi chứ. Nó chỉ nhếch mép khinh bỉ nhìn tụi nhỏ.

Nó đứng lên đối mặt với nhỏ Trần. Nó tiến một bước thì nhỏ Trần lùi một bước. Nó liếc lên nhìn thì thấy tụi hần đang đi ra khỏi đám đông đó. Nó cầm ly sữa từ tay một học sinh khác đổ xuống, là đổ xuống chứ không phải là hắt vào người nhỏ Trần nha.

Nhỏ Trần thấy anh đi ra liền nằm xuống bên chân anh giả vờ nhăn nhó, khóc lóc i ôi. Nó thấy thì nhếch mép.

- Anh Phong ơi, nó hắt sữa vào em kìa. Nó nóng quá. - Nhỏ nắm ống quần anh kéo kéo, chỉ thẳng vào mặt của nó. Nó cũng chẳng nói gì. Ly sữa nó đổ là sữa nguội chứ không nóng. Nó mới người chỉ thẳng vào mặt nhỏ đấy chứ. Nhỏ, Nhi, hần và Thái kẻ đứng người ngồi, thản nhiên xem kịch trước mắt.

- Nè nhóc con, sữa này nguội ngắt à. Đừng có mà giả vờ vô tội. Tôi đây là người kêu nóng mới đúng chứ ha. - Nó cười lạnh lùng nhìn nhỏ Trần đang nằm dưới đất uốn éo bên chân anh. Nó vừa nói vừa chỉ vào áo của mình. Tụi hần nhìn theo thì thấy, nó ướt từ đầu đến chân. Da trắng như tuyết của nhỏ ửng đỏ lên vì bị bỏng. Tụi hần sững sờ nhìn nó.

Tụi hần cúi người chạm thử vào dòng sữa chảy dưới đất.

SỐC.....đó là những gì tụi hần cảm thấy. Sữa hoàn toàn lạnh tanh. Không hề nóng một chút nào, dù là một chút cũng không hề nóng. Anh vươn tay chạm vào tay nó. Nóng.....phải, nóng đến cực độ, nó vẫn thản nhiên đứng đó kìa.

Anh rút tay, mắt mở to nhìn nó đang đứng. Hần cũng bước lên định chạm vào nó thì chợt lùi lại làm hần không hần chạm hụt. Nó thản nhiên đứng nơi đông người coi đồ đồng phục của mình ra. Tất nhiên là nó mặc đồ ở trong rồi. Nó mặc bên trong là áo crop top hở bụng màu đen cộng với quần short jean đen thui. Nó lấy cái nón vắt trên lưng quần ra đội lên theo kiểu xoay nghiêng.

Nó thản nhiên bước đi, không hề quan tâm những ánh mắt như nhìn vật thể lạ vừa xuống trái đất. Nhỏ và Nhi cũng xoay người bước đi theo. Tụi hần cũng nhún vai với mọi người một cái rồi đi sau tụi nó. (Tuki: Mấy anh chị nhà này lâu lâu diennhư voay átrờioi. Mấy người làm hình như tạt bọt dưng chomấy người. Huhuhu, tuitừc chết.)

Chỗ tụi nó

- Alô. Tao nghe. - Nó

- \$* & # ; % - \$ * % - @ . : * % - # . - Đầu dây bên kia

- Được rồi. Ở đâu. - Nó

- % - * & # ; % - % + \$ + % . " @ . - Đầu dây bên kia.

- Okay. - Nó

Chuyện là có một bang muốn giao đấu với bang tụi nó. Nó cũng quen với chuyện này rồi nên không có gì lo lắng. Cái nó lo là nhỏ và Nhi kìa, tụi nó chưa bao giờ đi giao đấu trận lớn cả. Vì thế, nó gọi cho anh và Thái. Anh và Thái nghe chuyện liền ngăn cản tụi nó. Nó gọi hần, bảo hần có gì bảo trợ nó từ xa. Hần cũng đi theo bảo vệ nó. (Tuki: Oaaa, bánhtraiquá. Quàlàkougổngcongennmà. Có lên.)

Trong trận giao đấu, nó thắng hoàn toàn là nhờ hần hỗ trợ. Hần cho cả binh đoàn chiến đấu hộ nó mà. Không thắng mới lạ à. Giao đấu xong, hần chờ nó đi ăn rồi mới về nhà. Trong khi đó, nhỏ và Nhi đang lo lắng cho nó gần chết.

Nó và hần vui vẻ về nhà thì thấy nhỏ và Nhi mặt như cục tha nhìn nó và hần. Mặt anh và Thái cũng không có dấu hiệu tốt hơn hai nhỏ chút nào. Nó và hần khó hiểu nhìn nhau rồi cười làm bọn kia tưởng nó và hần bị đánh vào đầu rồi mất trí nhớ chớ.

Sau đó, nó và hần phải bao tụi kia một châu. Nó và hần cũng là người rộng lượng nên móc hầu bao tụi kia. Nhỏ, Nhi, Thái và anh được đãi một châu nên ngu gì mà không ăn. Nó và hần đãi tụi kia ăn Pizza Hut đó. Tụi kia được ăn Pizza chùa thì mừng gần chết.

Ăn đã đời xong, cả bọn mới xách xe chạy về. Về tới nhà, đĩa nào đĩa nấy phóng vọt về phòng ngủ luôn rồi. Cả bọn đĩa nào cũng ngủ ngon lành tới sáng ngày hôm sau.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 17: Cho Anh Một Cơ Hội ? Nực Cười !!!

Kể từ ngày hôm đó, tụi nó và tụi hần cũng chẳng thấy Hoàng đâu cả. Hần thì có cơ hội với nó nhiều hơn nên mừng gần chết. Hai cúp-pô kia thì cứ đánh lè với nhau hoài nên nó và hần cứ bị bắt ở chung.

Thật ra, đó là kế hoạch gán ghép nó và hần của tụi kia đó. Hôm nay cũng không ngoại lệ, nó và hần bị bắt đi học cùng nhau.

Vừa đến trường, hàng loạt con mắt nhìn nó và hần chăm chăm. Nó quay qua nhìn hần, thấy hần cũng đang nhìn mình a~. Thì ra tụi kia chụp ảnh ghép nó và

- Khài à, con có hôn ước với Băng đây. Nhờ chăm sóc cô bé cho thật tốt. - Ba hần quay qua nói với hần, còn nháy mắt. Hần nghe thấy thì mừng không trả được nhưng vẫn cố làm mặt lạnh lùng. Nó thì bất ngờ nhưng cũng vui mừng, nó không hề giấu cảm xúc của mình mà tươi cười nhìn ba hần.

Nó vừa thay đồ xong thì hán cũng đã chuẩn bị để "đèo" nó đi học theo ý của pama nó. Hán cũng chẳng phản đối được và nó cũng vậy nên nó cũng đồng ý để hán "đèo" mình. Nó và hán đi chung trên con Lamborghini màu đỏ của mình.

Hắn vừa xuống xe...hàng loạt những lời khen ngợi tuôn trào khắp sân trường.

- A.....Hoàng Từ kia. Đẹp trai quá. - HS 1

- Trời ơi.....Đẹp trai quá. Em yêu anh. - HS 2

- Á...trai đẹp. Tuấn Khải, em yêu anh. - HS 3

Ai nhìn thấy hắn cũng khen ngợi hết lời..bất kể là con trai hay con gái. Có những con mắt ghen tỵ, thèm khát, hận thù và ngưỡng mộ.

Nhưng khi vừa thấy nó bước xuống từ xe hắn thì hàng loạt những lời khen ngợi biến thành si vả, nhục mạ, căm phẫn. Nó cũng chả nói gì vì đã quá quen với những lời cay động đó từ lâu. Nó cứ tiếp tục bước đi...bỏ lại sau lưng những lời khó nghe về mình. Hắn thì lại thấy khó chịu thay cho nó...tại sao lại nhục mạ vợ mình chứ ? [Tuki: Có ai đã bit là Băng là vk ông đầu mà nói hã. Dzo diễn quá hà. Mà ông cũg kì...để vk bị chửi là sao hã.]

Nó đang đi thì bị một người con gái nắm tóc giật lại...nó ghét nhất là ai nắm tóc nó đấy. Hắn đi đằng sau thấy cảnh tượng đó cũng bất ngờ theo. Chưa ai dám nắm tóc nó như vậy...tới số rồi em ạ. Nó cũng thầm nghĩ rằng không nên đánh nhau. Mà có đánh nhau thì chỉ có người nó đánh bị đuổi chứ nó thì ai mà dám đuổi nó. Người nắm tóc nó từ từ đi lên trước mặt nó.

Nhìn qua thì cũng đẹp đấy nếu.....BỎI CÁI ĐỒNG PHẦN RA. Nó liếc từ đầu tới cuối người vừa nắm tóc nó. Chắc là học sinh mới nên không điều nên làm vậy thôi. Nó cũng chả để tâm..bước vòng qua người kia. Người kia nhanh hơn giữ tay nó lại.

- Cô làm ơn tránh xa Khải ra. Tôi không thích chồng mình ở gần một đứa con gái nghèo nàn. - Người kia nhấn mạnh chữ chồng như thể đánh dấu chủ quyền. Nó cũng khá bất ngờ vì người kia nói như vậy. Nó quay đầu lại nhìn hắn. Hắn thấy nó quay đầu lại liền lắc đầu liên tục như muốn nói không phải. Người kia khá bất ngờ khi hắn làm như vậy.

- Cô nhìn lại mình đi rồi nói tôi. Đừng tự nhận chồng như thế. Người ta cười vào mặt đấy. - Nó nói xong liếc xuống bảng tên của người kia. Cô gái kia thoáng bất ngờ rồi lấy lại vẻ bình tĩnh nhìn hắn. Nó liếc xuống thì chỉ thấy tên là Nguyễn Tổ Di.

O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'O'

Nguyễn Tổ Di (Nhỏ)

17t

Chánh chọe, kiêu căng, đồng đánh là tính cách của nhỏ

Cave

419* của Khải

Cái cave cần thì hình như đọc giả cũng biết. Còn nếu như ai không biết thì chính là TIỀN.

419: Four One Nine = For One Night = Tình Một Đêm.

O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0O0

À học sinh mới nên không nghe danh nó. Nhỏ từng là người mà Khải yêu hơn cả tính mạng. Khi xưa hắn rất yêu nhỏ, nhỏ cũng yêu hắn. Ban đầu nhỏ yêu hắn thật lòng chứ không phải vì tiền nhưng sau khi hắn cho nhỏ một số tiền thì nhỏ phung phí tiêu xài...hắn biết nhưng cũng không nói gì vì con gái ai chả vậy. Nhỏ càng ngày càng tham tiền và yêu tài sản của hắn. Nhỏ gặp được một người giàu có hơn hắn nhiều và quyết định theo người đàn ông kia. Hắn vì chia tay với nhỏ mà ngày đêm chỉ biết uống rượu giải sầu.

Sau khi biết nhỏ yêu mình vì tiền thì hắn thề là sau này có gặp lại cũng không day dưa với nhỏ một lần nào nữa. Và lần này...cũng vậy...nhỏ quay về là vì tài sản của hắn. Sau khi nhỏ đi..hắn đâm đầu vào làm việc và đưa công ty lên tầm thế giới. Nhỏ ở nước ngoài biết tin liền bay về để chiếm đoạt tài sản của hắn.

- Nguyễn Tổ Di...cô nên biết tôi là ai. Vì cô là học sinh mới tôi sẽ bỏ qua...cô nhìn mấy người kia đi. Nếu cô động tới tôi lần nữa thì tôi sẽ không bỏ qua nữa đâu. - Nói rồi nó vòng qua người nhỏ...bước đi. Khi đi còn va vào một người con trai khác nhưng người con trai đó lại xin lỗi tới tấp và xin tha lỗi. Nó chỉ ậm ừ cho qua rồi bước đi. Nhỏ cũng hiểu được thân phận của nó qua những học sinh kia rồi. Hắn cũng vòng qua nhỏ rồi đi theo nó.

Vừa vào lớp, nó đã nằm xuống bàn ngủ một giấc. Hắn vào sau cũng vậy. Cả lớp thì không có gì thắc mắc vì ngày nào hai người bọn họ chẳng ngủ nhưng hai người bạn thân của nó và hắn thì lại nhận ra sự thay đổi của họ.

Bà cô giáo vừa vào lớp đã xạc ột trận vì bị trừ điểm thi đua. Sau đó bà cô mới vô vấn đề chính là lớp (lại) có học sinh mới. Mấy đứa con trai thì cầu mong là mỹ nữ còn bọn con gái lại cho rằng là mỹ nam. Bọn con trai đã WIN. Đó chính xác là một mỹ nữ.

Nó và hắn cũng biết có học sinh mới vì tiếng chuông vào học đánh thức dậy. Nó và hắn cũng chả quan tâm là nam hay nữ làm gì. Nói đúng hơn là nó và hắn dị ứng với trai/gái đẹp. Hắn thì sau khi có nó rồi mới bớt quan tâm đến mỹ nữ vì mình có vợ còn hơn cả mỹ nữ nữa kia. Nó thì từ nhỏ tới lớn không có cảm tình với trai đẹp. Và học sinh mới chính là người nắm tóc nó.....NGUYỄN TỔ DI.

Nó cũng chả quan tâm làm gì ệt...học sinh mới thì có gì hay ho. Nó chỉ ngước mặt lên nhìn một chút thôi rồi nằm xuống ngủ tiếp. Hắn thấy vậy thì xoa đầu nó hỏi:

- Một hà...xuống phòng y tế không ?

- Thôi không sao. Ngủ chút là được. - Nó cũng bắt ngờ trước sự dịu dàng của hắn với nó. Trước giờ toàn là hắn trêu chọc nó không còn bây giờ thì lại xoa đầu rồi hỏi thăm này nọ làm nó hạnh phúc. Hành động tình tứ đó lọt vào mắt hai đứa bạn thân của nó và hắn...cả nhỏ Như và Di đều nhìn thấy cảnh tượng tình cảm đó của nó và hắn. [Tuki: Cho ghen phọt máu luôn. Chap này hường nhẹ hoy. Chap sau thì độc giả chuẩn bị kem đánh răng đi vì chap sau rất rất ngọt đấy nha.]

* Tua Nhanh * Tan Trường

Theo nhiệm vụ của pama nó và hắn. Hắn (lại) phải " đèo " nó về nhà tiếp. Nhưng lần này là đi bộ chứ không đi xe. Ban đầu, bầu không khí rất ngại ngùng nhưng sau đó thì " Tay Tim Tay Niu Tay " luôn. Tội ấy người bạn thân " Iu Vầu " của nó và hắn...phải núp để " dòm " lên. Giờ thì tụi kia đã hiểu vì sao nó và hắn lại thân thiết nhanh đến như vậy rồi. Nó và hắn đều không biết là bọn kia theo dõi mình nên cứ thân nhiên mà ôm ấp nhau.

Nhưng khoan.....ai nói là nó và hắn không biết.

[Khải: Bà bảo chứ ai hà.

Tuki: Xin thứ lỗi. Ta viết như voay cho nó lòi cuốn hoy mè.

Băng: Cuốn ciếc gi ở đây. Phần ~

Tuki: Vângggggg.]

Nó đương nhiên biết vì tiếng chân mà. Lúc đầu nó cứ tưởng là người của pama nó...ai ngờ nghe mấy tiếng xì xào là nó biết bọn kia rồi. Nó cũng kể cho hắn nghe rồi cả hai cười như người vừa trốn trại xong.

Và.....cả tụi nó và tụi hắn đều không biết rằng...có 5 con người đã nhìn thấy hết toàn bộ.

[Tuki: Lần này là ko bit thiệt đó nhea. Đừng có chữ oan nữa à.]

Sau khi về nhà, hắn (lại) được đặt cách ở chung với nó luôn. Thế là cả hai có cả nguyên căn biệt thự mà ở luôn rồi. Tụi kia cũng về nhà.

Để mấy nàng khỏi nhầm lẫn thì ta giải thích lun,

Nhà của nó: Nơi ở của tụi kia. (Nhỏ, Nhi, Phong, Thái)

Nhà pama: Nơi ở của pama nó và nó ở ké troq chap này.

Biệt thự: Nơi ở sau này của nó và hắn.

Xong

Khỏi thắc mắc gì hết nữa nhea.

*****

Tuki đã cố viết troq quãng tg ngắn nhứt có thể.

Chap này hơi nhầm nhea. Với lại ta cũng sắp nhập học rồi nên tg viết chap sẽ ít đi. Nhưng ta cũng ko DROP PIC đâu...ta thương Fic lắm

Ta phải viết bằng máy tính vì máy tính bảng của ta hư mất rồi...đạo đợi sửa nên ta đành phải viết bằng máy tính. Dù sao thì ta cũng cố gắng rồi hết sức.

Phía rồi...mấy nàng ngủ ngon.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Ngọt Ngào

Ta đã bảo là chap này rất hường nên đừng có ném đá. Lâu nay ngược quá...h cho xiu ngọt cho " vuôi nhà vuôi cửa ". Ta cũng đã nói là nhập học rồi nên sẽ ko có t/g viết fic ầu. Đạo này ko viết nên tay nghề tuột gòy. Có thể chap này hơi bị nhầm á nha. Ta cho tụi nó hường phần dc mấy chap nữa rồi sẽ dzô phần khởi động của ngược. H chưa ngược đâu...sau này ngược cho chết queo luôn nè...hị hị.

Nói chuq là chap này có xu hướng ngắn và nhầm đó. Ta thì cũng chả bit sao nhưq kệ...tới đâu thì tới luôn cho xoq. Zô năm học rồi mà ta vẫn lười quá hà. Ta

thấy View tãq nè nhưq Vote hồng có tãq. Mà ta cũq chả đòi hỏi nên chỉ cần như zậy là ta mừng rồi.

Hoy...ta zô chap lun nè. Có gì nhận xét thật lòq cho ta bit nha.

Hôm nay, tụi nó và tụi hấn tay trong tay tới trường. Vì sao.....đó là vì cả 6 người đều có biệt thự riêng để ở với người mình yêu rồi. Có chuyện gì còn vui hơn nữa chứ. Đó là lý do vì sao cả bọn lại vui đến như vậy.

Thật ra thì.....

~ Flash Back

~ - Các con à...ta đã mua nhà sẵn cho các con rồi đó. Khoảng chiều nay thì dọn đồ về đi. - Pama của cả bọn nói không chớp mắt, không ngại ngần, không lo lắng mà giao con mình cho tụi hấn. Chuyện thì nó và hấn đã biết rồi vì lần trước pama nó cũng nói cho nó và hấn biết nên nó và hấn vẫn bình thản mà nghe.

Nhỏ, Nhi, Phong và Thái thì há mồm sững sờ vì những lời vừa rồi. Anh và Thái sốc vì mừng còn nhỏ và Nhi sốc vì sợ. [Tuki: Ôi dào...chưa đâu. Ta sẽ hành nó dài dài. Yên tâm.] Nhỏ và Nhi cũng bớt sợ vì có lời động viên của bà TÁC GIẢ. [Tuki: Đầu...thánh phượng nào kiu tui. ~.~]

Nó và hấn thì nhìn cảnh tượng đó mà cười nắc nẻ. Nước mắt chảy như suối. Lần đầu nó và hấn thấy biểu hiện đó của tụi bạn mình đó. Ngạc nhiên chưa. [Tuki: * Chen zô * Chưa...sau này còn nhiều chuyện ngạc nhiên hơn nữa đó con gái. * Xoa cằm * / Cả bọn: * Hết * Bà phản ~ / Tuki: " Người nào đó lặng thinh ".]

- Nè...ngâm họng lại. Ruồi bay mấy con rồi kia mấy má. - Cuối cùng nó lên tiếng trước nếu không thì nó và hấn đứng cười tới chiều luôn quá. Hấn thì bị sái quai hàm vì.....cười nhiều quá. Tụi kia nghe nó nói thì đồng loạt quay qua liếc nó một cái làm nó lạnh cả người. Nó liền chui vô lòng ngực ấm áp của hấn. Hấn cũng thuận thế mà ôm nó vào lòng mình.

Sau khi nghe giải thích...tụi kia đi nó với hấn chạy khắp nhà vì cái tội không chịu nói cho bạn bè. Chạy đã đời xong rồi tụi nó mới về phòng dọn đồ đạc của mình.

Rồi cả 6 lên xe chạy thẳng về nhà của mình rồi đánh một giấc.

~ End Flash Back

~Thấy tụi nó nắm tay tụi nó thì bọn con gái trong trường hú hét tùm lum vì ghen với tụi nó. Tụi nó chẳng nói gì...mặc kệ những lời nói xung quanh mà bước vào lớp. Tụi hấn cũng đi theo nó.

Cả bốn nhỏ đều ghen tỵ với tụi nó nhưng lại không nói ra. Xung quanh bốn nhỏ là lượng sát khí không hề nhỏ chút nào. Và tất nhiên...tụi nó cũng nhận ra. Một nụ cười nhếch mép thoáng qua trên môi tụi nó nhưng không ai thấy.

Lúc vào tiết...cả 6 người đều làm " việc riêng " nhưng không ai dám nói tiếng nào vì sợ cả bọn. Thầy cô còn chẳng dám nói thì tư cách đâu mà tụi kia dám nói.

Ngồi học mà nhỏ với anh cứ lâu lâu lại " hun " nhau...rồi qua " sờ mó ". Nhi với Thái thì không đen tối như cặp kia mà ngồi " bà tám " với nhau suốt nửa tiếng đồng hồ rồi nằm gục trên bàn mà ngủ mất luôn. Nhi là người ngủ trước vì đêm qua thức khuya. [Tuki: Ko có nghĩ đen tối à nhea...cặp này nhí nhanh lắm. Chỉ đen khi nào cần và tối khi nào quan trọng hoy.]

Nó và hấn thì cũng có thân thiết hơn trước. Hết xoa đầu tới nheo má tới làm nũng tới " hun " nhau rồi lại lăn ra ngủ.

Cả lớp thấy mấy cảnh tình tứ đó thì thấy cảm động cho tình yêu của họ. Nhưng trong mắt 5 người khác thì kinh tởm. Không phải là tụi nó làm gì dơ bẩn nhưng vì ghen tỵ nên mới thấy hình ảnh đó kinh tởm. [Tuki: Mấy má mà làm chuyện đó với mấy anh nhà tui thì còn kinh tởm hơn đó nhea.]

Tụi nó cũng chẳng phản ứng...mặc kệ tụi hấn muốn làm gì thì làm. Vì hôm qua đã bị giáo huấn thì nào là thân mật nên có kháng cự cũng vô ích thôi. Vì chuyện đó nên nó và hấn đã tiến thêm một bước. Nó không còn lạnh lùng với hấn nữa mà yêu chiều quan tâm nên hấn rất vui...thậm cả hai còn xưng nhau là anh-em nữa.

Nhỏ và anh cũng chẳng ngoại lệ nhưng vì quen rồi nên nhỏ cũng có đôi khi hôn lại anh làm anh mừng tới nỗi tim sắp nhảy ra ngoài. Nhi với Thái thì lúc đầu còn khác ngượng nhưng sau khi quen rồi thì cứ dính lấy nhau như keo 502.

~ Warning

~ [Chuẩn Bị Kem Đánh Răng Đề Bà Con]

Hôm nay, nó được hấn đưa đi công viên giải trí chơi. Hấn đã bao cả khu vui chơi nên bên trong không có bóng người.

Hấn dắt nó vào trong rồi chơi từng trò một. Nó cũng vui vì đi theo hấn cho đến khi.....hấn dắt nó tới nhà ma. Vừa nhìn là nó lạnh sống lưng rồi thì làm sao mà chơi đây trời.

[Tuki: Có thể mấy nàng chưa biết...nó sợ bóng tối và những thứ có liên quan tới ma quỷ đó. Thế nên khi hấn dắt nó tới đây nó ms sợ như zậy.]

Hấn cũng biết rất rõ là nó sợ bóng tối và ma nhưng vẫn dắt nó tới đây. Nó bắt đầu năn nỉ:

- Cho em đi chỗ khác đi....em sợ lắm

.....

- Đi mà. Đi chỗ khác chơi đi. - * Nhõng nhẽo cấp 1 *

.....

- Em hông muốn đi chỗ này à

. - * Nhõng nhẽo cấp 2 *

.....

- Anh cho em đi chỗ khác đi ~~, Em sợ bóng tối lắm

. - * Nhõng nhẽo cấp 3.

Bây giờ thì hần đã có phản ứng với nó. Lý do tại sao hần sợ bây giờ là vì nó quá dễ thương. Chẳng biết nó học mấy cái kiểu đó ở đâu nữa. Hần sau khi xác nhận là nếu đứng đây nghe nó nhõng nhẽo thêm giây nào nữa thì sẽ đề nó ra mà ăn cho đã đòi hần mới thôi. Nó bây giờ cứ nắm lấy cánh tay hần kéo lên kéo xuống bây giờ.

Không chần chừ...hần bế nó lên rồi bước vào trong. "Đừng sợ...khi sợ hãy nghĩ rằng anh luôn bên em." hần nhẹ nhàng truyền những lời nói đó vào tai nó. Nó nghe thấy thì nước khuôn mặt đầm nước mắt của mình lên nhìn hần. Hần hôn nhẹ lên môi nó rồi thả nó xuống...kéo sát vào người của mình. Nó thì vẫn sợ nên chỉ dám đi sát hần. Kết thúc trò chơi...hần "thường" cho nó một nụ hôn và cây kem. Nó thấy cây kem thì lập tức quên hết rồi ngồi ăn ngon lành.

Nó vẫn sợ chuyện khi này nhưng khi thấy nụ cười ấm áp cùng cây kem của hần nó lập tức phui sạch mọi điều phiền muộn trong lòng của mình. Nó vừa ăn kem vừa nói chuyện với hần cho tới khi ra tới cổng. Nó cũng "thường" lại cho hần một nụ hôn. Nhẹ nhàng và mang chút vụng về nhưng vẫn sưởi ấm lòng hần. Chính cái vụng về khiến hần như phát điên lên.

Nó cũng ngược khi chủ động hôn hần nhưng sau đó lại lấy về vẻ đáng yêu khi bên cạnh hần. Nó và hần cùng nhau trở về căn nhà ấm áp của mình.

Nhưng trong lai đầu ai đoán được chuyện gì sẽ xảy ra.

Tất cả mọi thứ đều trôi qua nhẹ nhàng như chẳng có gì xảy ra

Đề rồi.....tới một ngày.....

Hạnh Phúc Vỡ Tan...

Niềm Hy Vọng Tan Biến...

[Tuki: Chuyện đó còn xa...khỏi phải lo. Tuổi đây quyết định mà. Tuổi ko có hạnh tâm vui đập hy vọng của người khác à. Tuổi chỉ viết voay cho nó làm nền hoy mà. Hok có chuyện đó xảy ra đâu mà lo làm chi.]

Tuki đã viết xong rồi. Ta nói đâu có sai...chap ngắn ngủn đã dậy còn nhầm nữa. Ta xl~ mấy năng. Lười quá thành ra nó zậy.

Mà ta cũq lười làm nhầm nên ngưng tại đây nha.

Chúc Ngủ Ngon.

* Bắ Tím Tung Tóc *

* Cúi Đầu *

* Hú Hét *

* Vỗ Tay *

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Special Đặc Biệt (My - Phong)

Thay vì viết chap ms thì Tuki viết 1 phần phỏng vấn về nhỏ vs anh. Thấy tựa đề là thấy nhảm rồi đúq hok nà. Vì đây chỉ là phần Special Đặc Biệt hoy nên nó ko lq tới truyện. Nó chỉ là do Ta chán ngồi viết chơi hoy.

Hừm.....theo như ta thấy thì.....VOTE ĐÃ TĂNG

* Bung Lạ * * Hú Hét * * Nhảy Nhót * * Tung Bông * * Khóc *

Chời ơi...khỏi pải nói Ta mừng thế nào.....dù zậy Ta cũq dzuôi vì View tấq. Hừm...vì Ta dzuôi nên Ta viết cái Special này ó. Sau này sẽ tới hai cặp kia...Ta cũq làm Special nữa. Mà hoy...làm nhảm hơi nhìu ỳy.....dzô Special lun cho nóng.

*****

Tuki: Ta

My : Nhỏ or Nàng

Phong: Anh or Chàng

1. Lần đầu gặp nhau ở đâu ?

Nhỏ: Chả nhớ.....

Anh: * Im Lặng * .....Không nhớ

Ta: Vâng

. Ta cũng chả nhớ nói chi là mấy người.

2. Ai là người tỏ tình trước ?

Nhỏ: * Chỉ Tay Qua Phong * .....

Anh: Tuổi.

Ta:..... * Mị bó tay vs mấy người này *

3. Yêu nhau được bao lâu rồi ?

Nhỏ: Ừm.....

Anh: Lâu rồi

Ta: Không nhớ nói đại đi má.....

Nhỏ - Anh: * Lườm *

Ta: * Xách Dép * * Chạy *

Rds: * Chạy Lại * * Chen Dzô *...Tuổi biết nè. Dc 15 chap rồi. (Bắt đầu từ chap 3)

4. Tại sao bạn My lại đồng ý làm bạn gái bạn Phong ?

Nhỏ: Kệ tuổi

Anh: Vì cô ấy yêu tui

Ta: Thôi đi mấy má. Con ấy má chia tay luôn giờ. * Bịu Múi *

Phong: Dám ? * Trùng Mất ** Gắn Giọng *

Ta: * Im Lặng Là Vàng * * Lùi Thúi Ngồi Viết Tiếp *

5. Bạn Phong có yêu bạn My thật lòng ?

Anh: Có chứ. Ta yêu dzợ thấy mò.

Nhỏ: Thiệt hông.....hay là lằng nhằng vs em nào ? * Lườm *

Ta: Ta bó tay vs đợ chồng hai đứa bây. Bớt làm nhảm đê. Ta cho My yêu ngkhác bây h.

6. Hai bạn thích nhất đối phương ở điểm nào ?

Nàng: Quan tâm...chăm sóc...yêu thương...cung chiều

Chàng: Chỉ cần yêu thật lòng là ok.

Ta: Tình yêu chúng nó bao la lắm...vì sao ư..... VÌ TA VIẾT MÀ, MUAHAHAHAHAHA.

7. Đối phương có quan tâm đến bạn hay không ?

Chàng: Yêu mà không quan tâm thì yêu làm cái giống gì.

Ta: Á.....này h mới có một câu dài như vậy a~.

Nàng: Có chứ. Rất quan tâm mới đúng à.

8. Bạn có quan tâm đối phương hay không ?

Nàng: MỜI MẤY THÍM ĐỌC LẠI CÂU TRÊN. * Hét *

Chàng: * Liếc Lên Trên *.....Trên kia kia.

Ta: Bình tĩnh. Ta tiếp tục nào.

9. Có bao giờ bạn nghĩ đến chuyện dẫn đối phương ra mắt bố mẹ chưa ?

Phong: * Đập Bàn * Ra mắt rồi còn đâu. Còn có nhà chung nữa. * Hét *

My: * Cầm Nín *.....Đúng rồi.

Ta: Có thể coi như chưa có câu này. Nào chúng ta tiếp tục.

10. Có ngủ chung với nhau lần nào không ?

Nhi: Nhiều lần rồi.....

Phong: Nhiều lần rồi.....

Ta: CHÚNG TA CÓ THỂ COI NHƯ CHƯA TRẢ LỜI. * Lật Bàn *

11. Đối phương thích thứ gì nhất ?

Ta: Trả lời cho hoàng nghe chưa. Nói bây Ta thích. Nhớ cho rõ.

Nhi: Anh ấy thích được tôi hôn.

Phong: Thích được ôm * Chỉ Tay Qua My *

Ta: Tốt. Trả lời hay lắm. Tiếp tục. * Cầm động Ing~ *

12. Hai bạn đã thân mật với nhau chưa ?

My: Ôm.....rồi.

Phong: Rất nhiều lần rồi.

Ta: Câu này nhảm quá.

13. Thường hay gọi nhau là gì ?

Phong: Cô ấy thích tôi gọi là em yêu.

My: Tôi gọi anh ấy là chồng yêu.

Ta: * Cháy Máu Mũi * * Đầu Ba Trám Ing~ *

14. Đối phương thích bạn gọi là gì ?

Phong: Nhảm. Đọc lại câu trên đi.

My: * Lật Bàn *. Đề nghị tác giả viết câu hỏi phải suy nghĩ trước dùm ha.

Ta: Vâng. Mị đã hiểu, cảm ơn.

15. Thường hay thể hiện tình yêu bằng cách nào ?

My: Thân mật.

Phong: Như cô ấy.

Ta: Vợ chồng nhà người đen tối quá. Mị xin rút lui.

Phong: Ta cũng không cần người. Phấn cho đẹp nhà đẹp cửa, lập tức.

(Người nào đó lùi thúi xách đít lang thang về nhà.)

Vâng.....tuổi là Ruki. Phóng viên mới của chúng ta đây. Thật tội cho bạn Tuki. Mà thôi bỏ qua đi, tuổi sẽ cùng hai người kia phỏng vấn phần còn lại của chương trình này. Tuổi là bạn thân của con kia nên qua đây giúp.

16. Bạn có sẵn sàng bỏ qua cho người bạn yêu dù là ngoại tình ?

My: * Liếc Qua Phong *. Tùy.

Phong: * Liếc Lại My*. Cũng tùy.

Ruki: Đây không phải nơi mà hai người có thể liếc mắt đưa tình. Muốn gì...về nhà lên giường giải quyết.

17. Nếu có thể...bạn có muốn ngoại tình hay không ?

My: Không bao giờ đâu. Tuổi còn yêu đời lắm cơ...chưa muốn "Đừng Không Được Mà Đi Cũng Không Xong ". * Nắm Tay Phong *

Phong: Tất nhiên là không. Tuổi chưa muốn cưới mà đã mất vợ đâu à nha a~.

Ruki: Cái đó sẽ tùy bà kia. Tuổi không có làm dc gì hết à. Đợi xú nữa bà kia đẻ đẻ. Lát nữa bà quay lại liền.

18. Nếu như có người khác chen vào hai người thì cả hai sẽ xử lý như thế nào ?

My: Tùy...anh ấy muốn làm sao thì làm...tui đâu có làm được gì đâu mà hỏi.

Phong: Chả quan tâm tới nó. Cứ yêu người mình yêu là được. * Xoa Đầu My *

Ruki: Hừm...cái ta cũng chả biết. Chuyện này đợi bà kia bả về rồi tính ha. Tiếp tục nào.

19. Nếu người yêu cũ quay về và nói yêu thì hai người sẽ làm sao ?

Phong: Không cho hắn ta lại gần...nghiêm cấm đi một mình. * Ôm My *

My: Kệ người đó đi. Có còn yêu nữa đâu mà lưu luyến làm gì.

Ruki: Hừm.....toàn mấy câu mà bà kia soạn không hà trời.

My: Kệ bà đi má. Tiếp tục nhanh lên coi.

20. Nếu như tình yêu rạn vỡ vì có người khác cố tình chia rẽ thì sẽ làm sao ?

My: Hừm.....Cái này thì tui sẽ cố tìm ra người cố tình. * Nắm Tay Phong *

Phong: Tui cũng vậy thôi. Nhưng mà nghe thì giống như đang ám chỉ nhỏ Trần quá vậy má kia.

Ruki: Chính xác. Mị là mị đang ám chỉ nhỏ đó. Nhỏ đó rất giống TIỂU TAM. Thế nên...hai người cẩn thận. Đừng để vì ghen mà mất đi người mình yêu thương. Dù có chuyện gì cũng phải nói ra để giải quyết.

My: Nghe chưa ông già. Đừng có ghen lung tung nữa đi...tui mà thân với ai chút xíu là ghen. * Hôn Phong *

21. Lỡ như đối phương lừa dối bạn thì sao ?

Phong: Lừa dối...khi yêu tui không có lừa dối ai. * Xoa Đầu My *

My: Cái này thì tui không có. Tui không có lừa dối người mình yêu. * Ôm Phong *

Ruki: Mị nghĩ là mị cần phải kiu ngay bà kia về chứ tui không thích làm bóng đèn sáng chung vậy đâu. * Khóc Không Ra Nước Mắt *

22. Nếu như có kiếp sau thì bạn có chấp nhận yêu đối phương không ?

My: Có chứ sao. Nếu như được yêu nhau lần nữa thì còn gì bằng. * Xoa Đầu Phong *

Phong: Có. * Hôn My *

Ruki: Mị phải bay đi quá hoy. Ngồi làm bóng đèn mà GATO ghê luôn. Tội tui.

23. Nếu như My làm gì đó cho Phong thì Phong sẽ phản ứng như thế nào ?

My: Cái gì đó là cái gì. Cái gì cũng cho rồi còn gì nữa. Muốn nữa hả ông già. * Quay Qua Phong *

Phong: Ủa. * Gật Đầu * * Mắt Long Lanh *

My: Okay honey. Tối nay em chiều. * Nháy Mắt * * Bắn Tim *

Ruki: Bà ới...về nơi này đi...tui vẫn chờ nè.

Ta đã trở về rồi đây. Hí hí, ta vừa nghĩ là có nên cho người cũ của My về không. Mà thôi...ta cũng không dài dòng. Bây giờ ta quay lại với 2 tình êu của ta hoy. Hí hí.

24. Dù Phong có chuyện gì xảy ra đi chăng nữa thì My có vẫn yêu Phong nữa hay không ?

My: Sao cái này giống như lời tuyên thệ khi kết hôn quá voay thím.

Phong: * Liếc Qua My *

Ta: Cứ trả lời đi. Có chết ai đâu mà lo thế.

My: Có chứ. Yêu thấy mờ.

Okay câu cuối rồi nè nha. Trả lời cho đúng ý ta...không thôi ta cho ở đây trả lời đến khi nào hết mới thôi á. Nhanh nhanh rồi về My nó chiều cho. Ta đây cũng chả muốn làm bóng đèn đâu nha.

25. Nếu như có thể...Phong muốn " ĂN " My trong bao lâu ?

My: * Đỏ Mặt Ing~ *. Vô duyên. Nghĩ sao hỏi câu này.

Phong: Hừm...nếu có thể sao. Ăn nguyên cả ngày luôn. * Liếc Qua My * * Cười Nham Hiểm *

Ta: Yayyyyy. Xong rồi. Và bây giờ hai bạn có thể " làm " tại đây hoặc về nhà tùy thích. Ta đi đây.

Và đêm hôm đó.....tại phòng - nơi phòng vãn của Tuki tràn ngập các âm thanh ám muội làm ngta vừa nghe là đỏ mặt. Tại căn đó...một đôi nam nữ triển miên trong hoan ái của tình yêu.

Tuki viết xoq Special rồi. Mừng quá hà...dù học mà ta vẫn cố gắng viết ấy nàng đó. Siêng chưa. Mà ta cũng khâm phục ta quá...mai là cuối tuần nên ta tha hồ ngủ. Dù vậy ta cũng cố gắng kiểm ý tưởng cho chap tiếp theo.

Ta vừa viết vừa nghe nhạc nên mấy nàng có thể chọn những bài hát mang giai điệu nhẹ nhàng thì đọc sẽ có cảm xúc hơn đó. Có thể cho là bài nào nhẹ nhàng mà tình cảm.

Đậy hoy...ta bị bắt đi ngủ nhưng ko.....đêm nào ta cũng thức tới 1-2 giờ sáng nên quen rồi hà. Yên tâm...ta vẫn sẽ chăm chỉ cày từ từ rồi sau này sẽ đả ấ nàng xem ha.

Giờ khuya rồi...mấy nàng ngủ sớm

Ngủ Ngon

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 21: Nguy Hiểm Cận Kề

Tuki đã trở lại rồi nè. Ta xin đính chính lại là cái phần Special trc nó ko hề lq tới truyện nên những gì nằm troq chap đó hoàn toàn là ảo tưởng chứ troq truyện hai đứa đó chưa có "Mân" nhau đâu. Ta cũg mỗi ngày ta lên thi View và Vote lại tấq qá trời luôn. Nhờ đó ta cũg có động lực để viết thêm.

Nói chung là ta lười viết chap dài lắm...nhưng tình êu đối vs fic của ta nó bao la quá nên ta phải viết dài. Có thể cho là ta đag troq thời kì lười. Mỗi ngày ta lên lại muốn viết chap ms nhưg khổ nỗi là lười quá. Có ai hiểu nỗi lòq của ta ko voyay trời. Nếu ta có ý tưởng thì ta lười mà ta ko có ý tưởng ta cũg hoy. Thấy ta lười chưa...lười chấy chề luôn đó. Ta đag chuẩn bị chuyển nhượng fic cho bạn của ta viết nè.

Từ bây h ta sẽ viết một lèo luôn rồi đăq một lượt cho xq. Cái tính lười nó theo từ nhỏ tới lớn luôn. Ta mún chuyển lại cho bạn ta viết luôn quá.

Mà này h hình như ta nói hơi bị nhiều đúq hok. Ta xin lỗi.

* Cúi Đầu * * Bung Lụa * * Vẫy Tay * * Tung Bông * * Vô Tay *

[illegible]

Từ sau Hoàng biết nó và hấn quen nhau thì ngày đêm tới Bar quây. Nó cũng chẳng quan tâm vì nó đâu còn luyến tiếc người đàn ông đó. Hấn thì suốt ngày bám lấy nó như keo với sơn. Cả bọn thì lúc nào vui vẻ mà nào hay.....có những kế hoạch hãm hại mình trong tương lai.

Hắn thì sau được nó chấp nhận thì ngày nào cũng " vác " nó qua phòng mình ngủ chung với lý do là mình " sợ ma " hết. Nó cũng chẳng nhần tâm vui đập niềm hạnh phúc nhỏ nhoi của hắn nên ngày nào cũng thuận theo hắn. Mà hắn thì được nước lấn tới.....đêm nào cũng lên ' ăn đậu hủ " hết. Nó lúc đầu cũng phản đối nhưng sau đó thì đành để hắn muốn làm gì thì làm.

Ngày hôm sau đi học...vừa tới trường đã thấy Hoàng đứng trước cổng rồi. Nó chẳng quan tâm mà đi qua luôn. Nhưng nó vẫn nhận thấy nụ cười nham hiểm của nhỏ Như và Di. Hắn cũng nhận ra sự khác thường của Hoàng.

Sau khi chuông reo vào lớp...nó và hân mới chịu dậy sau giấc ngủ ngàn năm của mình. Nó chẳng thấy Hoàng cùng mấy nhỏ kia đâu hết. Và tất nhiên hân và tụi kia cũng chẳng thấy Hoàng với mấy nhỏ kia đâu hết.

~ Giờ ra chơi

~~~~~ Cả tụi nó và tụi hần đều nhận được tin nhắn của Hoàng và mấy nhồ kia. Từ đầu là nó và hần đã biế rồi...chi là muốn đợi xem mấy người đó giờ trò gì thôi. My và Nhi đều nhận được tin nhắn của nhồ Trân và nhồ Anh.

Nhưng vấn đề là địa điểm gặp nhau của tất cả đều riêng chứ không chung nữa. Nó thì không sao nhưng nó sợ là hai đứa bạn của mình sẽ xảy ra chuyện. Vì là địa điểm riêng nên không ai có thể giúp nhau được. Chỉ có thể tự thân mình thôi. [Ta: Trận chiến này là nhỏ Như và Hoàng bày đầu để hại tụi nó thôi chứ không làm gì tụi hần hết. Mà mấy nàng yên tâm...ta ko để cả 6 đứa bị gì đâu a~.]

Nó là người đầu tiên đi tới địa điểm đó...theo sau là hai nhò kia. Hấn thì đi cùng lúc với nó.....còn hai chàng kia đi sau vì thời gian khác nhau. Các địa điểm đều rất xa nhau nên muốn cứu người có thể cho là việc bất khả thi.

*Tua Nhanh *

- Mày muốn gì nói nhanh...tao không có thời gian. - Hắn đang lo lắng cho nó vì nó là con gái nên bất cứ việc gì cũng có thể xảy ra với nó. Bây giờ tên này cứ vờn với hắn mãi mà không đánh làm hắn phát điên lên. Nhưng mục đích của chúng chính ta vờn như vậy để kéo dài thời gian của hắn. Hắn đương nhiên biết chuyện này nhưng đánh này giờ mà số địch cũng còn rất nhiều. Kiểu này thì phải gọi đàn em của hắn rồi.

Hoàng không xuất hiện nhưng hẳn có thể chắc chắn việc này là Hoàng bày đầu.

Chỉ một lúc sau...đàn em của hắn tới nơi và dọn " rác " dùm hắn. Chỉ chờ có thế hắn mới lên xe chạy thẳng tới chỗ nó.

Mỹ và Nhi đã được Phong và Thái cứu khi nằm trên bờ vực giữa sự sống và cái chết. Nhờ Trân và nhờ Anh bị cảnh sát bắt vì tội cố ý gây thương tích. [Ta: Giết người chứ ở đó mà gây thương tích.] Gia đình nhờ Trân vì quen với cảnh sát nên chỉ bị giam giữ vài ngày thôi.

~ Quay Lại Chỗ Nó

~~~~~ Anh muốn gì hả ?- Nó gần giọng hỏi Hoàng. Lúc nó tới địa điểm thì chỉ thấy nhỏ Như thôi nhưng sau một hồi đánh đấm thì nó bị người khác chụp thuốc ngủ nên không biết gì hết. Nó biết Hoàng không hề yêu mình mà là TIỀN. Chính Hoàng cũng thừa nhận điều đó trước mặt nó rồi.

- Muốn gì hả ? Tất nhiên muốn em thành của mình rồi. Xem nào...cơ thể của em đẹp như vậy bỏ qua thì tiếc lắm. Hahahahaha. - Hoàng vừa nói vừa vuốt ve làn da trắng mịn của nó. Nó thật sự muốn cắt bỏ những chỗ mà Hoàng vừa chạm vào.

Nó thật sự có thể thoát khỏi sợi dây thừng nếu như sợi dây này không dày tới như vậy. Nó kéo nãy giờ mà vẫn không thể thoát ra. Quần áo nó xộc xệch...tóc tai rối hết cả lên. Đúng lúc quan trọng thì.....

"RÂM...."

- Woaaa...tình cảm quá. Mày đến nhanh hơn tao tưởng đó...nhưng không sao cả. Nếu như người mày yêu lại nằm dưới người khác thì sao đây bây giờ? - Hoàng nói. Giọng đều giả. Hoàng muốn dùng những lời nói này làm mất tập trung hắn. Hắn dù tức giận vẫn làm mặt lạnh. Hắn biết rõ ý đồ của Hoàng. Nó thì đang cố gỡ sợi dây thừng ra khỏi tay mình.

"Cạch...."

Hoàng cứ ngang nhiên mà vuốt ve nó trong sự tức giận của hắn. Nó cũng để yên xem Hoàng muốn làm gì. Tay của Hoàng lần tới trước ngực nó. Chỉ cần cậu ta kéo nhẹ một cái thì có thể nói rằng nó đã hoàn toàn không còn mảnh vải nào trên người của mình. Nhưng cậu ta không hề dễ dàng làm vậy...cứ vuốt nhẹ từ bên này sang bên kia. Hoàng đang thử tính nhẫn nại của hắn đấy. Nhưng nó nào cam chịu như vậy.

- Vậy để tôi xem. Anh có chịu được khi nằm dưới anh ta không nhỉ ? - Nó nói bằng giọng đều giả. Kéo nhẹ hấn xuống rồi đặt đôi môi mình lên môi hấn. Nhẹ nhàng trêu đùa với lưỡi của hấn. Đùa đã đời...nó mới thả hấn ra. Quay lại nhìn Hoàng.

- Chỉ mới như vậy thôi thì anh đã như vậy. Không biết nếu tôi làm ngay tại đây thì anh sẽ như nào đây nhỉ ? Hừ. - Nó khề nhếch mép cười. Hoàng chết sững trước nó. Hần cũng bất ngờ nhưng bây giờ là tình huống khẩn cấp nên không thể nào vui đùa được. Nói rồi...nó quay lưng bỏ đi. Không hề quay lại nhìn lấy Hoàng một lần nào. Hần cũng đi ra ngoài cho cảnh sát làm việc. Thấy nó đi dạo thì cũng đi theo xem nó làm gì.

Không phải là nó ghét hắn mà là nó cảm thấy mình không xứng đáng. Bị một người đàn ông khác nhục mạ trước mặt người mình yêu thì đâu còn tư cách nữa. Hắn không hiểu vì sao nó lại cư xử như vậy.....không để nó bước đi...hắn kéo tay nó lại. Ép nó nhìn vào mắt của mình.

- Không.....anh không làm sai đâu. Chỉ là...em không có can đảm khi đối diện với anh thôi. - Nó khẽ nói.

- Em đã bị người đàn ông khác nhục mạ. Đùa giỡn. Em không có tư cách đứng cùng anh nữa thôi. - Nó nhẹ nói như sợ anh sẽ khinh thường nó. Nó hận...hận Hoàng.

- Anh không quan tâm về vấn đề đó đâu. Nếu em muốn...anh sẽ rửa sạch nó giúp em bất cứ khi nào em muốn. - Hấn không hề khinh thường nó mà an ủi nó. Hấn hiểu...hiểu cảm giác bị người khác đùa giỡn như vậy. Hấn không quan tâm bất cứ thứ gì cả. Hấn chỉ cần nó bên hấn...yêu hấn là quá đủ rồi. Hấn biết nó sợ hấn sẽ khinh thường. Hấn biết...hấn biết chứ. Nhìn nó bị người con trai khác ức hiếp như vậy. Lòng hấn cũng đau chứ

- Em xin lỗi. - Nó nứt nở trong vòng tay của hắn. Hắn không cần bất cứ cô gái nào hết. Hắn chỉ cần nó...nó là đủ rồi. [Ta: Chạy Băng nhanh nùng ngày nào đầu rồi ~.~]

Vì khóc quá nhiều nên nó đã ngủ luôn trong vòng tay hắn. Hắn cũng chả phiền hà gì...bé nó lên xe rồi chạy về nhà của nó và hắn - nơi tình yêu của nó và hắn chớm nở.

Ngũ Ngon

[illegible]

Ta đã viết xoq chap ms. Mừng quá đê. Quẩy êê bà con. Thuroq tui hok nà. Chắc hok quá. Tự nhiên h dòm lại thấy gần đây mấy chap này ta viết nhầm quá. Ta cũng chả bit nữa. Mai là chủ nhật rồi. Cỡ t2-t3 ta sẽ xuất chap ms à ngen. Lót dép hóg đi ha.

Mà ta cũng...dao này cứ phải dùng laptop viết ko. Mà thôi...lắm nhảm gài ha. Đọc truyện dzuôi dễ ha~.

Ta đi đây...bái bai nha.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Lại Thêm Đôi Lời Muốn Nói Nữa

Ta đạo này cứ viết nó hần qài hà...h viết cho Nhi-Thái trc rồi cặp kia. Lâu nay bỏ quên hai đứa đó luôn rồi. Hai cặp này hường phần qá nên ta ngược....muahahaha. Dù sau thì cũg ngược xiu cho dzuôi. Yêu qài chán lắm a~...ngược m hay.

Nói thật là bệnh lười của tuổi nó tái phát lại rồi á~. Đi học xoq về nhà là ta qải lảm rồi....h còn viết ấy nàg nữa là hay ời á. Mà ta cũg đề ý là có một số nàg chưa nhập học nên vẫn ở nhà chơi ha. Còn một số thì đi học...lâu lâu ms ngoi lên như ta. Ta đaq nản lảm lảm luôn á. Bị làm LT rồi trực nhật rồi quân lóp là ta lười. Lười kinh khủng nhưq vẫn cố gắng ngoi lên đây. Há há há...ta chán lảm. Nói chuq là nãi h ta nói đi nói lại có mỗi một vấn đề là ta chán hoy à...hí hí.

Ta chán thiệt chứ bộ. Bây h thì ta chưa viết lịch up chap đâu. Sau này ta sẽ viết. Cái phần làm nhảm của ta cũng dài đúq hơn. Cứ nghĩ tới đi học là ta nản gần chết. Mỗi ngày pải lết bộ từ trường về nhà rồi buổi trưa đội nắng lết đzo lại...haiz...khô thân ta qá. Ta ước gì h ko pải đi học mà cũng giỏi thi hay qá rồi. Ta ko biết là có nên ngâm fic tạm thời cho đến khi ta rảnh ko nữa đây. Mấy nàng có giống ta hơn dạ.

•

.

.

•

.

•

•

.

•

.

•

.

.

•

.

•

•

•

•

•

.

•

•

•

•

•

.

•

Ta: Nhìn cái mặt là biết hok có bit òi ha. * Choc Quê *

Nhỏ-Anh: Viết típ...đi lát nữa có động đất bậy giờ. * Năm Có Lôi *

Trong lúc ăn...nhỏ để ý thấy anh cứ nhìn mãi vào một góc nhưng đến khi hỏi thì anh lại chối đi. Nhỏ cũng thấy nghi ngờ...nên để ý chỗ mà anh nhìn vào. Nhìn thấy một người làm cho nhỏ chết sững người. Đó chính là người yêu cũ của nhỏ..... Vương Minh Trí.

~ Stop nào

~Trương Minh Trí (Cậu or Anh)

18t

Chảnh, ham tiền, mê gái, hám gái.

Nhan sắc trung bình

Gia thế khá bình thường. Có công ty trang sức. [Ta: Traq sức dỏm đó]

Tìm mọi cách để hãm hại gia đình nhỏ để lấy tài sản.

~Tiếp tục nào

~ Cậu ta đang ngồi cùng Bảo Trân. [Ta: Còn ai nhớ mẹ này ko đây hả trời.] Anh nhìn thấy cả hai nhưng đều không quan tâm. Nhỏ lúc đầu thì bất ngờ nhưng sau đó lại bình tĩnh như thường...tiếp tục sự nghiệp ăn uống vĩ đại của mình. Dù sao cũng đâu còn yêu nữa đâu mà hối tiếc làm gì. Chính anh ta đá nhỏ trước nên bây giờ nhỏ rất bình tĩnh mà đối mặt. Nhỏ bây giờ không còn là cô bé nhút nhát ngày xưa nữa đâu a~.

Dường như anh cũng nhận ra sự khác biệt của nhỏ nhưng lại không dám hỏi. Hỏi lỡ như tức giận mà trút lên đầu mình thì khổ a~.

- Anh muốn hỏi em sao lại như vậy à ? - Nhỏ nói...sắc mặt không chút sợ hãi làm cho anh lại càng sợ. Nhỏ đương nhiên biết anh muốn hỏi gì vì anh cũng đã " đánh hơi " ra sự kì lạ của mình rồi. Anh chỉ rụt rè gạt đầu làm nhỏ buồn cười vì sự nhát gan của anh.

- Anh chàng ngồi kế Bảo Trân là bạn trai cũ của em. - Nhỏ vẫn nói một cách bình tĩnh. Không hề có chút rung động nào trong lời nói của mình, điều đó làm anh an tâm hơn về nhỏ. Nhưng anh vẫn thấy sợ rằng nhỏ sẽ bỏ anh.

- Anh ta tên gì vậy ? - Anh hỏi...chất giọng chắc nịch. Anh muốn biết đó là ai mà có sức công phá mạnh như vậy trong lòng của nhỏ. Nhỏ đương nhiên biết anh là đang ..... GHEN. Thật sự là nhỏ muốn bật cười trước sự trẻ con của anh nhưng lại không dám vì sợ anh nhột trong phòng lần nữa.

- Anh ta tên là Vương Minh Trí. Nhà cũng bình thường thôi. Chả có gì. - Nhỏ nói xong còn bĩu môi làm anh cười suốt. Anh tất nhiên biết Minh Trí là ai vì công ty của cậu ta là công ty con trong tập đoàn của anh mà, hahahaha.

- Anh cảm thấy ghen tị với anh ta đó nha. - Anh còn giờ giọng trẻ con với nhỏ nữa chứ. Ở bàn bên kia thấy nhỏ với anh cứ vui vẻ với nhau tức giận. [Ta: Ghen chả làm dc gì đâu con. Cố mà sống cho tốt nha con trai.]

- Có gì đâu mà ghen với chả tị. Anh ta chỉ là người cũ thôi mà. - Nhỏ thấy ngạc nhiên vì sự thay đổi của anh. Trước giờ anh luôn tự cho là không ai có thể lấy nhỏ từ tay anh cơ mà...sao giờ lại nhát gan thế kia đây. Anh thì sợ cậu ta sẽ lấy nhỏ vì anh chắc chắn dù như thế nào trong lòng nhỏ cũng còn chỗ cho cậu ta.

- Nếu như anh ta thật sự lấy đi em thì lúc đó anh sẽ phải làm như thế nào. - Anh nói bằng giọng buồn làm nhỏ cũng buồn theo. Anh thật sự không có tự tin khi đầu cùng cậu ta để giành lấy nhỏ. Nếu như vậy thì thà anh đi chết cho xong.

Nhỏ không nói gì...chỉ cười cho qua chuyện. Nhỏ không muốn nghe chuyện buồn đâu.

Sau khi ăn xong...anh quyết định đi dạo phố chơi. Nhưng đi bộ chứ không đi xe nữa. Nhỏ cũng không phản đối. Ăn xong thì đi cho tiêu bớt.

Thế là cả hai đã có một ngày vui vẻ bên nhau. Dù có chuyện buồn nhưng vẫn vui vẻ.....đó mới chính là Trương Diễm My - nhỏ chứ. Anh cũng rất vui vì ở bên cạnh nhỏ suốt ngày hôm nay đó nha. Anh và nhỏ giải quyết tất cả hiểu lầm mà mình giữ trong lòng ra. Cả hai đều có hiểu lầm và hiểu lầm đã được xóa bỏ bởi sự tin tưởng mà mình dành cho đối phương.

Dù không vui về chuyện gặp lại người cũ nhưng anh và nhỏ vẫn vui vẻ...mặc kệ những thứ xung quanh.

Họ lạc quan và yêu đời. Họ tin tưởng đối phương và yêu thương lẫn nhau dù có chuyện gì xảy ra.

Sự tin tưởng mà họ dành cho đối phương còn hơn cả biển cả bao la.

ĐÓ LÀ TRỊNH TỬ PHONG - ANH VÀ TRƯƠNG DIỄM MY - NHỎ.

Như ta đã nói rồi.....lâu lâu ms có chap ms nên mỗi lần viết ta đều cố gắng cho chap dài thêm đọc cho đỡ chán. Nhưng dù ta có cố thì cũng chỉ dc có nhieu đây hoy à.....nếu mún dài hơn thì đợi lâu. Nên ta chỉ viết khoảng nhieu đây hoy mấy mẹ. Có gì thì ta sẽ cố kéo ra bằq mấy dòng lăm nhăm này hoy.

Ta có ý định là thêm những phần bên lề dzô cho nó hài vs dài hơn nhưq vẫn chưa viết.

TA CẦU XIN MẤY NÀNG LUÔN. LÀM ƠN CHO TA VÀI CÁI CMT CỔ VŨ Ý CHÍ CỦA TA ĐI MÀ.

Ta chỉ có nhiu đó lời cầu xin hoy...ko có nhiu. Ta sẽ cố gắng làm nhảm nhiu cho nó dài thêm ha. Sau này ta sẽ thêm phần bên lề để cho truyện dài thêm ha. Còn bây giờ chỉ 1m nhảm nhiu đây hoy nha. Sau này là phần làm nhảm dài lê thê luôn.

Bái Bái. Ngủ Ngon. Học Tốt Nhea.

* Bung Lạ * * Trám Nước Mắt * * Vẩy Tay * * Hôn Gió *

#MAYNANGNGUNON

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tiểu Tam Nào Cũng Nguy Hiểm (Part 1)

Ta đã thấy dc 1 số nàng đã cmt cho ta có ý chí viết chap ms nhea. Thật ra thì ta cũng ko định viết vào giờ này đâu. Mai ta còn bài kiểm tra Lý nữa nên ta lười viết lắm. Nhưq mà nghĩ đi nghĩ lại thì mấy nàng cũng đợi chap lâu rồi nên ta quyết định viết lun. Ta "xương" mấy nàng nhảm. Đạo này bài kiểm tra dồn dập làm ta rối lắm nên ko có thời gian. Nhiều khi sau này ta còn phải đi tập và đi học thêm nữa nên có gì ta sẽ thông báo trc ấy nàng biết.

Ta cũng hiểu cảm giác lớt đép ngồi hóng chap ms như thế nào mà.....vì ta cũng đợi cái máy tính bảng thân yêu của ta về. Ta lờ làm rớt thế là đem đi sửa tới giờ này chưa xoq luôn. Ta thấy đạo này vẫn chương của ta bị tụt giảm đáng kể lun á nha. Vì ta đợi quá trình kiểm tra đầu năm nên ta sẽ hạn chế việc viết chap lại ha~.

Hừm.....thì ta cũng chả quan tâm nếu như truyện của ta bị ngta cóp đi. Ta thì chả quan tâm đâu.....ta cũng chả ngưng fic đâu...ngta có cóp thì ta vẫn cứ viết của ta. Nhưng dù sao thì mún lấy thì cứ inb ta cho.....còn ai lười qá thì khỏi...mún đem đi đâu thì cứ việc...ta méo quan tâm. Vs lại ta cũng đang nghiện phim nên ta lười. Thật ra thì ta đợi dự định đi học bóng rổ sau khi coi bộ phim hoạt hình Kuroko no Basket. Ta cũng từng học và đi thi bóng rổ rồi nhưng chỉ 1 thời gian ngắn vì sau đó ta ra trường con mệ nó. Ta có tình yêu bao la vs bóng rổ á nhea...ta cực kì thích mấy động tác có độ khó cao, hehehe.

Mấy nàng cũng có thể coi thử...ta đảm bảo là hay cực kì á nha, hehe. Nó cũng ngang với Cao Thủ Bóng Rổ hoy mè...nhưng nhân vật thì đập choai và ngẫu hơn tí xíu. À mà hoy tự nhiên lãng nhách quá phải hơn nà. Chúng ta dzô chap ha.

////////////////////////////////////

Từ ngày hôm đó...ngày nào anh với nhỏ cũng dính với nhau. Nó và hần thấy mà són da gà. Chưa thấy ai mà tự nhiên tình tứ nơi công cộng tới vậy luôn trời. Quả thật là chơi với hai người đó nguy hiểm quá.

* Tua Nhanh * Tới Trường

Ai cũng đi chung với nhau chứ không đi riêng nữa vì đi riêng sẽ bị nghi ngờ...mà nó chưa muốn được vinh hạnh chết sớm như vậy đâu à nha. Vì My và Phong công khai từ lâu nên cũng chẳng còn ai đểm xia gì tới họ nữa cả...chỉ dồn sự chú ý lên nó và Nhi.

- Sao hôm nay không thấy bọn họ chửi nữa. - My lên tiếng vì thấy hôm nay cả trường khá im lặng. Không còn ai nói tới tụi nó nữa. Thật ra thì My cũng mừng nhưng lại có cảm giác như đây là âm mưu vậy. Và My đã có cảm giác đúng.....đó chính là âm mưu của bốn nhỏ. Và có sự góp mặt của Hoàng và Trí nữa.

- À...thì ra là tính toán trước cả rồi đây mà. - Nhi xia xói khi thấy bốn nhỏ bước xuống từ xe bồn...à nhầm...Lamborghini. Cả bốn mặc váy ngắn cùn cùn. Trên mặt thì đầy phấn với chả son. Đi tới đâu phấn rớt tới đó luôn. Quả thật là nhìn như Happy Polla phiên bản nhỏ. Nhìn cái mặt mà muốn ói ra hết đồ ăn luôn.

Bốn nhỏ vừa vô trường thì hàng loạt tiếng xì xầm to nhỏ như lúc tụi nó bị xia xói. Nhưng lần này thì nó lại là lời khen ngợi chứ không phải là lời chửi rủa như tụi nó. Tới thì tụi nó đã hiểu...quả nhiên là TIỀN rồi ha. Tụi nó không ngờ là cả trường lại nghe lời bốn đứa nhỏ tới vậy. Nhưng mà kệ...đã sao nào, chửi đây không thêm chấp. Tụi nó lại không ngờ rằng là Hoàng và Trí cũng trong chuyện này nữa. Lúc đầu thì còn chút thiện cảm còn bây giờ thì nước cuốn trôi rồi.

- Chào em, lâu rồi chưa gặp. - Trí lên tiếng sau khi đến trước mặt nhỏ. Nó cũng chả ưa gì Trí vì Trí đã phản bội. Nói chung là tụi nó ai cũng không ưa Trí. Nói một cách khách quan hơn là cả hai bên cũng chẳng ưa gì nhau.

- Chào. - Nó chỉ đáp một câu ngắn như thấy thôi. Hai đứa kia cũng chả thèm chào chỉ cho tồn sức. Bên phía tụi hần thì chỉ có Phong là biết Trí vì anh đã gặp cậu ta rồi. Còn Hoàng thì ai cũng biết rồi.

Tụi hần và tụi nó đi qua bốn nhỏ và hai người kia luôn vì chẳng ưa ai cả. Bốn nhỏ thì tiếc hùi hụi. Còn Hoàng và Trí thì lại nhếch mép cười thầm. Dù không nhìn nhưng cả nó và hần đều cảm nhận được bọn họ đang có một âm mưu hay cho kế hoạch mới.

////////////////////////////////////

Cả bốn nhỏ đập phá lung tung trong bar của nó với hân khởi quản lí của bar hải hùng. Nếu như ông chủ mà biết thì xác định cmnr. Nhỏ Như có nghe mấy nhỏ nhân viên ở đây gọi ông chủ là Khải thì cũng bất ngờ nhưng sau đó lại tiếp tục đập phá mặc kệ xung quanh mình. Ba nhỏ kia cũng quậy phá suốt đêm. Hết đập phá lại đánh nhau với nhân viên rồi còn phá rượu mà không đền tiền nữa chứ.

Sau khi bàn xong kế hoạch cả hai lần đùng ra ngủ tới sáng luôn.

Mà ta nói lun chuyện này...ta thật lòng xl~ nha. Ta ko thể viết phần Behind The Scene dc đâu. Vì ko có thời gian vs lại ta ko bit viết lm sao nên đừng chọi gạch ta nha. * Khóc *

Mà hoy...tôi mát vuốt về. Đêm ngủ ngon á nha m người. Ta đi đây...bái bai.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Mà nhắc mới nhớ...hai vợ chồng đó đúng là rắc rối. Nhà mình không ở mà qua nhà người ta ở ké vây trời. Chẳng qua chuyện là My không muốn đi chung xe

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

5. Có bao giờ giận thân mình chưa ?

- Bảo bối hay bán bảo đều dc a~.   Nhi * Lai Mơ Mông *

*** Quay Lại Trường ***

Ánh mắt mà tất cả học sinh trong trường nhìn tụi nó đều là kính trọng thôi. Nó thì đã biết chuyện này do ai làm ra rồi, chỉ là nó không muốn nói ra mà thôi.

Vào tới lớp, nó bước thẳng về chỗ của mình mà không để ý xung quanh mình. My và Nhi cũng chả hứng thú nên cũng về chỗ ngồi chơi.

4 tiết học trôi qua nhẹ nhàng như chưa từng xảy ra. Tụi nó định qua công ty của tụi hấn xem có gì để làm hay không. Nó đang cất đồ, chuẩn bị đi cùng với My và Nhi.

- Bẵng à, em vẫn còn yêu anh mà phải không ? - Lại là anh ta...nó chán ghét nhìn thấy mặt anh ta lắm rồi đó. My và Nhi thấy định đi tới căn ra thì đột nhiên bị đám bạn trong lớp kéo đi mất. Nó không ngờ là bama nó nhờ tới anh ta để đóng phim nữa đó.

- ANH.BỎ.CÁI.TAY.RA.NHANH. - Nó gần giọng xuống, nhìn cậu đang nắm chặt tay nó. Nó rất ghét thân mật cùng người lạ. My và Nhi thấy cũng chả làm được gì vì bản thân đã bị người khác lôi đi mất rồi.

Tụi hấn vừa hoàn thành công việc, định qua trường đón tụi nó về thì anh và Thái thấy nhỏ và Nhi bị kéo đi liền đi theo hai người. Hấn thì thấy cậu ta đang nắm tay nó rồi, thật muốn xông đến đánh chết cậu ta nhưng hấn vẫn có bình tĩnh lại. Nếu như nó thật sự rất yêu hấn thì nó sẽ không làm vậy đâu.

- Bỏ cái tay bẩn thỉu của anh ra liền, ngay. - Quả nhiên, nó thật sự đã yêu hấn mất rồi. Hấn mỉm cười hài lòng khi thấy phản ứng của vợ mình. Nó đương nhiên là không phản bội hấn. Thật sự là nó rất khó chịu khi bị anh ta nắm lấy tay mình.

- Anh không bỏ. Em vẫn còn yêu anh, chắc chắn là như vậy. - Anh ta vẫn cho là nó còn yêu mình. Chính anh biết rõ nó không còn yêu anh nhưng vẫn cố gắng.

- Tôi nói lần cuối..... - Nó đang nói thì bị cắt ngang...mà người đó là...

- Bỏ tay cô ấy ra..... - Một giọng nói trầm ấm vang lên khiến nó sững sờ. Nó đang bất ngờ. Chẳng phải anh đang ở trong công ti sao...sao anh lại đang ở đây. Nó lắc đầu rồi lại nhìn anh...thấy anh thực sự ở đó nó mới cười thật tươi. Định chạy lại chỗ anh thì bị...

- Em không được đi đâu. Em không hề yêu anh ta phải không ? Em yêu anh, nhất định phải yêu anh. - Anh ta nhất quyết giữ tay nó làm nó không thể nào chạy được. Nó cố vùng ra khỏi tay anh ta thì anh ta càng cố giữ lại.

- Bỏ tôi ra. - Nó giật tay mình ra khỏi tay anh ta nhưng anh ta mạnh hơn nó nên nó không thể thoát ra được.

- Tôi nói lần cuối cùng, BỎ TAY RA NHANH LÊN. - Hấn thật sự tức giận rồi. Nó cũng run sợ trước hấn. Hấn hiện tại là đang điên lên...hấn sắp bùng nổ rồi đó.

- Cậu có quyền gì hả ? Cậu là ai mà tự tiện như vậy hả ? - Anh ta cũng hơi sợ nhưng vẫn vênh mặt lên...giữ vững phong độ của mình. Hấn chỉ hơi nhếch mép lên Hoàng...không nói gì.

- Cô ấy là gì của cậu ? - Anh ta thấy hấn im lặng liền làm tới. Nó thấy lo lắng cho anh ta rồi đó. Hấn dùng một tay...lập tức nó quay về bên hấn. Nó thấy mình đang đứng bên anh ta thì đột nhiên có gì đó thật mạnh khiến nó suýt ngã. Nó ngược lên nhìn mới thấy mình đứng bên hấn từ bao giờ.

- Cô ấy là vợ tôi.....cầm anh chạm vào. - Hấn thân nhiên thả ra từng chữ một. Nó thì vẫn đang ngờ ngợ vì bị đưa từ bắt ngờ này sang bắt ngờ khác. Hấn thấy mặt nó ngờ ngợ thì nhin không được liền lấy tay véo má nó một cái. Nó đang đờ thì bị một lực véo không hề nhẹ làm cho rơi xuống.

- A...đau. Anh làm gì vậy. Biết đau không hả ? - Nó nhăn mặt nhìn hấn. Không phải có anh ta ở đây thì nó đã đánh chết hấn lâu rồi. [Ta: Saoconác vậy. Phảibìnhtĩnhnghechưa ?]

- Anh nghe cho rõ nè...cô ấy là vợ tôi. Tôi là chồng cô ấy. - Hấn bỗng nói thật nhẹ nhàng, thả từng chữ một vào tai của anh ta. Hoàng nghe thấy thì sững sờ rồi đến ngạc nhiên.

Tức giận đến đỏ mặt tía tai, anh ta một đi không trở lại rồi. [Ta: Đùngócógiờn...đangtậptrup nè. Tiếp tục.]

- Anh nghe rồi phải không ? Đừng để tôi phải nói lần nữa nhé, anh bạn. - Hấn vui vẻ cất giọng, tay vẫn nắm chặt nó.

CÀMGIÁCĐƯỢC NẮM TAYNGƯỜIMÌNHYÊUCHOCẢTHẾGIỜIBIỆTMÌNHYÊU NHAOTHẬT LÀTUYỆTBIỆTBÁO.

Chap này vậy là dài rồi đó nha...lâu lâu ms đăq dcchap ms nênphảitránhthúcơ. Nhóchotavàicái cmt nghechưa. Vớilạitabậnnênthờigiancòhạn...cómkháichap 22 nàythou màtamtắgần 1 thángđó...tộita. Nên.....chotavàicái cmt nha...tạđojá.

Tanghĩlàhếtýtườngrồi...khinàocóytườngtasẽviếthậtdàibùchomáynàng nhea...xl~ máynàng. Dựlàchapsaubánh bèo xuất chiếuvàcónhânvậtmớinừanè. Hóngchưa...rángđojinghe.

Câuhòilànnày:

_ Chap 1 đượcdăngvàongàythángnăm nào.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 30: Đại Ca....Chị Đã Trở Về !!!

- Bà này đi đâu mà lâu vậy trời ? - My đang than vãn vì đứng đợi. Cả bọn đứng đợi gần 10 phút rồi đó trời. Nó thì đang gọi điện. Nhi thì đang tình như cái

bình bên Thái đó. [Ta: Ấygu...tamàkocho4đưanàyxuấthiệnnđây thikobítcóconainhókontừ.]

Tại nó vừa định đi về thì bà chị thân yêu mới bước ra sân sân bay. Thiết là muốn bay lại đâm vài cái cho bỏ tức mà không được...haizz. Tại sao không được ? Vì đây là trùm xã hội đen ở nước ngoài đấy. Sao mà đụng vô được.

- Trần Bảo Vy...sao giờ này bà mới ra. A...đau. - Nó vừa nói hết câu thì bị giáng một cú trên đầu của mình. Nó gương mặt cún nhìn...mong cho bà chị động lòng nhưng không...bà không thèm nhìn nó một cái. Chị em mà vậy đó. Biết vậy không thèm đi rước bà chị ệt.

~~ Nhân Vật Mới Mấy Đứa

~~_ Trần Bảo Vy (Bà, Chị)

_ 20t thanh xuân

_ Hoa đã có chủ...ai muốn lấy đập chậu cướp hoa nha.

_ Là chị đại cũ của bang nó (Black Eyes á)

_ Biệt danh: Vyvy (lấy từ tên bà đó)

_ Chậu của bà này là.....chap sau sẽ biết...

~~ Hết Rồi Mấy Đứa Thân Yêu Của Ta

~~ - Mày vừa nói cái gì ? Nói lại tao nghe coi. - Bà nhủu mày nhìn nó đang lằm bằm gì đó sau lưng mình. Nghe vậy, nó ngược mặt lên nhìn bà chị HQ của mình.

- Đầu có gì đâu nà. - Nó tui cười nhìn bà. Sau đó kêu hấn chờ mình về bằng cửa sau. Thấy nó kêu mình...hấn cũng đi lại chỗ nó.

- Anh chờ em về trước đi. Em không muốn ở lại đây đâu. - Nó vừa nói vừa nhìn xung quanh. Hấn nghe vậy cũng lấy xe mình chờ nó về. [Ta: tới hai đứabâytrìnhnưcáibìnhhà?]

- Ủ...được rồi. Về nhà anh bôi thuốc cho ha. - Hấn thấy trán nó đỏ mà lo lắng. Nó cũng muốn nói là không sao nhưng trong người khó chịu nên nó đành gặt đầu cho qua thôi.

Cả nó và hấn đều không biết...đoạn đối thoại vài giây đó đã bị bà chị nghe thấy hết tất cả. Thật ra...bà đã gắn thiết bị nghe lén trên người nó rồi nên nghe. Và...chính bà đã làm nó trở nên khó chịu. Muốn biết bà làm gì thì.....

ĐỢI CHAPS AU ĐIII

~Tanóithật...chapnàyta viết troq 1 tiếngđồngghêđó. Tamuónrasómchomấyđứadởhóngnà. Vóilàitathấyđoạnmànobítátnhànmhamsao. Cáidóđầugọilàxuấthiệuc. Nóichuqlàchapnàyhoikikisaoấy. Màchapnàycó 1 cảnh ngoàймuóncủaata, hihi.

Cảnhhônecủanóvàhánhậtrakonằm troq dựđịnhcủata...mà đợtnhiênghĩracái viết vàoluônà. * Muốn Khóc *

Mà thoy kẻ...dùsaothìcảnhđó cx đáng giá. Lâulầuhòngrphánxiúchotui.

Nếunhưcólỗichínhntàndóđóthìnóichotabiếtđếtasưanha...mắccôngđộcocđc. Cóvènhưcâuhoilần trc khóquáđúng hongg. Lầnnàycâuhoiđếthounha.

_ Nụhôngđầutiêncủacặp My-Phong làođâu nè ?

Câunàyhoikhóvớimáynàngmới...còn ak màtheodõilầuròithìnhanhlắm. Vậyha....yêumấyđứa.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Chiến Dịch PR

Tađịnh edit lại 1 bộtruyệnchomáynàng troq khichòtarachapmớicủa TTLLGHTGB*.

Nếumáynàngphánánhữrdộiquáthìthou...còndượcthitasẽviếtvàđăngthườngxuyềnnha. Takhôngđi của aicả...tacómua 1 cuốn. Cáihìnhđó. Tasẽviếtlạiy chano troq đó, khôngsıra 1 từnàocàvìtruyệnmàyvớndĩkhôngphảicủata. BộtruyệnênOanGiãTươngPhùngcủatácgiãTiểuĐaoHồngTrần.

Cáinàyyêucầumáynàngđãđượcthìlãmonđểlại comment chotabiếtnha. Vithòigianrachapmớicủa taquálàunênlắmàychomáynàngđổmộtmỗimởchờ. Đượchongg ??

ĐIQUAĐỂLẠI MENT CHOÝKIẾN. YÊUNHIỀU.

Đã đóng dấu

Tuki

= ̄ ω ̄ =

TTLGHGTGB* : Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Giả Bảnh

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Bảnh Giả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tiểu Tam a~...Cô Bị Ruồng Bỏ Rồi

Sau bao nhiêu ngày nghỉ học thì tụi nó và tụi hấn đã chịu lết xác tới trường.

Còn tụi nhỏ thì sau khi biết chuyện tụi nó cùng tụi hấn đi chơi thì tức. Cho người theo dõi mà chẳng nhận được gì. Tụi hấn biến mất liền 1 tuần khiến tụi nhỏ tức. Càng tức thêm nữa là ở cùng tụi nó đấy.

6:30 AM tại trường

- Tao chán quá mày ơi...kiếm gì ăn coi mày. - Đấy...thấy ai như nó không. Nói chán mà bảo ăn. Không hiểu nổi luôn. Hấn thì đi sau nó, im lặng, không nói gì. Người mà nó đang than ngắn thở dài là Nhi - người hứng chịu cơn lèm bèm của nó. May mà Thái kéo ra kịp...không thì không biết nhỏ bị hành tới nỗi nào nữa.

- A...anh...người ta nhớ anh gần chết ~ sao đi mà hông nói em một tiếng nào vậy...làm người ta buồn sắp chết rồi

. - Ừa...nghe thấy mà gớm. Tụi nó đưa ánh mắt khinh bỉ nhìn nhỏ Như - bạch tuột đang dính vào người hấn và 2 con bạch tuột khác nữa cơ.

- Ừ chịu đầu...đi mà hông nói gì hết à ~ bắt đền mấy anh đó nha. - Trần và Anh cũng không kém. Thấy tụi nó im lặng liền làm tới. Với cả cái giọng điệu chảy ra nước ấy thì chẳng ai muốn nói nữa. Nghe cái giọng mà muốn ủa ủa...đấy mới nói.

- Hứ...mấy cô nhìn gì? Thấy ghen à...cho chưa.. - nhỏ Như hất cả mặt lên trời nhìn tụi nó. Nó im lặng không nói, My cũng im lặng, Nhi im lặng theo hai đứa.

Tụi nó không ai bảo ai quay qua nhìn nhau rồi đi ra góc cây nôn như mưa.

- Không phải là chúng tôi ghen...chỉ là không biết nói gì! - Nó nhẹ nhàng đáp lại Như. Hai đứa đứng sau cũng tự giác gạt đầu. Tụi hấn biểu cảm đáng yêu của vợ mình thì cười tươi như hường dương.

"Không phải là không biết nói gì mà là khinh bỉ!" Tất nhiên là câu đó đều nói trong lòng. Nhưng trùng hợp là câu này cả tụi nó và tụi hấn đều nghĩ trong lòng. Nói đúng hơn nữa là "Đỉnh cao của sự im lặng là khinh bỉ!"

- Vợ à... - Tụi hấn cố tình nói cho tụi nhỏ. Tụi nó vẫn không có biểu cảm gì hết, im lặng là vàng. Tụi nhỏ tưởng tụi hấn gọi mình thì quay qua ôm lấy.

Trên mặt tụi hấn nổi đầy hắc tuyến. Tụi nó thì cười thầm trong lòng.

- Yêu cầu mấy bạn bỏ tay mình ra. Vợ mình còn đứng bên kia kia. - Tụi hấn vừa nói vừa ngây thơ chớp chớp mắt. Tay chỉ về phía tụi nó. [Ta: trình độ già võ của con tagiòi. Các con giòi lắm nha~]

Tụi nhỏ nghe hấn nói mà giận đỏ cả mặt. Còn tụi nó thì cười ha hả như vừa xem hài xong ấy. [Ta: thì đúng là như vậy mà =="]

Tụi hấn được tụi nhỏ bỏ tay mừng như được sống lại lần nữa vậy. Lập tức bay qua chỗ tụi nó mà dụi dụi. Nhìn như mèo con đang làm nũng với chủ vậy. Tụi nó cũng chẳng phản đối, mặc kệ tụi hấn dụi dụi trong lòng mình. Lấy tay nâng mặt tụi hấn lên, khẽ hôn lên bờ môi đó khiến tụi hấn sững sờ. Mặc kệ tụi hấn còn đơ hay không, tụi nó nắm tay tụi hấn kéo đi khỏi.

Về phần tụi hấn, tụi hấn mừng như điên khi tụi nó để yên im dụi dụi vào lòng. Lại càng lên mây khi chủ động hôn tụi hấn. [Ta: ngoan phải đi trường...đấy chính là phần thưởng tụi nó tặng tụi con nha. Còn má làm ách chưa tặng đâu.]

Tụi nó kéo tụi hấn đi ăn rồi vào trường dù muộn 1 tiết. Miễn là đừng cúp thì muộn mấy tiết cũng được. Tụi hấn thì suốt ngày bám lấy tụi nó mà dụi a dụi, tụi nó cũng không phản đối. Nằm trên đùi tụi nó mà tụi hấn cứ chọt chọt vào đùi và bụng làm tụi nó cười mãi.

Tụi nhỏ ngồi phía sau nhìn thấy cảnh đó thì tức sôi máu lên. Nhất là nhỏ Di và Như...hai người như muốn phanh thấy nó ra vậy. Nhưng mà chỉ cần có hấn bên cạnh...chuyện gì nó cũng không sợ nữa.

Nó chỉ cần hấn. Suốt đời cũng chỉ cần hấn thôi...và hàng nghìn kiếp sau nó...mãi mãi chỉ cần duy nhất mỗi hấn mà thôi. Người mà nó yêu là hấn - Hoàng Tuấn

Màgiotacũngchấđoì cmt nữa đầunên máynàng ăn mừng là vừaròì. Tacũngkhôngnổđề máynàng khôngchapnê nup xoq cái nàyròìtaviếtlichupchap. Ta nói trc chođồbìnhgghachthoumò.

Đã in dấu

$$= \overline{\omega} =$$

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Lâu làudan hchút thời gian ngoi lén vét chon mảy đũa. Dạo này taitng rọc quá phải không. Không phải là takhôngng rọc đâu... mà là lĩ tríc uata không chophéptang rọc tujnó. Hãy dặtaphải làm sao đây trời. Có nênng rọc tujnó không mảy đũa. Takhông bắt cmt nữa mà là cmt chota ytrùng đicòn không thì inb cũng dc. Tabí ytrùng rồi.

Từ bay tasērachapchām mādāi dāixiū...xiūthouchúhôngdàilēthēlētthētdcđâu, hōngnōià.

[illegible]

Hôm nay, nó và chị thân yêu cùng với bồ mình sẽ đi học nha. Không hiểu nổi 2 người đó già đâu còn đi học với tui nó nữa. Chắc là vào giám sát để bảo vệ lại với bama nó chứ gì. Gì chứ bà là nó hiểu. Bà chỉ có ăn, ngủ, yêu và tiền mà thôi. [Ta: người ở lòng nào nói chị mình như vậy. Dù là sự thật là vậy nhưng người ở lòng cũng đối lòng xiêu hong dè cả.]

Vừa vào lớp là nó thấy nản rồi. Lớp như cái chợ Bà Chiểu vậy. Người thì ngồi lên bàn tám, người thì lo chép bài đũa khác lia lịa, người thì đứng cãi lộn. Con gái thì vừa tám vừa giũa móng tay, con trai thì nói về mấy vụ đá bóng Fifa hay LMHT gì đó. Đủ các thứ chuyện đề mà nói.

Tại nó và tội hấn cổ lăm mới thoát được mấy thím dưới sân trường.. vậy mà... lên đây còn thấy cảnh tượng này nữa. Thiệt tình. Con gái thì dethwng lăm. Xắn tay áo lên vai, vấy thì kéo lên. Trúơng ngồi như mấy bà ngoài chợ. Con trai cũng vậy. Tay áo cũng kéo lên nhìn như giang hồ. Quần thì xắn lên cả thước. [Ta: chémhoiquánh? Thôngcảmnhà.] Nhìn như nhà bị ngập nước, xắn quần lên cho không bị ướt.

May mà lớp tụi nó là lớp trên lầu 3, nằm một mình một lầu. Biết tại sao không. Tại vì đây là lớp mà nó yêu cầu nên không lớp nào nằm chung lầu hết á. Dân 11A10 cũng là dân giỏi dân ngoan (trong mắt thầy cô) lắm đó nha. Bởi vậy nên thầy nào cũng quý mến cả lớp.

Nó vừa vào lớp là bay vào chỗ ngồi ngủ. Đợi cả lớp im lặng biết chừng nào mới xong. Tốt nhất là bù giấc ngủ ngàn vàng của nó. Cả lớp thấy vậy cũng biết điều mà im lặng. Ai chứ đừng vào nó là chết trong tích tắc. Hắn theo sau nó cũng vào chỗ ngồi mà ngủ.

Bốn con người kia cũng lập tức về chỗ ngồi. My và Phong thì cảm tai nghe ngồi nghe nhạc. Nhi với Thái thì ngồi luyện cấp. Hai anh chị này ghiền game LMHT đó. Đêm nào cũng nằm cày với nhau hết. Hơn thế nữa, hai người còn kết hôn ảo với nhau nữa.

Tạm thời bỏ qua vấn đề này đi...cô vào lớp rồi kia. Vâng, bà cô vào lớp nhưng cả lớp chỉ quay qua nhìn một cái rồi tiếp tục công việc của chính mình. Nhìn bà cô bị ăn bơ một cách không thương tiếc mà nó buồn cười. [Ta: giữnhintronconiu.]

- Im lặng!! - Nó lên tiếng để lấy lại danh dự của cô mình. Cả lớp cảm nhận được hàn khí từ nó lập tức im. Bà cô cũng vót vát được chút mặt mũi. Lập tức mỉm cười nhìn nó. Nó chỉ cười qua cho có lệ mà thôi.

- E hèm...các em...chúng ta có học sinh mới. - Giọng bà cô phát ra đều đều. Tụi nó và tụi hần đã biết trước nên chẳng thèm quan tâm. Nhưng cả lớp thì bùng nổ trận chiến tranh giành. Bên con gái ai cũng bảo là hot boy mới. Nhưng con trai lại cho rằng là hot girl mới. Thế là cả lớp như thế này:

- Chắc chắn là con gái. Mà nghĩ xem, lớp chúng mình từ đầu giờ là hot girl không. - Nam sinh 1

- Không không. Phải là con trai cơ. - Nữ sinh 2

- Là con gái đấy. Trục giác của con trai không sai đâu. - Nam sinh 3

- Không!!! Là con trai. - Nữ sinh 4

Thế là cả lớp lại một lần nữa hỗn loạn. Nó nhìn cái lớp mà thấy tội cho bà cô. Lần này nó bỏ cuộc. Lắc đầu ngao ngán trước cái lớp này.

- Im lặng!!! - Oh...nô nô nô nô. Ế, đừng nhìn nó nha. Không phải nó đâu. Là hấn. Là hấn đó nha. Tất nhiên, giọng hấn to hơn nó rất nhiều nha. Vì thế chỉ cần hấn nói im là cả lớp đã im re rồi chứ đừng nói tới chữ lặng. [Ta: ngầuchura. Quángầu. Tamàrataylàácquýcũngthành thần.]

- Được rồi. Hai em vào lớp đi. Cả lớp giữ trật tự. - Bà cô bị cả lớp cho ăn bơ hai lần đột nhiên lên tiếng. Cả lớp nhìn theo hướng mắt của bà cô thì thấy...oa...chối quá.

- Chào các bạn, mình là Trần Bảo Vy. Gọi Vy là được. Mong mọi người giúp đỡ. - Đấy, bà chị thân thương. "Đẹp bỏ cái gương mặt giả tạo đó đi bà." Nó đang nghĩ trong lòng đấy chứ sao dám nói. Nói thật là chính bà cũng đang tự sợ bản thân mình đấy. Lần đầu tiên bà cười như vậy.

- Trương Thiên Vũ. Nhờ giúp đỡ. - Anh nói như hồi nó mới vào lớp ấy. Giọng lạnh xuống âm độ. Chính nó và hấn còn không ngờ rằng giọng của mình thua anh. Lúc đầu, nó cho rằng không ai lạnh hơn mình. Nhưng từ khi gặp hấn, nó mới phát hiện, nó còn thua xa hấn. Hấn rất tự tin với giọng lạnh của mình nhưng tới ngày hôm nay thì hấn đã hiểu. Hấn chỉ là một con kiến nhỏ nhoi mà thôi. [Ta: vậylàhơnnhiều người rồicontraị.]

Nhưng nó và hấn đâu biết trong lòng anh đâu. Thật ra, từ khi đứng ở ngoài, anh bị giọng lạnh của nó và hấn làm cho ngạc nhiên đấy. Thật không ngờ nó lại có giọng lạnh tới vậy. Hấn thì anh còn bình thường bởi vì là nam nên hầu như ai cũng có. Chỉ là ít hay nhiều thôi.

Tụi nhỏ thì bất ngờ khi nghe tên anh. Nhất là nhỏ Di. Biết vì sao không nè. Để ta kể cho nghe.

~~ Flash Back

~~ Khi xưa, người mà nhỏ Di đi ra nước ngoài cùng là anh. Khi đó, tập đoàn của anh là lớn mạnh nhất. Vì thế, nhỏ mới bỏ hấn để ra nước ngoài cùng anh. Anh lúc đó thấy nhỏ cũng xinh đẹp mà sinh ra tình cảm với nhỏ. Nhưng sau 2 năm, đột nhiên bama anh bắt anh kết hôn với Vy đó. Lúc đầu, anh phản đối rất kịch liệt đấy chứ.

Ngày nào về cũng trút giận lên cô. Nhưng cô cũng âm thầm chấp nhận. Vì cô hiểu là mình sai. Vì cô chen vào tình yêu của người khác. Nếu như có người chen vào tình yêu của cô thì cô cũng như vậy. [Ta: oa...tội nghiệp quá. Không sao...tasẽlấy lại tất cả cho con.]

Cho tới ngày cô không chịu nổi nữa. Hằng đêm, anh cứ đem cô ấy về để chăm sóc cho nhau. Không quan tâm cô như thế nào. Mỗi ngày cô phải chịu hàng ngàn lời nói khó chịu từ anh. Đến khi tới về, cô bị hai người bọn họ sai khiến đủ điều. Lúc đó cô bỏ đi. Không ngoái đầu lại nhìn căn nhà đó lần nữa.

Lúc cô đi, tìm anh quên mất. Anh biết là anh yêu cô, nhưng lại không đủ dũng cảm để nói điều đó. Anh cố trốn tránh tình cảm đó bằng cách hành hạ cô. Đến khi, anh phát hiện, toàn bộ số tiền trong két sắt của mình không cánh mà bay kèm với bức thư của Di. Anh mới hối hận. Hận cô gái khiến anh yêu điên đảo và hận chính bản thân mình. Hối hận muộn màng, cô đã có bạn trai khác. Không giàu như anh, không đẹp như anh. Nhưng lại yêu cô hơn anh. [Ta: chongười chừa.]

Anh van xin cô, mong cô tha thứ ừ. Nhưng cô không thèm nhìn anh đến một lần nào. Anh suốt ngày uống rượu trong quán bar, suốt ngày kiếm những cô gái xinh đẹp để xóa hình bóng cô.

Lần đó, cô bị bạn trai mình phản bội với lý do là cha mẹ không cho phép nữa. Anh biết, anh biết hết. Anh biết lý do đó chỉ là bịa đặt, anh biết cha mẹ chàng trai đó rất quý cô. Lý do chia tay của anh chàng đó là vì mình bị bệnh tim. Vì không muốn cô đau khổ nên anh giấu cô. Chàng trai đó bảo với anh là mình không có cơ hội. Nhờ anh chăm sóc cô.

Từ lần đó, cô cũng thân thiết lại với anh. Tình cảm lớn dần khiến anh phải thổ lộ nó. Cô bất ngờ nhưng vẫn đồng ý, vì cô cần một chỗ dựa ừ. Hai người yêu nhau từ đó đến tận bây giờ.

~~ End Flash Back

~~ Lần này gặp lại nhỏ trong lớp khiến cả anh lẫn cô đều bất ngờ. Nhỏ không ngờ có ngày gặp lại anh ở đây. Nhỏ bối rối sợ hãi. Anh hưng phấn chờ đợi.

- Hai em ngồi bàn cuối, sau Băng và Khải nhé. - Lúc này giọng bà cô kéo tất cả độc giả quay lại với truyện nè. Cả lớp đang đứng hình trước vẻ đẹp của cả hai. Anh mang một vẻ đẹp lãng tử và lạnh lùng...nam nữ đều ngã. Chị nó mang một vẻ đẹp ngây thơ hiền lành. [Ta: ọe...thấygớm quá. Hai người mà được vậy.]

- Chào em, cô bé, chúng ta lại gặp nhau rồi. Cùng ôn lại kỉ niệm xưa. - Khi đi ngang qua bàn nhỏ, anh nói khẽ vào tai nhỏ. Toàn thân nhỏ cứng đờ, không dám động. Chị nó đi sau lập tức đẩy anh khiến anh suýt ngã nhưng vẫn tươi.

Tua qua

Tiết học trôi qua nhàm chán, nhờ nó mà cả lớp được giải thoát khỏi bầu không khí ngột ngạt trong lớp mình. Ai nấy lập tức cất đồ ra về. Tụi nó và tụi hấn cũng không ngoại lệ. Vừa reng chuông là lập tức soạn đồ đi về. Anh và chị nó thì ở lại nói chuyện gì đó với cô.

- Hờ? À...tao với nó định đi tắm mà sợ đau. _ Nhi vẫn ngây ngô nói hết mọi việc ra. Nó nghe thấy thì buồn cười nhưng hình tượng vẫn quan trọng nhất với nó. Cố nhìn cười, nó quay sang nhìn mặt tui hân.

Về phần tui hấn, nghe xong, hấn là người đầu tiên có phản ứng lại. Hấn muốn cười như điên nhưng mà không dám cười. Bởi vì sao? Vì vợ hấn đang quan sát hấn. Không được làm mất hình ảnh trước mặt vợ mình. [Ta: con không làm tác cũng làm. Liệu hòn đó. Tasẽ cho con thể thâm đến mức không ai biết.]

Phong và Thái thì bắt ngờ trước câu nói của Nhi. Xăm? Ai nói cho các em ấy vậy?

- Ai bảo các em vậy? _ Phong háng giọng, nghiêm mặt nhìn hai bây bề trước mặt mình. Nó và hấn vẫn im lặng quan sát sự việc đang xảy ra. Vì nó và hấn biết, nếu chen vào chết sẽ không được toàn diện đâu.
- Không ai cả. Tại tớ thấy có vài kiểu xăm khá đẹp nên định rủ cậu ấy đi cùng thôi. _ Nhi lên tiếng giải nguy cho My. Nhi biết nếu mà My nói ra thế nào cũng bị anh tra hỏi cho tới khi chịu khai ra mới ngưng thôi. Mà quả thật có vài kiểu xăm rất đẹp nên nhò và My định đi xăm thử xem thế nào. [Ta: anduê...mấy chathoxămsò mó kính.]

Anh nghe Nhi nói cũng thấy an tâm hơn trước. Chỉ sợ tui nó làm chuyện đại dột mà thôi. Thái cũng thờ phào nhẹ nhõm. Nó và hấn bị coi như người ngoài cuộc. Mấy lần muốn chen vào để nói mà không ai nghe cả nên nó và hấn bỏ cuộc.

Nó quyết định ra ngoài cho đỡ ồn ào. Hấn thấy nó đi ra cũng đi ra theo. Sợ nó có chuyện gì nên hấn đi theo nó mọi nơi. Nó cũng nhận ra hấn đang đi theo mình nhưng không nói gì cả, cứ im lặng mà đi.

Hấn biết với cái lỗ tai như nó thì rất dễ dàng để nhận ra hấn mà thôi. Hấn đi theo nó cho đến khi nó bước vào một quán ăn Hàn Quốc. Hấn biết nó rất thích đồ Hàn vì nó rất thích ăn cay.

Bước vào, hấn lập tức bước đến bàn nó mà ngồi xuống. Nó chỉ ngược mặt lên nhìn rồi lại hướng tầm nhìn ra bên ngoài đường.

- Em ăn gì để anh gọi? _ Hấn nhẹ nhàng lên tiếng hỏi nó. Hấn biết nó đói vì đêm qua nó bận làm công việc trong công ti nên đêm qua chưa ăn gì cả.
- Cho em một phần bánh gạo cay và com trộn. _ Nó khá ngạc nhiên khi hấn mở lời trước nó. Nhưng rồi cũng đáp lại nhẹ nhàng như hấn vậy. [Ta: cứ hèn hàng đĩ rồi là này sẽ không thể nào nhẹ được nữa.]

Hấn gọi nhân viên đến và gọi món ăn cho cả hai. Trong lúc đợi thức ăn, bầu không khí giữa hai người rất u ám. Thức ăn mà hấn gọi là: 1 phần bánh gạo cay, 2 phần com trộn, 1 phần kimbap lớn, 2 phần sashimi*, 1 phần mì cay trộn cỡ lớn.

Hấn biết nó không ăn ít như vậy đâu nên gọi rất nhiều món ngon. Đầu là những món mà nó thích thôi. Hấn rất ít khi ăn đồ Hàn. Nhưng đừng nghĩ vì vậy mà hấn không thích ăn. Sai lầm lớn đó nha. Từ khi yêu nhau đến giờ, số lần nó dẫn hấn đi ăn đồ Hàn như số ngày đi học. Hấn ăn chung với nó miệt mài. Sau 3-4 lần ăn thì hấn cũng bắt đầu thích đồ Hàn.

Hấn đi tìm những đầu bếp nổi tiếng để học làm đồ Hàn cho nó. Nó không hề hay biết chuyện này vì hấn giấu.

- Sao anh gọi nhiều vậy? _ Nó mở lời trước để tránh cả hai ngượng ngùng. [Ta: hai đứabây mà ngượng ngở? Đùavóitaà.]
- Anh biết em hôm qua không hề ăn gì cả nên gọi nhiều chút. _ Hấn nhẹ nhàng trả lời. Tay liên tục gấp đồ ăn bỏ vào chén nó. Nó cũng chẳng phản đối. Hấn nói đúng, đêm qua tới giờ nó chưa ăn gì cả, nên ăn nhiều.
- Ăn hết sao? _ Nó vẫn hỏi trong khi mắt dán vào đồng hồ ăn kia. Hấn thấy nó không hề quan tâm đến mình thì bật cười lên. Nó vẫn ngây ngô không hiểu gì. Ngược đời mắt khó hiểu của mình lên nhìn hấn. Hấn không nói gì, chỉ im lặng gấp đồ ăn.

Nó và hấn kết thúc bữa ăn tối yên ương. Nắm tay nhau vui vẻ đi về. Dù không ai nói gì nhưng trong cả hai đều biết tất cả. Họ thể hiện tình cảm qua hành động, cử chỉ. Bởi vì họ là người khép kín và quá lặng lẽ.

Dù vậy, nhìn qua ánh mắt của nhau, họ hiểu được điều đối phương muốn. Và qua những hành động, họ biết được đối phương yêu họ bao nhiêu. Nó và hấn cũng vậy. Họ hiểu được đối phương dù không hề nói với nhau hay chia sẻ cả.

Nó và hấn không biết, ở nhà, đám bạn của mình và bama của mình đang quan sát cả hai. Ra là đám bạn của nó và hấn cho người đi theo và quay phim lại ọi người coi.

.....

Tadãcókéonó dàiraròidónha. Nhungmàchapnàyngánhontuởngtrởngcủata. Đànglênóphảitới 2 ngànnămýtừnhungmàtkéokhôngnổi. Nênychonótạnnunggồđầu thoinmấyđừa. Comàtatháynócũngkhá dàidóchứ. Chỉ làkhôngbằngchap trc thou. Yêntâm, từ bayh trasẽcóchomổichapdàngangnhau.

Tadànglâmcúđây. Tavừaup xoq chuong 3 bênkiathibayquadayupchap 27 chomấyđứadónha. Thungtaxiủđina. Tathunglạichohen. Màngìonàyconàithứckhôngvậymấyđừa. Aithức inb ta đii. Ta đạq chánquátrời.

Màthou, khuya rồi nha, mấyđứangủgonnè. Mênkinhamấynàng.

Đãindầu

__Tuki__

=__ω__=

$$= \frac{\quad}{(1)} =$$

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Ta đã bảo là đừng đọc rồi mà...thiệt tình mấy đứa.

-
-
-
-
-
-
-
-
-

Tuki

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

- Hàn Bắng Bắng [Nó]
- 17t
- Đã có người hốt về nhà ~~~
- Xinh đẹp, giàu có, tài năng, lạnh lùng.
- IQ : hình như 199/200 phải không nhờ
- Trịnh Diễm My [?] (Ta không nhớ họ của bé này)

- 17t
- Đã có cháu >
- Hoa hậu thân thiện, bà chằn, dethwng, giàu có.
- IQ : 189/200
- Nguyễn Hoàng Ân Nhi [Nhỏ]
- 17t
- Cũng có cháu rồi
- Lạnh lùng, xinh đẹp, tài năng, thông minh, khó gần.
- IQ : 197/200 [?]
- Hoàng Tuấn Khải [Hấn]
- 17t
- Cháu bà nữ chính
- Lạnh lùng, bánh bèo [?], giàu có, thông minh, đẹp trai.
- IQ : 200/200 hình như là vậy
- Trịnh Từ Phong [Anh]
- 17t
- Cháu bà nữ phụ thứ I
- Khó gần, yêu vợ, thông minh, tài giỏi, giàu có, đẹp trai
- IQ : 199/200 [?]
- Lê Hoàng Thái [Anh]
- 17t
- Cháu bà nữ phụ thứ II
- Dễ gần, dethwng, nói nhiều deso, đẹp trai lại lẳng lơ.
- IQ : 198/200
- Trần Ánh Như [Phản diện I]
- 17t
- 17 chap nữa có cháu
- Kiêu kì, đông đánh, nhưng mà bị ép buộc, yêu Khải thật lòng.
- IQ : 170/200
- Kim Bảo Trân [Phản diện II]
- 17t
- 10 chap nữa sẽ có người hót
- Xinh đẹp, tài giỏi, giàu có, nhưng bị bame ép buộc lấy Phong.
- IQ : 180/200
- Kim Bảo Anh [Phản diện III]

Tachinhó có nhiều đây thòu. Còn thiếu ai mấy đứ a nói biết tiề đê sửa. Nhiều nhân vật quá phải không? Saurà y còn nhiều hơn nữa đó. Cố gắng nhớ hết đi mấy đứ a.

Theo dự kiến là còn 5 nhân vật nữa. Nhiều deso luôn mấy đứ a. Mấy đứ a có nhớ hết không? Nhớ không thì nói b thì hứ a...taxoá bót vài đứ a chodể nhớ.

Hiện tại là 15 nhân vật rồi đó nha. Ta còn chưa ghi biệt danh của chúng nó nữa. Ta sợ ghi thì không nhớ nổi. Tacứn hàng giữa Minh Hoàng và Thiên Hoàng. Còn chế Trilà không thể nhớ được. Phải mở mấy chap trước ra để mà coi đó.

Vậy thòin ha, khuyaròidó, ngừ đi mấy đứ a...

#Mayduangungon

Đã in dấu

__Tuki__

=__ω__=

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Hồi Tí Nha

Ở đây giờ đừng tui.

Hồi tí là truyện tui có gì hay không hả ? Tui thấy nó xàm deso. Vậy mà cũng ráng bùng nguyên bộ truyện tui đi. Tui đã bảo trước là bùng đi thì cũng hủ tui một tiếng chứ trời. Tui rất dễ tính mà. Hủ cái là được rồi. Để rồi tui ngồi sọt Google ra 2-3 web lấy truyện tui là sao ?

Tui thấy truyện tui ngắn, nhảm, xàm và tào lao. Thiệt chứ bộ. Hong tin ngồi seach Google tên truyện tui coi ra không ? Nếu tui nhớ không nhầm là 2 trang web. Còn vài trang thì bị trùng tên. Có nên đổi tên truyện không mấy đứ a ? Tui là tui thấy hơi bị xúc phạm.

Dù sao cũng là lần đầu tui viết truyện chứ bộ. Tui coi fic là cục cưng của tui đấy. Ai có ý kiến ? Vào xem các cmt thì thấy có vài cmt như thế này:

- Lâu quá chưa có chap
- Sao chưa ra chap
- Kể quá nhanh, không kể chi tiết, để tình tiết đi qua nhanh quá khiến truyện bị nhảm
- Đọc không hiểu
- Truyện nhảm và tào lao....bla bla

Vâng, chính tui đọc còn không hiểu tui viết về cái gì cơ mà. Nói thật là nhận hết gạch đá luôn nhưng mà đừng có bẻ cục cưng của tui tùy tiện vậy chứ.

Với các author khác chắc chắn sẽ drop fic đến khi bên đó chịu gỡ bỏ truyện xuống. Tui chắc luôn. Nhưng mà tui không có như vậy. Tui là tui hiền. Hiền quá nên bị lấy không thương tiếc luôn. Ai không tin cứ inb tui gửi hình cho.

Còn giờ là tui sửa lại tên truyện và

YÊU CẦU MẤY BẠN LẤY TRUYỆN TỚ INB TÓC ÁI NHA.

Là tui ăn ở hiền hay là mặt mấy bạn quá dày vậy ? Tui dám cá luôn là có rất nhiều fic khác bị lấy đi không thương tiếc. Tui cho link lên Google mà seach nha. Rất nhiều fic nổi tiếng khác bị lấy.

Link web: .com/m/

Lên đó mà tìm mấy đứ a. Vô vùn luôn. Tui có vui thiệt mà cũng đau lòng quá. Sao lại lấy của tui chi ? Truyện tui đâu có hay đâu trời ? Mạn phép cho tui nói nặng tí nha mấy đứ a.

Lòng tự trọng của bạn để đâu mất rồi ? Bị con cho cắn nát hay là bị chuột tha đi mất. Tui rất vui vì truyện tui được chia sẻ rộng rãi. Nhưng mà tui không thích cái cách bạn đi y xì của ngta. Bạn có thể tự viết mà, tui biết lúc đầu thế nào cũng bị ném đá thòu. Yên tâm...cố gắng mà rèn luyện chứ đừng mặt dày đi lấy truyện người ta như thế. Nói vậy là nhẹ nhàng lắm rồi. Đừng để tở phải dùng từ sao nhĩ...à là đừng để tở phải dùng từ không hay.

Tui biết trang web bạn rất nổi tiếng. Nhiều truyện rất hay trong đó đó. Nhưng mà đừng để người ta phải lên tiếng vậy. Cảm phiền bạn làm ơn GỖ truyện của

Mấy bạn chỉ việc mở web mình lên - vào phần viết - sao chép y chang truyện tui. Thế là xong, đầu như ngta ngồi bấm cả buổi trời. Không khổ không sợ à ? Thử đi...đầu ra chuyện ăn không ngồi rồi quá vậy hả ?

THÂN

Tuki

_.(.)_

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Tuidätrolàidày. Hòmquatasótênkhôngviếtđược. Giònàymóiviếtđemàup. Chaptrícónguợcmànguợcnhequá. Tayngheccònnonnênkhôngviếtngợcmuợcđược. Cầnthêmthoigiãndễrènluyện.

À...vôilaitui mon's máy nàng đấtheadôitrưệncuátuitrũdảotúgiờ. Bắtdầuviếttừhèchotóibgio. Tuiđĩnhchohoàntruyệnnhưngmàsợhoànhanhtruyệnnónhảm. Vôilaiconnmớichưaxuấathiếnnữa. Cho end thĩnmớibồđầudầu.

Mấy nòng chiukhó đờilâu nha. Taivituivieết nhanh thì nóngấn lăm, nên viết dài hơn. Mà viết dài hơn thì lâu. Nên chiukhó chò.

Mấy chap nũ a thĩ bạng ai Minh Hoàng sê xuấ thĩ. Tui đĩ nhĩ lầ hơ mấ y chap nũ a mớ i xuấ thĩ. Nhưng mà nóc ừ rế o tui mĩ. Thành rấ t uoi hơ xuấ thĩ trẽ hơ. *Lem ấ t gian a~*

Vóilaituicũngđangcóhúngviếtchapnêncapsêranhanha. Mon's mắynàngđăchiu cmt chotui. *Chutchut*

Còngiòthìvào cháp mắccôngmáycôbaotuidàidòng, khôlắm. Mẫiyêu *Chutchut chut*

X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X

Chỉ còn 6 ngày nữa thôi là nó đã đi Anh rồi. Liệu hấn có giữ nó lại hay không? Hay sẽ mặc nó ra đi? Còn bọn chúng nữa, chúng có níu kéo nó không? Hay là cũng bỏ mặc nó?

Nó đạo này đã đi học thường xuyên hơn. Chủ yếu là muốn ghi nhớ tất cả khoảng khắc vào đầu của mình. Nó không muốn mình ra đi mà không nhớ chút gì về bạn học cả. Dù là bạn họ có chút ghét nó nhưng vẫn nhiệt tình giúp đỡ nó cơ mà.

Còn hẳn thì...haizz...khó thân ghê cơ. Không chịu nghe nó giải thích gì mà cứ cho rằng nó phản bội mình. [Ta: để xem chú có hối hận không? Hừ...hừ] Hẳn suốt ngày vào bar để uống rượu. Lần nào cũng là Phong đưa về.

Lần này khá ngạc nhiên khi cả nó và hắn đều đi học chung nữa. Dù đã thấy 1 lần rồi cơ mà khi thấy hắn thì cả lớp có chút sững sờ. Thường là ngày nào hắn cũng nghỉ vì uống rượu. Ngày nào Phong cũng xin nghỉ cả. Đến nỗi đơn xin nghỉ đã không còn chỗ viết.

Nó thì cũng có ngạc nhiên nhưng sau đó lập tức lại lạnh như thường. Sau cái tát của hắn cho nó, nó không thể nào tha thứ cho hắn. [Ta: chắch...haylà...nócho cool chứđâulàmdược.]

Hôm nay, mọi thứ bà cô giảng nó đều tiếp thu hết vào đầu của mình. Nó muốn lưu trữ lại khoảnh khắc đáng nhớ này. Đã lâu lắm rồi, nó không được nghe tiếng cô giảng bài. Đã lâu lắm rồi chưa nhìn thấy con điểm 10 trong tập mình, đã lâu lắm rồi nó chưa được thấy.....người thầy (cô) của mình. Tự hỏi giờ này thầy (cô) sống ra sao.

Tất cả mọi khoảnh khắc nó đều lưu vào đầu. Nó không muốn bỏ lỡ. Nó muốn ghi nhớ tất cả mọi thứ xung quanh.

Vài bạn học trong lớp đã biết chuyện nó đi Anh nhưng cũng không nói. Vì nó đã bảo không được nói với lại mọi người muốn nhìn thấy cái cảnh hấn cầu xin nó quay lại. Mọi người muốn hấn phải hỏi hấn vì những điều mình đã làm. Đa số những bạn biết là bạn nam.

Nó giờ đây cũng không đi về chung với bọn chúng nữa. Hằng đêm cũng không về biệt thự nữa. Nó đã thuê một nhà trọ nhỏ. Cách rất xa nơi ở của hắn và bọn chúng. Nhờ một bạn nam tốt bụng mà nó mới thuê được nhà trọ.

Chương 40: Kỉ Niệm Khi Xưa

Tuki thật sự xl~ vì để cho mọi người chờ. Giờ là mùa thi nên tất nhiên up được Chương là một điều bất khả thi. Tuki chỉ có thể đánh máy và rep cmt cho mấy nàng vào khuya có thể là 2-3h sáng mà thôi. Nên những ai mà Tuki kh rep cmt thì cho Tuki xl~.

Tuần sau là bắt đầu thi nên sẽ hơi bận. Tuki vẫn rep cmt cho mấy nàng nhưng Chương là phải đợi hơi lâu nha. Đạo này vừa phải viết Chương dài vừa phải up nhanh cho mấy nàng khỏi đợi thật sự rất khó.

Nên...có gì thì cho Tuki xodii trước nheaa, c.on. Lâu lâu thì ta vẫn ngoii lên up mấy cái tào lao cho đỡ chán. Ai rảnh thì inb Tuki đi.

Và giờ sẽ xưng bằng Tuki nhee. Vì có rất nhiều người lớn hơn Tuki nên xưng là ta kh được hay cho lắm. Và giờ thì vô chap.

~~~~~

Dù là được nhiều bạn trong lớp khuyên bảo nhưng hần vẫn mặc kệ nó. Vì vậy mà cho đến giờ hần vẫn chưa biết chuyện nó sắp đi Anh. Nhiều người khuyên mãi mà hần hông nghe cũng đành chịu. Đã như vậy, chúng tôi mặc kệ cậu luôn.

Nó cũng được khuyên là đừng đi Anh, đi rồi thì bọn trong lớp buồn. Lúc nó đi học, ngày nào lớp cũng cười như chợ. Mỗi lần có tiết cô Nhạc là mỗi một trò quậy. Không phải hôm nay thì cũng ngày mai.

Quả thật lớp rất ghét nó nhưng cũng rất yêu thương nó. Ghét nó là vì nó có mọi thứ: giàu có, thông minh và xinh đẹp. Dù vậy, bọn họ cũng rất thương nó. Chúng nó biết một ai đó giàu có vào trường thì đều nhận được sự ghen tị của mọi người.

Chính vì vậy là lớp chúng nó rất đoàn kết. Có lần cả đám bị lớp bên hại mà nó nhận hết nên không ai bị la mắng. Mỗi lần lớp có chuyện nó đều đứng ra nhận hết cả.

Chưa kể, lần nọ bọn con gái lớp nó bị đám lêu lợt lớp 10a8 đẩy xuống hồ bơi rồi đổ oan cho nó. Khiến nó bị ra hội đồng kỉ luật trước trường. Nó cũng chẳng sợ hãi mà nhận hết tội cho cho bọn con gái của lớp. Từ đó, mọi người trong lớp cũng dần thân thiện với nó hơn mọi lần.

Còn đám con trai bị bắt gặp khi đang đánh nhau với bọn lớp 10a5 thì bị bảo vệ thấy. Đám lớp 10a5 thì chạy thoát còn chúng nó bị bắt. Lúc đó nó cũng đứng lên nhận tội thay cho và nói là do nó sai bọn chúng đánh.

Nó cũng bị kỉ luật trước lớp khá nhiều lần vì tội bày trò treu chọc các thầy cô giáo. Nhưng giờ thì nó đã không còn làm vậy nữa. [Tui: tại sao vậy con, hãy lưu lại kỉ niệm đẹp nhé baybee]

Đề ý đạo này thấy hần đã xem nó như người dung rồi.

_ Không còn quan tâm nó nữa,

_ Không còn yêu thương nó nữa.

_ Không còn lời nói ngọt ngào bên tai

_ Không còn những cái nắm tay trên đường về

_ Không còn đưa nhau đi về qua hàng cây cối

_ Không còn người hàng ngày cùng trò chuyện

_ Không còn những cái ôm ấm áp

_ Không còn những vòng tay hạnh phúc

Và.....

_ Không còn anh, người từng là của em....

[Tui: eo ôi...sén. Lần đầu viết sén rện đến như vậy. Dã man.]

Hần đã hết quan tâm nó nữa rồi. Giờ đây, nó và hần như hai người dung. Bước qua nhau như định mệnh. [Tui: ĐM]

Nó biết, biết chứ, biết rằng hần vẫn yêu nó. Nhưng lòng tự trọng của hần không cho phép hần.

Nó hiểu, hiểu hết, hiểu rằng sẽ không ai thay thế được vị trí của nó trong tim hần đâu.

Nó thấy, thấy chứ, thấy rằng đâu đó trong ánh mắt của hần còn sự quan tâm dành cho nó.

Nó nghe, nghe hết, nghe được rằng hấn vẫn yêu nó...đang chờ đợi nó.

Nó cảm nhận được hết, cảm nhận được hấn vẫn quan tâm chăm sóc cho nó trong thâm lặng mà. [Tui: yêu em âm thầm bên emmmm.]

Và hơn hết, nó cần, cần hấn lắm, cần hấn ngay lúc này hãy ôm lấy nó và nghe nó giải thích đi. Nghe nó đi, vài giây thôi. Rồi hấn sẽ thấy.

_ Ai bảo hấn không cần nó

_ Ai bảo hấn đang giận nó

_ Ai bảo hấn không nhớ nó

_ Ai bảo hấn không còn yêu nó

_ Ai bảo hấn không quan tâm nó

_ Ai bảo hấn dễ thay lòng

_ Ai bảo hấn không biết nó đi Anh

_ Ai bảo hấn không muốn cần nó lại

=> Chỉ là lòng tự trọng của hấn quá lớn mà thôi.

Hấn biết yêu chứ, nhớ chứ, cần chứ, sợ chứ.

Hấn yêu nó say đắm

Nhớ nó muốn điên lên

Cần nó giải thích chứ

Sợ nó bỏ đi chứ

[Tui: hãy dà ...hội những người thích đọc truyện ngược: ngược, ngược nữa, ngược mãi...]

Tối đó

Nó bắt đầu ngồi viết nhật kí. Nó muốn ghi lại cảm giác của mình khi ở đây. Tập quen với cách quên hấn đi và hãy lưu trữ hấn vào những dòng nhật kí của riêng mình.

" TP.HCM 25-11-2015

6 ngày trước khi đi Anh

Anh giờ nãy ra sao nhỉ? Sống tốt không? Cô ấy có yêu anh không vậy? Dù biết chẳng còn tư cách để nói với anh nhưng em vẫn mong một lần em có thể nói|Em vẫn còn yêu anh|

Mong rằng sau này mình đừng gặp nhau nữa nhé. Hãy để quá khứ lại. Phải chi chúng ta không gặp nhau từ đầu ha? Để chúng ta gặp nhau làm gì rồi lại giằng vò nhau như thế này? Nếu không gặp mọi chuyện đâu đi tới ngày hôm nay phải không anh?

Sau này lỡ gặp nhau trên đường đời, xin hãy xem nhau như chưa từng gặp, được không vậy anh? Cứ vô tình lướt qua nhau nhé anh. Đừng để cả hai phải ngại ngùng.

Có vẻ như anh đang rất hạnh phúc dù không có em bên cạnh anh. Cô ấy rất yêu anh đấy, hãy giữ cô ấy. Đừng làm mất nhau rồi lại hối hận, như em và anh đây. Yêu anh...

Gửi tới anh - người từng là của em...

Hàn Băng Băng

Đang bức mình nha . Rõ ràng đêm hôm qua đã xuất bản mà bây giờ ngồi lên lại thấy chưa xuất bản là thế nào. Muốn tui đột quy hà ._. Hôm qua tui thức tới 2:00 để viết Chương cho mấy cô đấy. Thế mà lại chưa xuất bản + mất một phần truyện. Ước hiếp người lành quá.

Với cả tui thì thi chứ vẫn ngồi lên rep cmt mấy cô mà. Thi nhanh thou...hai tuần ._. Ráng đợi nha, thi xong tui sẽ mở mini game cho mấy cô à nghen. Mini game thì dễ thou. Với cả mỗi lần up Chương thì tui sẽ làm một ovl hay quotes gì đó bonuss cho mấy cô dòm nghen. Được hong nè?

Chương này ngắn đã mạn luôn đó mấy cô ạ. Tui kh có thời gian nên viết ngắn để mau up cho mấy cô đó. Nhìn vậy chứ tui bơ fic 1 tuần rồi chứ có ít đâu. Lâm nhầm vậy thou...mấy cô ngủ nhớ mơ thấy tui nhaa..

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thử Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Thật Sự Còn Yêu Nhau ??

Tui đi lượn google và đã dòm thấy fic của tui có rất nhiều cmt ủng hộ. Tui cảm ơn nhều. Có cô bảo tui nch dethw nè. Tui biết tui (nch) dethw rồi, ahiihi. Và tui thấy người bảo là truyện viết xít quá.

Tui trả lời luôn là tui cũng kh biết tại sao nó như vậy nữa. Nếu muốn coi hoàn chỉnh thì ghé qua Wattpad đọc cho đỡ rối mắt nhen.

Với lại dạo này fic tui nhều người cmt lamm nhaa. Tui mừng lamm á. Đợi tui thi xong thì tui mở mini game cho tất cả các cô ở mọi trang web luôn nè. Mini game thì chưa biết là gì nhưng mà vui.

Thêm nữa là hôm nay sinh nhật Dương Dương đó. À mà kệ nó đi. Coi như không có gì. Vì lần trước tui đã nói là sinh nhật Dương Dương sẽ up chap bù dào thật dài nên... nay quyết tâm viết chap dài thật dài cho mấy cô. Khỏi í kiến nữa nhiaaa.

*****

Dạo này hần thấy mọi người trong lớp đang xa lánh hần với Di. Dù "không biết" chuyện gì nhưng hần vẫn coi như chả có chuyện gì xảy ra. Riêng về Di thì nhỏ đã biết nó đi Anh qua một người khác lớp.

Nó cũng đang dần thu mình lại, ít nói chuyện với mọi người hơn. Ai hỏi gì cũng chỉ trả lời qua loa mà thôi. Nó là đang tập sống mà không có hần đấy.

Không có hần, cuộc sống của nó nhàm chán vô cùng

Không có hần, nó bỗng dưng thấy thiếu vắng một ai đó

Không có hần, từng giây trôi qua như hàng nghìn thế kỉ

Không có hần, nó chả thèm nghĩ tới việc sống

Không có hần, coi như nó không có trên thế gian

[Tui: sên quá đee...tui chịu kh được nữa. Khâm phục bản thân quá.]

Hần cũng đang muốn mở lời với nó nhưng cứ bị Di suốt ngày bám lấy khiến hần không thể nào gặp nó nói chuyện. Nó thì mang tiếng đi học chứ có cái gì vào đầu đâu. [Tui: giống tui...]

Nó thật sự như muốn chết đi khi thấy hần và Di trò chuyện. Mỗi lần như vậy, tim nó như muốn vỡ ra. Nước mắt đã nằm sẵn bên bờ mi, chỉ chờ mình rơi xuống mà thôi. Những lần như thế, nó ngoan cố giữ cho mình không khóc. Đến khi ra về thì lại về nhà trọ ngồi khóc như mưa.

Nó càng ngày càng xa cách mọi người trong lớp. Đến cả bạn thân của mình cũng không thèm nói chuyện. Nhắc tới bạn thân mới nhớ. Hai người kia đâu rồi?

Chẳng qua là My và Nhi đang tìm cách để tách Di ra khỏi hần để hần gặp nó. Còn Phong và Thái thì hỗ trợ phần dụ tui nhỏ đi chỗ khác. [Tui: con nỡ lòng nào...]

Chỉ còn 5 ngày nữa thôi là nó phải rời xa nơi này mất rồi. Liệu hần có nhớ đến nó không nhỉ? Chắc là không đâu. Hần có người con gái ấy đó rồi. Chỉ cần nó đi, người con gái đó sẽ bước vào thế giới của anh. Nơi chỉ có hai người mà không có...à không...phải là chưa từng có sự xuất hiện của nó.

Nếu như nó mở lời với hần trước thì hần có khinh bỉ nó không? Hay là không thèm nhìn đến nó một cái mà sẽ quay lưng bước đi. Đã có lần nó muốn mở lời với hần mà cứ tui nhỏ cản trở khiến nó không nói được.

Hôm nay...không được...chiều nay...cũng không được nữa. Hay là ngày mai đi. Mà ngày mai chỉ còn 4 ngày thôi. Liệu nó có làm cho hần lung lay? Chỉ còn 4 ngày cũng chả làm được gì.

Nó quyết định sẽ gặp hần vào chiều nay. Nơi mà nó sẽ giải thích hết với hần tất cả. Giải thích hết xong rồi, nó đi cũng chưa muộn. Nó không muốn giữ mãi nỗi uất ức trong lòng. Nói ra sẽ nhẹ lòng hơn dù cho hần có tin hay không. [Tui: như tui nè...yêu đơn phương là phải nói. Không nói mai một hồi hận chết.]

Nhưng mà liệu mọi chuyện có xảy ra suôn sẻ hay lại bị tui nhỏ phá đám lần nữa đây. Nếu như lần này mà không nói thì coi như nó đã không còn như trước đây nữa. Nó đã dùng hết dũng khí cuối cùng để hẹn hần ra.

Giờ ăn trưa

Nó canh lúc hần đi ăn trưa thì nhét vào ngăn bàn hần một mẫu giấy nhỏ. Nội dung trong đó là:

- 7 giờ tối nay gặp nhau ở công viên Delight. [Tui: lại ATSM nữa rồi]

Hắn ăn xong về lớp cũng chẳng quan tâm gì đến nó. Định lấy tập từ ngăn bàn ra thì nhìn thấy mảnh giấy nhỏ. Liền thuận tay lấy ra.

Hắn cho rằng lớp khác lại gửi thư thách đấu. Nhưng nghĩ đi nghĩ lại ai lại hẹn đánh nhau ở công viên cho được. Bộ muốn bị công an hốt hết cả đám à. Ai nghịch dại tới vậy.

Suy cho cùng, hắn vẫn quyết định đi tới đó. Dù sao cũng chẳng chết ai nên đi cũng chẳng sao cả. Thoát được mẹ Di đó là mừng rồi.

Sau khi ra về, nó liền tức tốc về nhà trọ thay đồ. Chuẩn bị cho lần hẹn cuối cùng. [Tui: trời lác ời...deso] Hắn thì ngoài mặt chẳng để tâm tới việc đó nhưng trong lòng sắp chết đi rồi. [Cô bé ngốc đó thế nào cũng bị ngã cho mà xem] _ trích suy nghĩ của hắn.

~~ 7 giờ tối tại công viên Delight

~~ Nó đã tới trước và đang chờ hắn. Hắn sẽ tới mà phải không? Hắn sẽ không bỏ mặc nó đâu. [Tui: ai mà biết đó là chị...]

Đến cuối cùng, hắn tới. Không uống công nó chờ đợi hắn của nó mà. Hắn lúc đầu có hơi ngạc nhiên khi thấy nó. Nó cũng bất ngờ khi thấy hắn như thế này. Người thì toàn mùi rượu. Gây đến nỗi đã thấy được xương cổ rồi kia. Cô gái ấy không chăm sóc anh sao?

- Cô gọi tôi đến đây có chuyện gì đây. _ Hắn vẫn là người mở lời đầu tiên. Giọng hắn đã lâu lắm rồi nó chưa được nghe. Mà sao giọng hắn lại xa cách đến như vậy. Hắn bị bệnh hay sao? Hay là hắn ghét nó?

- Em...tôi chỉ muốn nói với anh sự thật thôi. Anh tin hay không thì tùy anh. Tôi không quan tâm nữa. _ Nó đã lấy lại tinh thần sau khi đã nhận xét đầy đủ. Đã đến bước này rồi thì làm cho tới cùng.

- Mọi chuyện là như thế này, cô gái trong hình đó không phải là tôi. Cô gái đó là Di. Anh để ý sẽ thấy, tôi và Di rất giống nhau. Từ hình dáng tới góc cạnh của khuôn mặt. Thêm nữa, tôi và anh ta đã cắt đứt quan hệ rồi. Không còn dính dáng gì tới nhau nữa. Lần mà anh thấy tôi nói chuyện cùng anh ta là hiểu lầm. Tôi và anh ta đang nói về việc làm bạn với nhau. Và...tất cả đều là do Di và anh ta sắp đặt hết. Tôi là người bị hại và bọn họ muốn chia cách ta. Mọi chuyện chỉ có vậy. _ Nó nói liền một hơi. Không để hắn chen vào. [Tui: uống miếng nước cái...]

- Hừ...cô nghĩ tôi tin cô hay sao...mơ à. _ Hắn dù rất vui vì nó đã giải thích với hắn nhưng hắn cũng không thể tin nó được nữa. Chưa kịp để nó nói, hắn đã lạnh lùng quay lưng cất bước đi mất. Nó dù cho đau đớn nhưng trên môi vẫn còn nụ cười chưa dập tắt. Chỉ như vậy thôi là đủ rồi, không cần nữa. Nó đã nhẹ lòng hơn khi giải thích với hắn.

Hắn không tin cũng không sao, chỉ cần nó đã giải thích hết là được. Sau này, người hối hận sẽ là chính hắn chứ không phải là nó đâu.

Sớm muộn gì hắn cũng nhận ra là mình sai. Không cần phải chen ép. Từ từ rồi thời gian sẽ phơi bày sự thật.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Chị Đây Mệt Rồi, Đếch Yêu Nữa Đâu [P1]

Von, tui phải ngồi lên viết Chương cho mấy người đây. Thấy mấy cô cmt hóng Chương thấy thương nên cố viết nhanh cho đây. Nhớ là phải thương tui tui mới rep cmt cho. Với lại em nhỏ đang trong kì ôn thi mà mấy cô rêu Chương như mưa thế thì làm sao dân chúng ôn thi đây.

Tui mà điểm kém là.....tạm ngưng fic đó nhiee. Khổ mấy cô lắm...tui thích mấy cô cmt nhiều nhiều cho tui rep chơi. Tui rảnh nên thành ra ngồi rep cmt cho vuiiii. Ụa mà tự nhiên dạo này tui rảnh deso luôn. Mà thôi kemento đi...=3=.

Cảm ơn cô Kkikiu đã rảnh rồi ngồi mb tui. Hai đứa tám xuyên lục địa. Và tui buồn ngủ quá nên đi ngủ trước. Kệ bà đang onl chong chờ tin nhắn của tui .

Thôi thì làm nhảm dài dòng quá rồi...vô chap....

.....

Hắn sau ngày hôm trước thì đã về nhà suy nghĩ nát cả óc ra mà vẫn không biết có nên tha thứ cho nó hay không. [Tui: anh có tin là tui bép một phát anh chết tươi không. Ngta tha thứ cho anh thì thôi chứ còn vụ anh tha thứ cho ngta hả ._.]

Nó sau khi nói hết tất cả lòng bống dung nhẹ nhõm. Mặc dù rất đau khi hắn vẫn không chịu tin nó nhưng nó đã nói ra hết rồi sau này có xin nó tha thứ thì miễn đi nhé.

Nó đã hạ thấp lòng tự trọng để đi giải thích mà còn khinh bỉ nhìn nó như vậy thì đừng bao giờ mong nó dòm tới cái bản mặt. Chị đây mệt rồi, đếch yêu nữa đâu. [Tui: chị rất tình và đẹp trai.]

Ngày hôm sau đến trường, nó vẫn thấy hấn đi cùng với Di. Bực sao, tức sao, ghen sao? Đẹp đi nhé, bà đây hết hứng thú rồi. Dù vậy nó vẫn có chút gì đó gọi là ghen tị khi thấy hấn quan tâm Di. Phải chi không có bức hình đó thì nó vẫn còn đang hạnh phúc bên hấn rồi.

Mà thôi, nếu hấn muốn nó biến mất thì nó đành biến mất vậy. Dù gì nó cũng đâu hối tiếc gì nữa. Mọi chuyện xong xuôi hết cả rồi. Nó thật sự muốn lên máy bay đi liền ngay lập tức nhưng nghĩ đến hấn, nó lại chần chừ. [Tui: khổ ghê cơ, đi thì đi đại đi mé..]

Không sao, còn 4 ngày nữa thì nó cũng đi rồi còn gì nữa. Cần gì phải vội, sớm muộn gì nó cũng đi thôi. Chỉ cần nó đi, hấn sẽ hạnh phúc bên Di. [Tui: hp cái sh*tttttt.]

Nếu như hấn thật sự hạnh phúc thì nó sẽ buông tay. Ràng buộc nhau có làm hấn yêu nó đâu. Ngay từ đầu, nó chỉ là người thay thế mà thôi. Làm gì mà có tư cách và vị trí trong tim hấn chứ. Một khi nó biến mất, hấn sẽ lại sống cuộc sống như trước kia mà.

My và Phong

- Mình phải làm đây anh? Em nghĩ đề thế này không được. _ Tất nhiên là My rồi. Cả bốn người bọn họ đang tìm cách để kéo nó và hấn lại đó. Mà không biết có cách gì chưa hay là bỏ cuộc luôn rồi.

- Anh cũng không biết nữa đây này. Ca này khó quá nha. _ Và tất nhiên là anh cũng bó tay trong trường hợp này. Đó giờ nó và hấn là cặp yên bình nhất tự nhiên dùng một cái liễn đồ vỡ. Chuyện này chắc chắn có người ngoài xen vào rồi. Người đáng nghi nhất là Di và Như. Chỉ một trong hai người hoặc là cả hai.

Chuyện này chắc chắn sẽ giải quyết trước khi nó đi Anh thôi. Để nó đi Anh rồi thì khó lòng mà tiêu diệt được tội nhỏ nữa. Phải nhanh chóng diệt nhanh - gọn - lẹ. Không để tội nhỏ có cơ hội phá.

Cả hai cùng Nhi và Thái hợp tác để giúp nó và hấn. Liệu bọn họ có giúp được không?

Tuki xin lỗi vì đã để mọi người chờ lâu ha. Giờ tui đã thi xong và lợi hại hơn xưa dù tách mấy môn menoroi. Thật lòng camon mấy cô đã chúc tui thi tốt. Nhìn cmr của mấy cô mà tui vui lắm đó. Dù sao thi đã bỡ ngỡ 2 tuần nên tui chỉ up trước một phần nhỏ cho mấy cô đỡ hóng.

Tui đi chơi cũng ráng type Chương cho đó. Phải thương tui nghe chưa. Và vì là P1 nên nó ngắn lắm. Rảnh chờ P2 nhaaa. Yêu mấy cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Chị Đây Mệt Rồi...Đếch Yêu Nữa Đâu [P2]

Tui xin lỗi vì up Chương kh đúng dự kiến nha. Tại vì type kh kịp nên kh up Chương được. Từ bây giờ thì kh up nhanh được vì giờ là HK2 rồi mấy đũa. Một tuần thì up 2 - 3 Chương thôi nha. Bắt đầu HK2 rồi nên đừng đòi Chương tui nữa mà. Tui up đc là up cho mấy cô rồi chứ điếm làm gì chời...haizz. Còn vụ nuốt Chương thì tui tạm thời cho qua vì hôm nay là GIAO THỪA. Mấy cô hóng giao thừa với tui nha..yêu yêu.

Giờ thì vô Chương thoi nào mấy cô...lắm nhảm quai có ngày bị ăn đập chót.

Nói vậy thì nói chứ mọi người vẫn giúp nó hòa giải với hấn nữa. Đám kia đang tìm cách giúp nó với hấn vậy mà nó với hấn cứ nhõn nhợ như không có gì. [Tui: vô dụng vô dụng...chánh ra để tui làm cho] Nó cứ bỏ lơ mọi người đang chạy đôn chạy đáo giúp mình với hấn. Cũng đúng thôi, nó và hấn chằm dứt từ lâu rồi mà. Có còn là gì đâu mà quan tâm làm chi cho vô ích.

Hấn cũng suốt ngày không rượu bia cũng gái gú này nọ. [Tui: dùng từ thô tục quá nhé :D] Hấn giờ đây như một con nghiện rượu bia...mà nghiện vì ai. Vì nó đó. Hấn yêu nó biết bao nhiêu mà chỉ vì một bức hình mà giờ đây hấn không nghe những lời giải thích từ nó mà đi theo người con gái khác. Nhưng ai bảo hấn có tính sở hữu quá cao làm gì. Không phải chỉ cần nghe nó giải thích là được hay sao mà cứ phải làm cao mà không thèm nghe vậy. [Tui: chánh cún..mất thì ráng chịu...má kh trả cho đâu]

Hôm nay đám kia đã quyết định phải kéo nó và hấn lại với nhau cho được. Bất cứ giá nào cũng phải để hai người nói chuyện. Thế nên...

.
. .
. .
. .
. .
. .

BẠN ĐÃ ĐƯỢC CẢNH BÁO Hấn và nó đều bất ngờ trước tình huống này. Thật không ngờ lại bị chính bạn mình gài bẫy. Đầu tiên là sững sờ đến ngạc nhiên rồi xấu hổ. Sững sờ vì không ngờ có thể gặp nhau trong tình huống này, ngạc nhiên vì không ngờ chính mình sẽ gặp phải tình huống này và xấu hổ vì tình trạng hiện tại của cả hai nếu gặp nhau sẽ rất ngượng ngùng và xấu hổ.

Cả hai đứng yên rất lâu nhưng không ai lên tiếng. Tụi kia cũng đi mất từ khi nào. Hấn muốn nó mở lời, nó muốn hấn mở lời. Dù sao chỉ còn 2 ngày nữa là nó phải rời xa hấn rồi. Gặp nhau thì có ý nghĩa gì. Hấn cũng đâu quan tâm nó thế nào.

_ Anh có gì muốn nói không. - Nó không chịu được bầu không khí im lặng nên đã lên tiếng. Nghe qua cứ tưởng chẳng có chuyện gì nhưng nghe kĩ sẽ nhìn ra nó đang muốn kết thúc thật nhanh và đi. Hấn lúc đầu có chút sững sờ.

_ Thế em không có gì muốn giải thích? - Hấn không biết mình đang bị gì nữa. Chỉ muốn kéo dài thời gian thôi. Nó lúc đầu chỉ là định đi chơi, không ngờ lại gặp hấn ở đây.

_ Thế anh muốn tôi giải thích gì. - Vẫn là cái giọng điệu chán ghét đó. Nó giờ đây không còn là đứa con gái đi van xin hấn nữa đâu. Nó bây giờ đã không còn chút tình cảm nào với hấn nữa rồi. [Tui: xạo ke. Yêu gần chết mà chối :3]

Hấn khá bất ngờ trước những lời mà nó nói. Làm sao nó có thể thay đổi nhanh tới vậy. Chỉ mới vài ngày nó còn giải thích và cầu xin hấn hiểu. Còn giờ thì sao, nó đã thay đổi hết. Không còn là cô gái yếu ớt bên hấn nữa. Nó đã rèn cho mình một trái tim lạnh giá. Nó của ngày trước khi gặp hấn đã trở về.

Dù ngoài mặt thì là vậy chứ có ai hiểu nó rất đau lòng. Nó rất yêu hấn nhưng lại không nói với hấn. Nếu như là trước đây, nó sẽ nói rồi. Còn bây giờ thì sao, không thể nữa rồi, quá muộn cho nó.

_ Em có còn yêu anh không? - Hấn rất sợ, sợ nó sẽ bỏ hấn thật mất. Hấn không muốn điều đó xảy ra đâu. Nếu nó bỏ hấn thật, hấn sẽ chết mất. Hấn rất sợ câu trả lời của nó là không. Hấn đang sợ hãi. Hấn sợ vì một đứa con gái mà hấn yêu thương.

_ Tôi còn tư cách sao? Mà tôi có đi thì anh vẫn có hàng ngàn người kia mà. - Nó còn yêu hấn nhưng không còn tư cách nữa. Dù nó không hề nói là không yêu hấn nhưng trong câu rõ ràng là "Dù yêu hay không thì cũng như nhau".

Quả nhiên, điều hấn sợ rồi cũng đến rồi. Nó không nói thẳng ra nhưng vẫn có nghĩa là không còn rồi. Và quan trọng hơn nữa, 2 ngày nữa thôi. 2 ngày nữa nó sẽ buông bỏ hết. Ngày nó đi không còn xa nữa. Hấn có ngăn cản được nó không hay là bỏ mặc nó đi.

Còn Di và Như sau khi biết nó sẽ đi Anh vào 2 ngày sau thì vui mừng ra mặt. Chỉ cần nó đi thì hai đứa nhỏ sẽ loại bỏ được một cái gai. Cái gai nguy hiểm nhất trong mắt nhỏ là nó. Cả lớp thì tiếc nuối.

Nếu nó đi thì ai sẽ nhận hết trách nhiệm khi lớp bị chơi xấu. Rồi sau này trong lớp cũng không còn thấy những cảnh lăng mạ mà sến súa của nó và hấn. Cả lớp rất tội nhỏ vì dám chen ngang chuyện tình của hấn và nó.

Dù bọn con gái rất ghét tụi nó nhưng cũng không thể trao tụi hấn vào tay tụi nhỏ được. Lúc đầu rất ghét tụi nó nhưng sau khi thấy tụi hấn ngày nào cũng vui vẻ thì bắt đầu có thiện cảm. Không chỉ vậy, tụi nó còn giúp lớp rất nhiều.

Nếu tụi nó đi, chắc chắn 100% là tụi nhỏ sẽ hành hạ mọi người trong lớp. [Tui: lầy quá rồi mấy má. Tui viết HE mà mấy má nói như SE vậy -_-] Mọi người không thể tưởng tượng ra cái cảnh mà tụi nhỏ bắt mọi người làm việc cho mình đâu. Lộn Vấn Đề Rồi Mấy Má Oi _ Nói như vậy, 2 ngày sau em sẽ đi đúng không? - Hấn đã hoàn hồn sau câu nói của nó. Nếu nó đi thật, chẳng khác nào mọi thứ mà hấn cùng nó trải qua chỉ là không khí. Nếu thật là như vậy, hấn sẽ không còn mặt mũi nào để nhìn bạn bè, người thân.

Nếu như hấn nhận ra sớm hơn.

Nếu như hấn tha thứ cho nó.

Nếu như hấn xin lỗi nó.

Nếu như hấn tin tưởng nó.

Nếu như hấn không tin vào cái bức ảnh kia.

Nhưng vốn cuộc đời không có "nếu như" mà. Từ "nếu như" ấy có thể đánh đổi tất cả.

Đến lúc hấn phát hiện ra thì đã muộn rồi. Nó đã thay đổi hết. Và hấn cũng chẳng còn tư cách để xin nó yêu thương hấn. Hấn biết thay đổi cũng đã muộn.

Lòng tự trọng của hấn không cho phép hấn xin nó tha thứ. Là con trai, hấn không thể hạ thấp lòng tự trọng của mình xuống.

_ Ừ. 2 ngày sau tôi đi. Hay anh muốn tôi đi liền cho đỡ chướng mắt? - Nó không một chút cảm xúc nào. Giọng nói và tính cách vẫn lạnh tanh như thế.

_ Không có gì. Chỉ là muốn biết thôi. Em đi sang đó hạnh phúc nhé. - Hấn thật sự đã rút lui. Hấn không thể mất nó cũng không thể quỳ xuống xin nó tha thứ.

_ Ừ. Vậy tôi đi về. - Nó lạnh lùng bước đi. Không ngoái đầu nhìn hấn. Lúc nó đi xa thì anh mới khụy xuống đất.

"Xin lỗi, thật sự xin lỗi em. Xin lỗi vì không bảo vệ được em."

Tuki đã trở lại

Ngâm fic 2 tuần mới ra chap. Không phải lười gì đâu, giờ tui đang bận lắm. Đủ thứ trên trời dưới đất dồn hết vào đầu. Thật sự rất mệt mỏi. Cái fic chatroom kia thì đang type đây. Chừng nào xong sẽ up hết. Dự là Tết sẽ khai trương. Với lại sợ mí cô bơ fic đó lắm. Nên đợi chừng nào nhiều người thích thì tui sẽ up.

Quay lại vấn đề là mí cô đang rất bức tại vì tui nói HE mà ngược quai đúng hôn. Tui cũng muốn HE nhưng mà chưa tới lúc đâu. Cốt truyện nó cứ ngược thì tui ngược chữ sao.

Mà nói trước là Tết tui sẽ up Chương đầu của fic kia đó nha. Đừng có chọi gạch tui. Ăn Tết vui về nha mấy đứa thum yeww.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thụ Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Ngày Em Rời Xa...

Tui đã trở lại và vô lại như xưa

Chiến là vậy, T6 (29/1) và T7 (30/1) tui đi chơi *tung bông* nên tui sẽ kh type dc nên là type từ từ bù cho hai hôm đó. Mí cô cũng đừng có trách tui làm ăn lè mè chậm chạp này nọ. Tui đúng là lười thiệt nhưng mà nói lời đó làm

TỒN HƯƠNG TRÁI TYM BÉ BÔNG MONG MANH NÀI

~ Không yêu xin đừng nói lời cay đắng *rút lựa trăm nước mắt*. Làm vậy tui tủi thân lắm đó. Còn cái chatroom kia tui nghĩ là sau khi ra lò chắc chắn nó sẽ bị ném cho một đồng gạch *lại rút lựa trăm nước mắt*. Thoi thì tới đâu thì tới.

Chừng nào mí cô đồng ý cho nó ra lò thì tui sẽ cho ra. Còn giờ là quay lại việc chánh. Tui kh biết là mí cô thích BE SE hay HE nữa. Mà tui là kiểu nào cũng chơi hết. Còn tùy vào mí cô.

Mà thoi làm nhảm quai mắc công ăn đập nữa :’(

Nghe nhạc rồi đọc nha

bao phiu

~

†

Hôm nay là ngày nó rời xa hấn rồi. Nói chính xác hơn là ngày nó chính thức biến mất khỏi hấn. Tâm trạng hấn rất rối bời, rất sợ nó sẽ biến mất cũng rất sợ nó sẽ khinh thường mình.

Đứng ra hấn phải vui về vì nó sẽ biến mất cơ sao trong tim hấn có cảm giác thấp thỏm lo lắng. Mối lo của hấn ngày càng lớn lên theo thời gian.

8h tối nó mới bay mà giờ chỉ mới có 5h sáng mà thôi. Dù là còn rất nhiều thời gian nhưng hấn vẫn không ngưng nỗi lo sợ. Hấn đã thức cả đêm qua, không phải là mất ngủ hay gì cả mà là lo lắng nó thật sự sẽ đi. Liệu nó có vứt bỏ tình yêu của mình với hấn không?

Đồng hồ không ngừng quay...

Thời gian không ngừng trôi...

Và...chỉ cần một cái nhắm mắt của hấn...

Nó sẽ rời xa hấn.....mãi mãi [Tui: viết ngược mà thấy vui deso luôn chứ]

Nó vẫn đến lớp như mọi ngày, mọi người trong lớp vẫn vui vẻ. Chỉ là trong thâm tâm mọi người rất buồn. Nó cũng buồn vì phải rời xa mọi người. Duy nhất chỉ có hấn là người vẫn thoải mái cười đùa với Như và Di.

My và Phong vẫn vậy. Vẫn là một Điểm My hồn nhiên trẻ con và Từ Phong lạnh lùng kiêu ngạo. Họ chắc là cặp ít sóng gió nhất trong cả đám. [Tui: hư cầu :]

Nhi và Thái vẫn vậy. Vẫn là một Ân Nhi đáng yêu ít nói và Hoàng Thái tinh nghịch năng động. Họ là cặp có nhiều tiếng cười nói nhất trong cả đám. [Tui: hư cầu x2 :]

Chẳng hiểu sao mà hấn và nó lại có nhiều chuyện không hay thế này. Tại sao dù rằng trải qua nhiều thử thế này mà nó vẫn phải chịu đựng mọi thứ. Chẳng lẽ những gì nó nhận được là do bao nhiêu tình yêu nó dành cho hấn chưa đủ lớn?

Trải qua bao nhiêu chuyện, giờ mới nhận ra cuộc đời không phải dễ dàng như mọi người nghĩ đâu...

Không phải có người yêu là sẽ hạnh phúc...

Không phải có việc làm là sẽ ăn no mặc ấm...

Không phải có ba mẹ giàu thì sẽ được sung sướng...

Không phải có được căn nhà rộng là sẽ có đầy ắp người làm...

Cũng không phải có một tình yêu hạnh phúc là sẽ không bao giờ có sóng gió.. [Tui: uầy...vẫn lên rồi nha

dạo này cứ ngược là vẫn tuôn trào]

- Dài ngắn cách bà tác giả lèm bèm -

Giờ đã là 5h chiều rồi, thời gian nó đi đã gần tới rồi. Trong khi hân còn đang vui cười với Như và Di thì mọi người trong lớp đã ăn tiệc chia tay nó. Buổi tiệc chỉ đơn giản là có mặt tất cả các thành viên trong lớp. Nó cũng chả làm tiệc lớn. Đơn giản là thuê một phòng trọ đủ lớn rồi mua đồ ăn về cùng ăn với nhau thôi. [Tui: sao kh qua nhà má nó á. To thấy mụ nội -3-]

Mọi người sau khi ăn xong cũng không về liền mà ở lại chờ tiễn nó đi. Dù sao cũng là bạn bè trong lớp lâu nay.

Duy nhất chỉ có hân, Di và Như là người không đến dự tiệc thôi. Cả Bảo Trân và Bảo Anh cũng tới. [Tui: cá là sẽ có nhiều ng' đọc xong hai tên sẽ mò mẫm Chương trc coi hai chúng nó là ai. _]

Thiên Khôi cũng đến và còn dẫn theo bạn gái. Bạn gái nhóc rất xinh lại hiền lành, chuẩn làm Miss Univer 2016 luôn rồi. Nếu không kể bạn trai của Trân và Anh nữa thì có hơn 30 đứa. Hai nhỏ đã có bạn trai, bọn họ rất đẹp, lại tốt bụng nữa chứ.

Dù vậy, tiệc nào rồi cũng phải tàn. Mọi người dần ra về vì ngày mai còn phải đi học. Chỉ có vài người thân là ở lại phụ nó. Cũng 7 giờ hơn rồi. Dọn dẹp xong đi tới sân bay là vừa kịp.

Nó và mọi người bắt đầu lên xe taxi đến sân bay. Chuyến của nó là chuyến cất cánh lúc 8h tối và hạ cánh lúc 6h sáng. [Tui: chém.]

Giờ là 7h30. Sắp đến lúc nó phải đi rồi. Nó quay lại ôm mọi người lần cuối.

Trong khi đó, hân cũng có mặt tại sân bay và đứng từ xa nhìn nó thôi.

Cuối cùng, nó kéo vali bước đi khỏi nơi này. Nơi có biết bao nhiêu niềm vui và nỗi buồn. Vuốt đi giọt nước mắt đọng lại trên hàng mi mình.

“Tạm biệt mọi người nhé! Tạm biệt anh, chúc anh hạnh phúc.”

“Tạm biệt mọi người nhé! Tạm biệt em, chúc em hạnh phúc.”

«««

Như đã hứa, phản diện từ từ sẽ có hậu. Kh hề quên nha mđ. Ai không nhớ Trân, Anh và Khôi thì đọc lại cast nv nha. Bữa nay có hứng nên type nhanh. Type từ tối qua rồi. Giờ là type thêm rồi chỉnh lại chỉnh tả thôi.

Ngắn lắm đúng kh mđ? Tui biết mà, ngắn lắm. Tui chỉ viết cái kết ở sân bay vậy thôi. Hết ý tưởng rồi đó. Ngắn mà dc như vậy là tui mừng lắm rồi. Thôi thì cứ nghe nhạc và đọc thôi mĩ cò. Đảm bảo sẽ HE mà. Mà có ai hiểu câu cuối của hân kh nè, ahhihi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Báo trc là fic sắp end rồi nha mĩ cò. Và vào ngày 14/2 sẽ up Chương đầu tiên của fic chatroom á nha. Tui biết tui lựa ngày đẹp mà :3. Ngày đó ai ở nhà thì nhớ hóng Chương nha. Tui nhắm chừng tới Chương 39-40 là end fic rồi. Giờ tui lừ lừ, hoạt động não nhiều để bị dean.

Sẽ có PN nha, vì là 3 cặp nên 3PN. Tui end fic rồi cũng đừng có quên tui nha. Fic tính từ lúc mới viết fic đến giờ là 7 tháng hơn rồi đó. Từ tháng 7-15 tới tháng 2-16. Quá trình thật là dài đúng không.

Mà thôi, không làm nhảm. Chương này tặng NguyễnChi838

“5 năm sau”

“Chuyến bay từ Anh đến Việt Nam đã hạ cánh.”

Xin quý khách vui lòng ngồi yên vị trí.

- Tiểu thư, ông chủ đã chuẩn bị xe sẵn. _ Một tên cận vệ đang kéo vali cho nó nói.

- Tôi biết rồi, nói với ba của tôi là tôi về ăn cơm. Giờ tôi đi gặp bạn. _ Giọng nói đó đã lạnh lùng và kiêu ngạo hơn.

Người đàn ông không nói gì chỉ cúi đầu bỏ vali vào trong chiếc xe rồi rời đi. [Tui: chả biết nói sao, đừng qt nó.]

Ở sân bay, có một cô gái khí chất ngồi ngồi đang bước đi. Khi nó cất bước ai cũng phải ngoái nhìn. Các chàng trai thì mẩn mẩn, các cô gái thì ghen tị.

Nó rút ra chiếc điện thoại của mình và gọi cho ai đó.

‘Alo, tao nghe.’

‘Tao về rồi đây, nhớ chào đón nồng nhiệt nhé.’

‘Chịu về rồi cơ đấy, được 3h nha gái.’

‘Okay em yêu, nhớ rú đầy đủ.’

Chỉ nghe thấy tiếng đầu dây bên kia nói gì đó rồi cúp máy cái cụp.

Không sai, người ở đầu dây bên kia là My. Sau khi nó đi, My là đứa duy nhất giữ liên lạc với nó. Để tránh bị nghi ngờ, cả Nhi cũng xóa số nó. Và My thì đổi tên danh bạ. [Tui: đổi thành gì thì tui kh có biết.]

Mục đích lần này của nó về là tiếp quản công ti của ba nó. Nó chả còn vương vấn gì hần nữa. Nó cũng không thuộc dạng quay về trả thù hần. Giờ đây, nó đã trở thành một thiếu nữ xinh đẹp hơn.

Nó đã du học 5 năm bên nước ngoài để lấy kinh nghiệm và giờ đây, nó trở lại để nâng công ti của ba mình lên tầm cao mới hơn nữa.

-- 9h sáng --

Nó hẹn hai đứa kia vào giờ này để đi đến công ti để nhận chức. Hai thím kia có vẻ rất phấn khích vì gặp lại nó. My thì nhảy tung tung như con tinh tinh xổng chuồng khiến ai đi qua cũng quay lại nhìn tụi nó. Nhi thì hiền hơn, chỉ đứng yên một chỗ nhưng mà lại hấp diêm lỏ tai nó. Nói chung chả có con nào là bình thường hết.

Từ khi nó bước vào, ai ai cũng nhìn nó. Nó có một khí chất mà người thường không thể nào có được. Hai thím kia vẫn nhảy tung tung. [Tui: nhục quá nhục mấy má ơi~]

Nó bước đến quầy tiếp tân và nhờ họ gọi cho thư kí. Thì có một cô tiếp tân nào đó lớn giọng với tụi nó khiến hai nhỏ đang vui cũng ngưng lại nhửu mày nhìn cô ta. [Tui: kh phải phản diện..]

- Cô là ai mà dám kêu bọn tôi gọi thư kí của Tổng Giám Đốc xuống. Hay cô là tình nhân của Tổng Giám Đốc đến đây đòi tiền?

- Tôi là ai thì lát cô sẽ biết, cứ gọi thư kí cho tôi nhanh. _ Nó thấy nhục vì có thành phần này trong công ti của mình. Lát nữa phải sa thải ngay thôi.

Nhưng cô ta nhất quyết không chịu gọi, cứ gây âm ỉ hét cả lên. Khiến cho các nhân viên đang làm việc cũng ngoái mặt lên nhìn tụi nó.

Nó không nói gì nữa, quay lưng bước về phía thang máy dành cho Tổng Giám Đốc và Phó Giám Đốc. Cô tiếp tân kia thấy cô bước đi thì nghĩ là nó bỏ cuộc, ai ngờ nó lại đi về phía thang máy.

Thang máy đó chỉ dành cho TGD và PGD. Mà PGD thì đang làm việc trên lầu...chẳng lẽ... [Tui: là tổng giám đốc và phó giám đốc.]

Nó rút ra một chiếc thẻ màu vàng quét lên thanh kiểm chứng rồi bước vào thang máy như chưa có gì xảy ra. Bỏ lại sau lưng là cô tiếp tân đang sốc vì mình.

Tất cả nhân viên nhìn thấy đều cầu nguyện cho mình không bị sa thải. Duy nhất chỉ có cô tiếp tân kia là bị nó sa thải ngay trong ngày hôm nay. [Tui: tội cho cung...] 3h chiều

Như đã hẹn với nhau, My rú tụi hần và Nhi cùng đến buổi hẹn của nó. Nó không hề biết trước là My sẽ rú hần nên chả có gì lo lắng cả. Chỉ có hần là không biết nó đã về nước.

Trong căn phòng ngập mờ ánh đèn LED, cả bọn đã ngồi đầy đủ chờ nó tới và nhập tiệc. Cuối cùng nó cũng tới. Ánh mắt nó lướt qua cả căn phòng và dừng lại ở hần. Có một tia hoảng hốt trong ánh mắt của nó. Hần cũng nhìn thấy nó.

- Nào, ngồi xuống nhập tiệc nhanh dùm cái đi má. Đói chết con rồi nè. _ Nhi lên tiếng phá vỡ bầu không khí ngưng đọng. Thật ra đĩa nào cũng đổi vì tất cả nhện ăn để đến đây ăn thật đã đời mà thôi. [Tui: ăn như nhện...]

Nó cũng không nói gì, chỉ ra hiệu cho tui nó bắt đầu ăn. Tất cả lao vào ăn như nhện không màng hình tượng của mình. Nó cũng vậy, ăn như nhện cùng đám kia. Mặc dù rất ngại ngừng vì chuyện nó quay lại nhưng mà ăn vẫn trên hết.

Sau khi chén xong cái bàn dành cho 15 người ăn thì cả bọn kéo nhau đi shopping. Về việc chia xe.....ừm....nó đi chung với My, Nhi đi với Thái, hân và Phong đi chung.

Tới khi shopping, tất cả chia thành hai phe nam-nữ chứ không đi chung nữa. Nó và tui kia đi lòng vòng khắp nơi, hai nhỏ kia thì tay nào tay nấy quá trời đồ chỉ có nó là tay không thôi. [Tui: bà này dư đồ chứ có thiếu đồ đâu mà mua←←]

Chỉ là....tất cả đồ của hai nhỏ mua đều tính vào thẻ của nó. Dù sao nó cũng cho nên dùng thôi. Free thì ai mà không thích chứ. Nó cũng dư tiền mà, cần gì lo.

Bên chỗ hân, mỗi người tự lo cho thân mình thôi. Chả ai đi với ai hết. Tui hân chả mua gì cả, chỉ đi lòng vòng rồi quay lại nơi bắt đầu đứng đó.

Nó và hân vẫn im lặng, chả có gì để nói với nhau. Chỉ là...trong tim hai người đã có nhau, cả hai đã tìm được vị trí của đối phương trong tim mình.

Liệu hai người có cho nhau cơ hội và quay về bên nhau như xưa?

Tuki is comback

Chờ tui lâu lắm phải không nè. Máy ngày này tui phải xách đi đi son nhà, tay toàn là son nên không có t/g type. Giờ xong mới type được. Lát lại đi son tiếp đây, có thương tui không.

À mà cái hồ chatroom định giao thừa up Chương nhưng mà đổi thành 14/2 up nha mí cô. Tui biết là tui canh ngày đẹp lắm mà ha.

Chương này dài hơn mấy Chương trước nhiều lắm á. Không được cho là dài nhưng mà dài hơn mấy Chương trước nhiều lắm đó.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Làm Lại Lần Nữa...

Tui đã quay trở lại sau những ngày dài lừ biếng lê lét ăn Tết...

Có ai nhớ tui không...hay ăn Tết xong quên hết luôn. Tiền lì xì của tui tui đã đem đi mua đồ của tui là 1 cái áo và 1 tuýp handcream của idol tui. Tui kh có nữ tánh gì đâu...chỉ là bị cưỡng idol nên mua dùng thôi. Áo thì đã về với tui còn handcream thì đang đợi ship lên đó. Tui bị cưỡng 1 cách quá mức nên xách đi đi mua về dù mama tui kh cho. Tui đã năn nỉ và giải thích lắm mới cho mua handcream vì mama sợ mua hàng ròm :3.

À mà link fb của tui dành cho ai cứ hỏi miết về cái vấn đề nài: s// .facebook.com/profile.php?id=100006888527312

Ai kb thì inb hú trc 1 tiếng để tui đồng ý chứ kh là tui bơ đó nha. Và cuối cùng...con ác mộng của đời tui đã ập tới..... HẾT TẾT

~

Và có lẽ cũng là lúc sắp end fic rồi...vài tuần nữa là fic đầu tay của tui chính thức kết thúc nhì. Yên tâm.fic này end là sẽ có fic khác thay thế mà ha. Tùm cái quần lại là nài giờ tui lèm bèm khá là nhiều nên giờ tui sẽ nín.

-

Kể từ ngày hôm đó, nó và hân vẫn gặp nhau nhưng chả ai nói gì với nhau nữa. Khi gặp mọi người hai người vẫn nói nhau là bạn nhưng chưa ai chắc chắn điều đó. Nó vẫn yêu hân rất nhiều nhưng nó dặn lòng mình hân mãi mãi không thuộc về mình nên im lặng giữ con đau đang dày vò con tim mình lại. Hân cũng rất yêu nó, nhớ nó nhưng lại không nói.

Từ ngày nó đi, hân đã cho người xử lí Di và Như...cho hai người đó 1 chàng trai tốt hơn và ra nước ngoài sinh sống. Mọi người trong lớp cũng biết hết tất cả và xin lỗi vì hiểu lầm hân. Giờ đây, mọi người đang cố gắng hàn gắn nó và hân lại lần nữa. Nhưng điều đó có vẻ là bất khả thi.

Tua qua vài tháng trong quá trình của nó lần nữa

Chính vì sự sợ hãi bản thân mà không dám nói đến tới kết cục của ngày hôm nay. Nhưng.....bà tác giả sẽ không để điều đó xảy ra nên tua lại xiu. Chính vì sự sợ hãi đối phương khiến ai người không dám nói. Nên....bà tác giả sẽ nói cho. [Tui: tui thấy tui hơi bị nhây nhì :3]

Vì vậy nên mọi người ở đây sẽ cùng giúp hàn gắn nó và hần. Chúng ta sẽ dùng cách từ từ chứ không phải là làm liều ăn nhiều. Vì làm liều chắc chắn sẽ không bao giờ thu phục được nó. Cứ từ mà như...cái này gọi là "Bò con tép lấy con tôm" phải không.

Vì nó cũng có tình cảm với hần nên quá trình xây dựng lại hình tượng của hần trong lòng nó không khó khăn mấy. Sau bao nhiêu vất vả thì cuối cùng nó cũng chịu mở lòng mình ra với hần lần nữa. Hai người đã quay lại lần nữa sau bao nhiêu vất vả của mọi người. Vốn dĩ nó rất yêu hần nên chỉ cần hần cố gắng kiên trì thì sẽ phá vỡ bức tường trong nó thôi.

Để ăn mừng vì công cuộc của nó thành công nên mọi người mở tiệc. Địa điểm là biệt thự của nó và hần. Và người đi chợ mau đồ ăn là Nhi và Thái. My và Thái thuộc team rảnh rồi ăn không ngồi rồi. Nó và hần thì đi dọn dẹp lại nhà cửa. Bạn bè cũ cũng tới chúc mừng nó và hần. Nhà nó và hần giờ thành cái chợ rồi.

Ông bà ta nói: "Yêu nhau đi một vòng Trái Đất cũng về bên nhau.". Quả thật không sai, nó và hần vốn dĩ đã có sợi dây nối liền không đứt. Mà mãi không thể nào rời xa nhau.

Nếu có kiếp sau, họ chắc chắn vẫn sẽ yêu nhau. Yêu hết đời này, yêu hết kiếp này, yêu luôn cả kiếp sau. Chỉ cần là nó và hần thì cho đến khi nào đi chăng nữa cũng sẽ yêu nhau.

Hoàng Tuấn Khải yêu Hàn Băng Băng

Trịnh Từ Phong yêu Trương Diễm My

Lê Hoàng Thái yêu Nguyễn Hoàng Ân Nhi

MÃI MÃI

-

HOÀN CHÍNH VĂN

-

Tui hoàn nhanh hơn mí cô tưởng phải không. Không phải vì tui lười hay gì đâu, chỉ là tui sợ qua HK2 tui kh còn t/g type nữa nên end nhanh, dù sao thì cũng thành đôi và HE nên end luôn. Cuối cùng vẫn là HE như đã nói. Theo tui là cp Thái-Nhi ít bão nhất nhì. Yên tâm, 1 ngày nào đó kh xa tui sẽ ra PN mà.

Vì giờ nhà tui có khác nên tui mới có t/g type đấy. Vừa nghe nhạc vừa type đấy...kh bị bay í tưởng nhá. Nhờ nghe nhạc mà tui mới có í tưởng để viết dù nhạc lộn xộn hết lên :3. Tui type Chương này trong chưa tới 1 tiếng nữa đó. May là tui type = laptop nên mới nhanh chứ type = mtb là tới sáng mai luôn rồi.

Nói vậy thôi...sắp đi học rồi...PN thì sẽ ra mà kh biết là chừng nào thôi. Mí cô muốn tui ra Chương 1 của chatroom liên luôn hay là 14/2 ra nè :3. Tại tui type dc vài Chương rồi. Mà thôi chắc đề 14/2 ha. Giờ tui bay đây...bái bai

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Phiên Ngoại 1 - Khải - Băng

Sau khi được bố mẹ cho phép cưới hỏi, cả hai lập tức đi chụp hình và thử áo cưới. Cuối tháng sẽ là đám cưới của nó và hần. Mặc dù lúc đầu bố mẹ nó không đồng ý cho nó quay lại với hần nhưng mà nhờ tình yêu vĩ đại của cả hai nên đã làm xiêu lòng cả hai.

Những ngày đầu thì ở chung nhà với nhau thì cả hai vẫn có chút ngượng ngùng nhưng sau 1 tuần thì cả hai đã bắt đầu quen dần với sự hiện diện của đối phương rồi. Chỉ cần không nhìn thấy nhau một tí là xoắn hết cả lên.

Từ đây đến ngày lễ cưới diễn ra cũng không còn xa. Mọi người bắt đầu lao mình vào để chuẩn bị. Một sai sót cũng không được có trong lễ cưới. Cả hai công ty của nó và hần đã sáp nhập vào để hần và nó đứng đầu quản lí.

Cuối cùng thì cái ngày trọng đại trong cuộc đời của nó và hần cũng diễn ra. Hần khoác lên mình một bộ vest đen lịch lãm. Trông hần chẳng khác nào Hắc Hoàng Tử. Còn nó mang lên mình một bộ áo không quá dài. Chỉ đơn giản là một cái đầm trắng tinh khôi ngắn đến đầu gối và đuôi ở phía sau.

Cả hai bước vào lễ đường trong sự vỗ tay nồng nhiệt của tất cả khách mời. Hôm nay là ngày trọng đại trong cuộc đời của cả hai nên tất cả mọi người đều có mặt để chứng giám cho tình yêu của cả hai.

Lễ cưới diễn ra trôi chảy, không có chút sai sót nào xảy ra. Lễ cưới kết thúc là lúc cả hai được xả hơi. Thật sự hôm nay khá mệt mỏi. Nó dù không quen mang giày cao gót nhưng cố trụ đến khi lễ cưới kết thúc.

Đêm đó về, hần đã phải xoa bóp chân cho nó suốt 1 tiếng đồng hồ. Nhưng sau đó thì.....không có sau đó nữa....

Chắc ngạc nhiên lắm khi tự nhiên up PN giờ này phải không nè, và vì là PN nên tui kh tag mí cô mà Chương trc đòi giặt tem đầu. Ngán nhĩ...vì tự nhiên có ý xuyệt qua nên viết luôn thôi. Chỉ tới đó thôi vì còn vài năm nữa hai đứa nó mới có con nên đến đêm tân hôn thôi nha.

Còn 2 PN nữa là End Fic thật rồi. Và tui biết là mí cô kh ưa cái gic chatroom của tui đâu...tui tui thân lắm đó. Và sau fic này thôi, tui kh bao h viết fic tình cảm nam-nữ nữa đâu đó.

Dù sao thì cũng mong mí cô thương cái hồ thứ 2 của tui nha. Yêu mí cô nhiều nhiều....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thư Lạnh Lùng Gặp Hoàng Tử Băng Giá* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.